

ილორი

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№165 (224) 10-17 აპრილი 2012 სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ორბანო 30 თეთრი

ქრისტე აღსდგა!

სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“ და ბაზეთი „ილორი“ სრულიად საქართველოს ულოცავენ აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს!

უფალმა დაბლოცოთ და ბაბაქლიეროთ!

ზუგდიდში ზვიად გამსახურდიას ბიუსტს იღებენ?

10 წლის წინ სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» ლიდერის, ალექსანდრე ჰაჭიას ინიციატივითა და ძალისხმევით ზუგდიდში დაიდგა საქართველოს პირველი პრეზიდენტის – ზვიად გამსახურდიას ბიუსტი, რომელსაც ყოველ 31 მარტს, პრეზიდენტის დაბადების დღეს, მოძრაობის წევრები და მხარდამჭერები ყვავილების გვირგვინით ამკობენ.

სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» ზუგდიდის ორგანიზაციის თავმჯდომარემ ზურაბ კვარაცხელიამ სკანდალური განცხადება გააკეთა:

– ზვიად გამსახურდია არის საქართველოს თავისუფლების, დამოუკიდებლობის სიმბოლო. ამჟამად კი საქართველო არ არის ის ქვეყანა, რომლისთვისაც იბრძოდა ზვიადი, დღეს საქართველო არის კოლონიური ქვეყანა (იგულისხმება ამერიკის კოლონია). ეს ხელისუფლება ვერ ეგუება საქართველოსთვის თავდადებულ მამულიშვილთა ძეგლებსა და მონუმენტებს. გაეროცხლებული ვერც დიას, ზუგდიდის ცენტრალური ბულვარიდან, სადაც სხვა ზვიად გამსახურდიას ბიუსტი, რეკონსტრუქციის დაწყების გამო, შესაძლებელია, ძეგლი აიღონ. ეს ბიუსტი ერთადერთია საქართველოში და გვეამაყება, რომ იგი სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» ლიდერის, ალექსანდრე ჰაჭიას ძალისხმევითა და ხარჯებით დაიდგა.

ხელისუფლება, რომელიც ცნობილია თავისი ვანდალური ქმედებებით, ალბათ, შეეცდება, ხელჰყოს ეს ძეგლი. ვაფრთხილებ მათ, არ გაბედონ და თავს არ დაიტყუონ ხალხის რისხვა.

აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ სულ უფრო მეტი ადამიანი გამოხატავს თავის ინტერესს და დადებით დამოკიდებულებას ალექსანდრე ჰაჭიას მიერ გაზეთებში «საქართველო» და «სოფლიოში» და „ილორში“, გამოქვეყნებული ინტერვიუებისადმი.

ბიზო მისხია, ზუგდიდელი მხატვარი:

– ალექსანდრე ჰაჭიას ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი ხედვა საგრძნობლად განსხვავდება სხვა პოლიტოლოგების ხედვისგან. მას აქვს დრმა ანალიზის უნარი ამა თუ იმ თემაზე და, რაც მთავარია, მწვავე სიმართლედ, რომელიც წითელ ზოლად გასდევს მის მიერ გამოქვეყნებულ წერილებსა თუ შრომებს, ქართულ პოლიტიკაში ასეთი დამაჯერებლობით არავის უთქვამს. პოლიტიკის არსიც ხომ ისაა, სწორი გზით წარმართო საკუთარი ერისა და საზოგადოების ცხოვრება. მე, როგორც ამ გაზეთების აქტიური მკითხველი, მივიწოდებთ ყველას, ყურად

ღეთ ბატონ ალექსანდრე ჰაჭიას სიტყვა. აპოლონ ნაყოფია, აფხაზეთიდან დევნილი, ინჟინერი:

– ჩემთვის, ჩემი ოჯახის წევრების, ნათესავებისა და ახლობლებისთვის უმთავრესზე უმთავრესი არის ჩვენს საკუთარ მიწა-წყალზე დაბრუნება. არც წინანდელი და არც ახლანდელი ხელისუფლებისთვის არასოდეს ყოფილა პრიორიტეტული აფხაზეთის საკითხი. ჩვენ, დევნილები, ყველასთვის მივიწყებული ხალხი ვართ, არავის ჩვენ არ ვახსოვართ. მხოლოდ არჩევნების წინ ვახსენდებით. მე ძალიან მიხარია, რომ ზუგდიდში არსებობს სახალხო მოძრაობა «სამეგრელო». სწორედ ამ მოძრაობას და მის ლიდერს ყველაზე ახლოს მიაქვს გულთან ჩვენი სატყეობა. დრმად მწამს და მჯერა ბატონ ალექსანდრე ჰაჭიას. დიდი გულისყურით გავეცანი მის ინტერვიუს. ის აფხაზეთში დაბადებული და გაზრდილი კაცია. მან ყველაზე უკეთ იცის ჩვენი ტყეები და, თუ ვინმეს შეუძლია ქართულ-აფხაზეთი ურთიერთობის დარეგულირება, რუსეთთან ურთიერთობის მოგვარება, ეს ხელეწიფება ალექსანდრე ჰაჭიას, ამიტომაც აუცილებლად უნდა იქნეს გამოყენებული ამ კაცის შესაძლებლობები. ლადო ქირია, ზუგდიდი

მეგრული ენა — საბანთა უნივერსალური სამყაროს უნივერსალური მოღვალი

მამანტი ძაბამია – პროფესორი, აკადემიკოსი
ცირა ძაბამია – პროფესორი, აკადემიკოსი

ალექსანდრა

ჭაჭია: „ქართულ ხალხს ისტორიის ყველაზე მძიმე პერიოდი უღვას“

უბედურო საქართველოვ, საით მიღიხარ!!!

რის შედეგ დაბლოკენ ნანა შონია ტელევიზიება

პოლიტიკური “მკითხაობა” თუ აპი წინასწარმეტყველება?

პატივცემულ რედაქციას!
 მე არ ვარ პოლიტიკოსი, თუმცა ყოველთვის დიდი ინტერესით ვკითხულობ თქვენს გაზეთს, რადგან მიმაჩნია, რომ იგი იმ მცირე რიცხვთან გამოცემებს ეკუთვნის, რომლებიც სიმართლეს, თუნდაც მწარეს, აწვდიან საზოგადოებას!

საქართველოში ჭკვიან კაცზე ოდითგან ამბობდნენ ხოლმე: **“შეთხაობ სომ არ არის, ეგ დალოცვილი, რაც გვიტხრა, ყველაფერი აგვიხდალ”**. ესეც ქართული ბუნებაა – ამ კაცის სიბრძნესა და გონიერებას კი არ აღიარებდნენ, არამედ ღვთიური ნიჭით შობილ პიროვნებად მიიხსენებდნენ.

მართლაც, გასაოცარ წინასწარმეტყველებას დავარქმევდი მე ალექსანდრე ჭაჭიას მიერ 19-20 წლის წინათ დაწერილ სტატიებს, რომლის ნაწილებსაც **“ციტატა-შესხენების”** სახით აქვეყნებს გაზეთი „ილოხი“. სამწუხაროდ, მე არა მაქვს ბატონი ალექსანდრეს ეს წიგნი, სადაც, როგორც თქვენი გაზეთიდან ვიცი, მოცემულია საქართველოს მოძალბებული, შევარდნადის მიერ შეკოწიწებული პოლიტიკური მაფიის ვერაგული განაზრახვები. კითხულობ ოცი წლის წინ დაწერილ სტატიებს და, რომ არა მასზე მიწერილი თარიღები, შეიძლება ეჭვიც კი შეეპაროს ადამიანს – ხომ არ არის იგი დღეს განცდილისა და დანახულის აღწერა წინა პერიოდის თარიღის მიწერით. მართლაც დაუჯერებელია, რომ ადამიანმა, თუნდაც გამოცდილმა და საქმის მცოდნე პოლიტიკოსმა ასე ზუსტად განსაზღვროს ის უბედურება, რაც საქართველოს თავზე დაატყდა ჯერ ედუარდ შევარდნაძემ, შემდეგ კი შევარდნადის მიერ გამოზრდილმა და დაგეშილმა ე.წ. **“რეფორმატორებმა”** და მათმა არაქართველმა თავკაცმა მიხეილ სააკაშვილმა.

მაჩვენეთ ამ უბედურების მიერ გამოქვეყნებული თუნდაც ერთი სტატია ქვეყანაში შემქმნილი უშიშროების მდგომარეობის პოლიტიკური ანალიზით. ესენი მხოლოდ ბრძანებებიან დინებას, ქვეყნისა და ქართველი ხალხისათვის სასარგებლო არავითარი პროგრამა არ გააჩნიათ და მხოლოდ შემთხვევით ინვესტიციებზე დაყრდნობით შეიმუშავებენ საქართველოს შემდგომი განვითარების სტრატეგიას. მაგრამ, რომელ განვითარებაზე შეიძლება საუბარი იმ პირობებში, როცა ამ ინვესტიციების ღირებულება წელიწად

ციონალებისა და სააკაშვილის ოჯახის წევრების ჯიბეში მიედინება?
 და თქმა უნდა, ამ კატეგორიის ადამიანებისათვის მომაკდინებელი იქნება ქართულ პოლიტიკურ ცხოვრებაში ისეთი ხელსუფთა და პრინციპული პოლიტიკოსის ყოფნა, როგორც ალექსანდრე ჭაჭიაა.

აქ უკვე გვქვს ბაღებს ისიც, რომ იგივე ივანიშვილმა პარტიორებად ამოიჩინა არა ჭაჭიასთანაა უმწიკლო პოლიტიკოსები, რომლებიც, ჩვენდა საბედნიეროდ, ჯერ კიდევ მოიძებნებიან ქართულ პოლიტიკურ სექტორში, არამედ ის ავადსახსენებელი **“რესპუბლიკელები”**, რომელთაც **“შოქალაქეთა კავშირზე”** ნაკლები ღვაწლი არ მიუძღვით სააკაშვილის გაპრეზიდენტებაში. დაიჯერო, რომ **“რესპუბლიკელებმა”** არ იცოდნენ, თუ როგორი სულმოკლე და ხელმძღვანელი ადამიანი გახლდათ **“სოროსის ბუქუთი”** გამოზრდილი არაქართველი მიხეილ სააკაშვილი? მაგრამ, მაშინ სოროსის ამ ბუქუს თავად რესპუბლიკელებიც ნაციონალებთან შეხმატებულად იყვნენ დაწაფებული და ერთმანეთს ლუკმას არ აცდიდნენ პირიდან, მაგრამ როგორც კი სააკაშვილი პრეზიდენტი გახდა და ბევრად უფრო დიდ ლუკმის მოკვების შანსი გაუჩნდა, **“რესპუბლიკელებმა”** იგი მტრების სიაში ჩარიცხეს. ღმერთო ნუ მიწვევს, მაგრამ მაინც მგონია, რომ რესპუბლიკელებს (რა თქმა უნდა, ივანიშვილისაგან განსხვავებით) საქართველოს პარლამენტში მოხვედრით კვლავ მსუყე ლუკმის დაბრუნება სურთ და არა საქართველოსათვის შევლა. ამიტომ, მათ სულ ცალ ფეხზე ჰკიდიათ, უმრავლესობით შევლენ პარლამენტში თუ უმცირესობით.

მათთვის მთავარია, რომ პარლამენტში შევიდნენ!
 სწორედ ამას ნათქვამი: **“თურაშაულის პატრონი ტყეში ეძებდა პანტასაო!”** ვის გაუგია, საომრად ლაშქარს აგროვებდეს, თან ინვალიდები მიგაყავდეს, ჭეშმარიტად ღამეგულ და მეტროდო რაინდებს კი შინ სტოვებდე? ეს ხომ იმას ნიშნავს, რომ წინასწარ გასწიროს საკუთარი თავი დამარცხებისათვის? როგორც მილიარდერ ივანიშვილის მაგალითზე ჩანს, კომერციული და პოლიტიკური ინტუიცია ძალზე განსხვავებულია ერთმანეთისაგან! ახლა, რაც შეეხება საქართველოს გაწვევრიანებას ნატოში, რომლისაგან მომდ-

ინარე ახალი უბედურებების თაობაზე არაერთგზის გაგვაფრთხილა ბატონმა ალექსანდრე ჭაჭიამ. სამწუხაროდ, მის ამ გაფრთხილებას დღემდე აინუშში არ ავდებს საქართველოს კიდევ უფრო დაშლა-დანაკუწების მოსურნე არაქართული ხელისუფლება.

მხოლოდ შეგნებულ დალატად შეიძლება ჩათვალოს საქართველოს ხელისუფლების დაუოკებელი ღტოლვა ნატოსაკენ, მაშინ, როცა ჯერ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის საკითხი არ არის გადაწყვეტილი.

მით უმეტეს, როცა სავსებით გარკვეული მესიჯი მოგვდის ჯავახელი სომხებისაგან იმის თაობაზე, რომ საქართველოს ნატოში გაწვევრიანების შემთხვევაში ისინი დასვამენ საქართველოდან ჯავახეთის გამოყოფის საკითხს. როგორ გგონიათ, გაუჭირდებათ სომხებს ამის გაკეთება, როცა მათ მიწაზე რუსული სამხედრო ბაზაა განთავსებული და რუსები ჯავახეთში თოფიან ქართველს არ გააჭაჭანებენ? გვიღირს კი ნატოს სანაცვლოდ აფხაზეთის, სამაჩაბლოსა და ჯავახეთის დათმობა და იმის იმედად ყოფნა, რომ ნატო როდისმე გააერთიანებს საქართველოს და ადაღვენს მას 1990 წლის საზღვრებში?

იქნებ ჯავახეთის საქართველოდან ჩამოცილება და მისი სომხეთისათვის შეერთება შედის კიდევ უინიკური სომხის მიხედვით სააკაშვილის გეგმებში? განა ყველა თავისი სამშობლოს საკეთილდღეოდ არ იღვწის?!

როგორ ფიქრობთ, მიაბიტობა არ არის ამაზე ფიქრი, რომ საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას აღუდგენს და გააერთიანებს ნატო – ის ცვედანი ორგანიზაცია, რომელსაც ჯერ არაფერ გაუერთიანებია და რომელ სახელმწიფოშიც შევიდა, რამდენიმე ნაწილად დაშალა იგი? ან იმას რატომ არ ითვალისწინებ, რომ ნატოში შესვლაზე უარი განაცხადეს აფხაზეთმა და სამხრეთ ოსეთმა, სადაც ასევე სახელმწიფოთაშორისი ხელშეკრულებების საფუძველზეა განლაგებული რუსეთის სამხედრო ბაზები და მათ ვერაფერ აიძულებს ნატოში გაწვევრიანებას?

ნუთუ ამას ვერ ხვდება საქართველოს ხელისუფალი?
 ჩემში გაოცებას და გაოგნებას ის კი არ იწვევს, ნაციონალები და არაქართველი

საკაშვილი მეთოდურად რომ მიხგრევენ სამშობლოს. ჩემში ეს მხოლოდ აღმოჩენას და ძლიერ პროტესტს იწვევს! გაოგნებას ჩემში კი ის იწვევს, ჭკვიანი კაცი რომ არარაციონალურ ნაბიჯს გადადგამს, ერის ხმას რომ არ შეისმენს და კვლავაც მცდარი გზით მიდის. ალექსანდრე ჭაჭიას რომ ვერ დაინახავ, ნონა გაფრინდაშვილსა და ელიზბარა ჯავახიძეს (სხვა ღირსეულ მამულიშვილებზე აღარაფერს ვამბობ) გვერდს რომ აუვლი და მხოლოდ ყველა-საგან მოძულეულ **“რესპუბლიკელებს”** ამოიყენებ გვერდში (აქაც მყოფ სხვა, ღირსეულ, მაგრამ მეტად მცირე რაოდენობის ადამიანებზე არაფერს ვამბობ), იქ რომელი გამარჯვების იმედად უნდა იყო?

ამიტომ, ღმერთო ნუ მიწვევს, მაგრამ ერთი გჭვი არ მასვენებს: ხომ არ არის ივანიშვილიც ის ამერიკული პროექტი, რომელიც შემოდგომის არჩევნებში წინასწარგამიხსნულად დამარცხდება, ამერიკელები კი გვეტყვიან – ხომ ხვდავთ, ნაციონალები თვით ყოველს შემძლე ივანიშვილსაც კი ვერ დაამარცხა, იმიტომ რომ მთელი ქართველი ხალხი მხარს უჭერს, ამიტომ, კვლავ ისინი უნდა დარჩნენ ქვეყნის სათავეში!

აი, რა იქნება საქართველოს, როგორც სახელმწიფოს სრულიად გაქრობის წინაპირობა.

რას იხამ, შიშს დიდი თვალეები აქვს! მით უმეტეს, როცა საკუთარი ტყავის შიში კი არა, იმ საქართველოს დაკარგვის შიში მაქვს, სადაც ჩემმა მომავალმა თაობამ უნდა იცხოვროს!

ამ სტატიის სათაურია პოლიტიკური **“მკითხაობა”** თუ აგი წინასწარმეტყველება? ჩვენს შემთხვევაში არც ერთია და არც მეორე. ეს გახლავთ განსწავლული ქართველი პოლიტიკოსის მიერ გაკეთებული უტყუარი ანალიზი, რომელიც ეფუძნება ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკურ (უფრო მართებული იქნება, თუ ვიტყვით – **“არაპოლიტიკურ”**) პროცესებზე დაკვირვებით გაკეთებულ დასკვნებს, რომლის შეუღლებულ ფაქტორსაც საქართველო შეიძლება საბოლოო დაღუპვამდე მიიყვანოს.

დანარჩენზე კი ქართულმა საზოგადოებამ იფიქროს და შესაბამისი დასკვნებიც გააკეთოს, ვიდრე ჯერ კიდევ არ არის გვიან!

რ. შალამბერიძე

სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» ნეპრები პოლიტოლოგ ალექსანდრე ჭაჭიას ინტერვიუს ეხმარებიან

ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკურ ასპარეზზე გამოჩენას სხვებთან ერთად მიესალმნენ სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» ზუგდიდის ორგანიზაციის წევრები და მხარდამკერები, თუმცა მათ არ იცოდნენ, თუ როგორი პოზიცია ეკავა ამ მოძრაობის ლიდერ ალექსანდრე ჭაჭიას. ძალიან აინტერესებდათ, თუ რას ფიქრობდა ცნობილი პოლიტოლოგი. ალექსანდრე ჭაჭია კი არ ჩქარობდა თავისი პოზიციის დაფიქსირებას გარკვეული მოსაზრების გამო.

ივანიშვილის გამოჩენიდან ნახევარი წლის განმავლობაში დრმა ანალიზური დაკვირვების შემდეგ ალექსანდრე ჭაჭიამ ინტერვიუ მისცა გაზეთ **«საქართველო და მსოფლიოს»**. ამ ინტერვიუმ დიდი დაინტერესება გამოიწვია **«მეგობრებო ბევრი სხვა საქართველოში, იმედია შეგხვდით ივანიშვილის გამოსვლას პოლიტიკურ არენაზე, განსაკუთრებით მისი განცხადების შემდეგ იმის თაობაზე, რომ ის დიდხანს ემზადებოდა ამ ნაბიჯისთვის, ყველაფერი გათვალა და მზადაა, მიიმე ბრძოლისთვის. ეს იყო სერიოზული ადამიანის განცხადება... მაგრამ გამოხდა ხანი და აღმოჩნდა, რომ ჩამოყალიბებული პროგრამა მას არ აქვს, კადრები არ ჰქავს.»** – აღნიშნავს ალექსანდრე ჭაჭია თავის ვრცელ ინტერვიუში. სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» წამომადგენლებმა გამოთქვეს სურვილი, დაეფიქსირებინათ

თავიანთი პოზიცია ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას ინტერვიუსთან დაკავშირებით.

ანრიდ სანაია: «ჩემთვის და ყველა გონიერი ადამიანისთვის უნდა იყოს მისაღები საყოველთაოდ აღიარებული პოლიტოლოგის – ალექსანდრე ჭაჭიას რჩევები და მოსაზრებები. მას ბატონმა ბიძინამაც უნდა უგდოს ყური და ალექსანდრე მას ყოველთვის გაიყვანს ფონს. განსაკუთრებით ყურადსაღებია რუსეთთან ურთიერთობა და დამოკიდებულება. ის ჩვენი ჩრდილოეთი მეზობელია. ახლა რუსეთს ძლიერი პრეზიდენტი ჰყავს, რომელიც არანაირად არ დაუშვებს ერთპოლუსიან მსოფლიოს და გლობალიზაციის პროცესს. ყოველივე ეს კი ჩვენს ინტერესებში შედის».

ბურამ ბოზია: «პოლიტიკაში შემოსვლისთანავე ივანიშვილმა დიდი იმედი გააჩინა საზოგადოებაში, თუმცა ვერ შეძლო მთელი ოპოზიცია გაეერთიანებინა. ბატონმა ბიძინამ აუცილებლად უნდა გაითვალისწინოს გამოცდილი, გამჭრიახი, თითქმის წინასწარმეტყველის დონემდე პოლიტიკური ნიუანსების მცოდნე ადამიანის, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას მოსაზრებები, თუ ბატონი ბიძინა მართლა აპირებს ქართული ოცნების ასრულებას. საქართველო ალექსანდრე ჭაჭიას იგნორირებით ბევრს დაკარგავს».

რეზა ზიზია: «ქართული ოცნება» უნდა იყოს ის ალტერნატიული ძალა, რომელსაც შეეძლება დაამარცხოს «ნაციონალური მოძრაობა». ჩემი აზრით, ქვეყნის ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია ალექსანდრე ჭაჭიაზე უკეთესად არავის აქვს ჩამოყალიბებული. ამიტომაც ბატონმა ბიძინამ აუცილებლად უნდა გაითვალისწინოს გონიერი პოლიტოლოგის – ალექსანდრე ჭაჭიას მეტობრული რჩევები».

სოსო ბეჭვია: «დიდი გულისყურით წავიკითხე ბატონ ალექსანდრეს ინტერვიუ და კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი, რომ ეს უნიკური ადამიანი თითქმის არასოდეს ცდება. მის მიერ 10-15 წლის წინ გაკეთებული პროგნოზები რეალურად იქცა, ამიტომ ახლა მაინც არ უნდა გაუშვავთ ის რჩევები და მოსაზრებები, რომელთაც ალექსანდრე ჭაჭია იძლევა. იმის გამო, რომ მისი რჩევები არ იქნა გათვალისწინებული, ჩვენმა ქვეყანამ ბევრი დაკარგა და კიდევ ბევრს დაკარგავს, თუ მისი პოტენციალი არ იქნა გამოყენებული».

ანალოგიური მოსაზრებები გააჩნია სახალხო მოძრაობა «სამეგრელოს» ყველა წევრს და მის მხარდამკერებს.

ლადო ძირია, ზუგდიდი

ილია მეორე – ვინც ეპლსია-მონასტრებს აშენებს, ის თავის სულიერ ტაძარს აშენებს, ხოლო ვინც ანბრძებს, ის საკუთარ სულიერ ტაძარს ანბრძებს

გმაღლობ უფალს, რომ ვიმყოფებით აღმავლობის პერიოდში, როდესაც ადამიანი აშენებს ტაძრებსა და მონასტრებს, – ამის შესახებ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ ეროვნულ მუზეუმში მახათას მთაზე ივერიის ღვთისმშობლის ხატის სახელობის ტაძრის არქიტექტურული პროექტის პრეზენტაციის შემდეგ განაცხადა.

როგორც უწმინდესმა ბრძანა, ვინც ეკლესია-მონასტრებს აშენებს, ის თავის სულიერ ტაძარს აშენებს, ხოლო ვინც ანგრევს, ის საკუთარ სულიერ ტაძარს ანგრევს.

უწმინდესმა გაიხსენა, რომ რამდენიმე ხნის წინ მას სტუმრობდა დელეგაცია, რომელთა შორის ერთი ჩინეთის მოქალაქე იყო. **„მე ვკითხე მას, ჩინეთს ასეთი მდიდარია ფილოსოფიური აზროვნებით და როგორ მოხდა, რომ ჩინეთმა კომუნისტური იდეები მიიღო. მან კი მიპასუხა, რომ ადამიანისა და ერის ცხოვრება ემსაგებება სპირალს, არის დაცემები და არის აღმავლობა და ახლა ჩვენ დაცემის პერიოდში ვიმყოფებითო. გმაღლობ უფალს, რომ ჩვენ ვიმყოფებით აღმავლობის პერიოდში, როდესაც ქართველი ადამიანი აშენებს ტაძრებს და მონასტრებს“**, – ბრძანა უწმინდესმა.

პატრიარქის თქმით, ეს ნიშნავს იმას, რომ ქართველი ადამიანი მიდის სრულყოფის კიბეზე. უწმინდესმა დალოცა ყველა ადამიანი, ვინც ტაძრის მშენებლობის საქმეშია ჩართული.

როგორც უწმინდესმა აღნიშნა, ყოველდღწმინდა ღვთისმშობლის ივერიისად წოდებული ტაძარი იქნება არა მხოლოდ ღოცვისა და სულიერი მოღვაწეობის ადგილი, არამედ დიდი მეცნიერული ცენტრიც. უწმინდესის თქმით, პირველი და ყველაზე დიდი ტვირთი ამ საქმეში პაატა ბურჭულაძეს დაეკისრა, რომელმაც ის მორჩილად მიიღო.

გარდა ამისა, უწმინდესმა მრევლს მოუწოდა 17 აპრილისთვის, როდესაც მახათას მთაზე ისტორიული მშენებლობა დაიწყება, შეაგროვონ ქვები და მასზე დაწვიონ თავიანთი სახელები, რომელიც შემდგომ ტაძრის საძირკველში მოექცევა. **„როდესაც სამების ტაძარი შენდებოდა, ჩვენ დავწერეთ ჩვენი სახელები ქვებზე და საძირკველში ჩავაყლოეთ, 17 აპრილისთვისაც მოამზადეთ ასეთი ქვები. ივერიის ღვთისმშობლის სახელობის ტაძრის საძირკველში ასევე ჩაყვალეთ იქნება სიწმინდებით მთელი მსოფლიოდან. კიდევ ერთხელ გილოცავთ ამ ბედნიერ დღეს. ღმერთმა მალე აგვაშენებინოს ეს წმინდა საგანე“**, – ბრძანა უწმინდესმა და ყველა ადამიანი დალოცა, ვინც აღნიშნული ტაძრის მშენებლობას მცირედით მაინც ეწევა.

მეგრული ენა — საგანთა უნივერსალური საყაროს უნივერსალური მოღელი

ენის წარმოშობის საკითხის შესწავლის საკაცობრიო მნიშვნელობა

იყო დრო, როდესაც მეცნიერების არც ერთი დარგი ჯერ კიდევ არ არსებობდა. გვიან შეიქმნა მეცნიერების ერთადერთი დარგი, ფილოსოფიის სახელწოდებით. შემდეგ მასში ჩაისახა ვარსკვლავთმცოდნეობის (შემდეგში ასტრონომიის), მიწისმზომლობის (შემდეგში გეოდეზიის), ენისმცოდნეობის (შემდეგში ენათმეცნიერების) და სხვა დარგები. ესენი თანდათანობით ცალკე დარგებად გამოიყო. შეიქმნა და კვლავიც იქმნება ახალ-ახალი დარგები.

დღეისათვის ადამიანთა საზოგადოება ფლობს მეცნიერების ათასობით დარგსა და ქვედარგს.

მაგალითად, ენათმეცნიერებაში დღემდე გვაქვს 4 ძირითადი დარგი: ლექსიკოლოგია, ფონეტიკა, მორფოლოგია და სინტაქსი. ამასთან, აქ ჩვენ დამატებით შემოგვაქვს ახალი, ყოველად უსაჭიროები დარგი: „სიტყვათწარმოშობა“, იგივე „ენის წარმოშობის საფუძვლები“.

ენათმეცნიერების აღნიშნული დარგებიდან, მაგალითად, ლექსიკოლოგიის ქვედარგები: ეტიმოლოგია, სემასიოლოგია (სემანტიკა), ლექსიკოლოგია და ონომასტიკა (ონომასტიკონი).

ამთავან, მარტო ეტიმოლოგიაში 600-მდე ქვედარგი დაითვლება. ესენია: ტოპონიმია (ტოპონიმია) (ადგილის სახელების შესწავლა), პიდრონიმია (ოკეანეთა, ზღვათა, მდინარეთა და სხვათა სახელების შესწავლა), ენტომოლოგია (მწერების სახელების შესწავლა), ეთნონიმია (ადამიანთა გვარ-სახელების შესწავლა), ისტიოლოგია (თევზების სახელების შესწავლა) და ა. შ.

აღნიშნულთაგან, მაგალითად, მარტო ენტომოლოგიის დარგში სპეციალისტებს აღრიცხული აქვთ ერთ მილიონზე მეტი მწერის სახეობა, და ა. შ.

ყველა ამათვის არსებობს შესაბამისი ლექსიკონები, რომლებშიც ისინი აღირიცხებიან. რაც შეეხება ენის განმარტებით ლექსიკონს, ესენი აქ არ შედიან. მასში სალექსიკონო ერთეულები განმარტებიან, და ა. შ.

მაგრამ, არსებობს ერთი დიდი, საერთო ყულაბა თუ საუნჯე, სადაც ყოველივე ზემოაღნიშნული და აღნიშნავი აღირიცხება. ასეთ საუნჯეს წარმოადგენს ენა. ამიტომაც არის ენის ლექსიკა ამოურწავი საუნჯე. ამიტომაც არის ენა საგანთა სამყაროს თავისებური მოდელი.

რასაკვირველია, რაც უფრო მდიდარია ენის ლექსიკა, მით უფრო განვითარებულია ენა.

ენის ლექსიკის სიმდიდრე მისი მატარებელი ხალხის მიერ საგანთა სამყაროს შეცნობა-შესწავლის დონის, ანუ ადამიანთა საზოგადოების მიერ საგანთა სამყაროს შესახებ მიღებული ცოდნის დონის მაჩვენებელია.

ყოველივე ზემოაღნიშნული ნიშნავს იმას, რომ უდიდესი მოვალეობა აკისრია ენის შემსწავლელ დარგს ანუ ენათმეცნიერებს, თუნდაც იმის გამო, რომ ენის გარეშე, მისი ცოდნის (ფლობის) გარეშე წარმოუდგენელია ნებისმიერი მეცნიერების დარგის არსებობა და თვით ადამიანის არსებობა.

როგორც ზემოთ აღინიშნა, დღეისათვის ადამიანთა საზოგადოება ათასობით დარგსა და ქვედარგს ფლობს. მეცნიერების ყოველ დარგს გააჩნია საკუთარი შესწავლის ობიექტი და გარკვეული ცოდნაც მის შესახებ. ყოველ შემთხვევაში, ყველა მათგანს გააჩნია ცოდნა შესასწავლი ობიექტის რაობის შესახებ.

პარადოქსია, მაგრამ ფაქტია შემდეგი რეალობა:

ენათმეცნიერების დარგი, შესასწავლი ობიექტის — ენის — შესწავლის საქმეში მიღწეული მაღალი შედეგების მიუხედავად, აქამდე მეტად ჩამორჩენილ დარგად დარჩა. მან ვერ შეძლო ყველაზე საინტერესო, დიდმნიშვნელოვანი და აუცილებელი

საკითხის — ენის წარმოშობის საკითხის შესწავლა. ყველაზე პარადოქსი ის არის, რომ მან ამ საკითხის შესწავლა შეუძლებლადაც კი გამოაცხადა, იმ მოტივით, რომ თითქოსდა ენაში პირველყოფილი მეტყველების კვალიც კი არ იყოს დარჩენილი. ეს მაშინ, როდესაც, როგორც ბიოლოგიის საგნები გვასწავლის, ბუნებაში არაფერი არ იკარგება. ამასთან, ენათმეცნიერებამ განაცხადა, რომ ენის წარმოშობის საკითხის შესწავლა უნდა მოახდინონ არქეოლოგიის, ეთნოლოგიის და სხვა დარგებმა, თითქოსდა ადამიანის თავის ქალებს მეტი რამის თქმა შეეძლოთ, ცოცხალ თავთან შედარებით.

ენათმეცნიერების მიერ ენის წარმოშობის საკითხის შესწავლაზე უარის თქმა იმას ნიშნავს, რომ, მაგალითად, ბიოლოგიის მეცნიერებას უარი ეთქვა სიცოცხლის წარმოშობის საკითხის შესწავლაზე.

როგორც ენათმეცნიერება მიიჩნევს, ნამდვილ ენათმეცნიერებას საფუძველი მხოლოდ მას შემდეგ ჩაეყარა, რაც შემოღებულ იქნა შედარებით-ისტორიული კვლევის მეთოდი. ეს, გარკვეული გაგებით, მართალიც არის. მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ შედარებით-ისტორიული მეთოდის გამოყენება ენათმეცნიერებაში ერთობ შეზღუდული იყო.

იგი შეზღუდული იყო თვით დამწერლობიდან, მათ შორის, ძველი დამწერლობის მქონე ენებშიაც, ვინაიდან დამწერლობის არსებობაცა და მისი ნიმუშების არსებობის პერიოდიც ერთობ მცირეა ენის არსებობის პერიოდთან შედარებით. მით უფრო შეზღუდული იყო შედარებით-ისტორიული მეთოდის გამოყენება უმწერლობო ენების შესწავლისას. ეს სწავლება აქ, პრაქტიკულად, სინქრონულ დონეს ანუ ენის მოცემულ პერიოდს არ სცილდებოდა. მიუხედავად ამისა, ენათმეცნიერება, ასეთ შემთხვევაშიც, თავის საქმიანობას, რატომღაც, წარმატებულად მიიჩნევდა.

ენის წარმოშობის საფუძვლების შესწავლამ შეუდარებელი, მანამდე წარმოუდგენელი პერსპექტივა გადაშალა ენათმეცნიერების წინაშე, კვლევის შედარებით-ისტორიული მეთოდის გამოყენების თვალსაზრისით. მან, პრაქტიკულად, გადაწყვიტა კიდევ ეს საკითხი.

თანამედროვე ეტაპზე, ენის წარმოშობის საკითხის შესწავლის გარეშე, ენათმეცნიერება ერთობ ჩამორჩენილ დარგად რჩება. მის გარეშე, ენათმეცნიერის ცოდნა სრულყოფილ ცოდნად ვერ ჩაითვლება.

ხატონად თუ ვიტყვით, ენათმეცნიერი, რომელმაც ჯერაც არაფერი იცის ენის წარმოშობის ჭეშმარიტი საფუძვლების შესახებ და, — ხაზს ვუსვამ, — არც უნდა, რომ ისწავლოს, სამეცნიერო ტიტულებისა და მიუხედავად, იმ მყინთავს ემსგავსება, ვინც ზღვასა თუ ოკეანეში 20-30 მეტრის სიღრმეზე ჩაყვინთა, ამოვიდა და განაცხადა: მე ოკეანეთის ფსკერზე ვიყავი, კუთხე-კუნჭულ დაგვათავადიერე იგი და მის შესახებ ყველაფერი ვიციო.

ნათქვამია, „არცოდნა ცოდვა არ არისო“. ადამიანთა საზოგადოებას ყველაფერი ერთდროულად როდი უსწავლია. ვერავის დაგადანაშაულებთ იმის გამო, რომ, მაგალითად, პასკალის კანონი მანამდე ანუ უფრო ადრე სხვას და თვით პასკალსაც კი არ აღმოუჩენია. ასევე ითქმის სხვა სახის აღმოჩენებსა თუ სწავლებასზე.

ყველაფრის მცოდნე არასოდეს არავინ ყოფილა და არც მომავალში იქნება. ადამიანებს გააჩნიათ ცოდნა თავიანთი მდგომარეობის, განსწავლულობის, პროფესიისა და სხვათა მიხედვით. ერთეული ადამიანების ცოდნათა ერთობლიობით იქმნება საერთო-საკაცობრიო ცოდნა.

ყველაზე დიდი ცოდნა სხვათა ცოდნის დანახვა-შეფასება და გათავისებება. ყველაზე დიდი უცოდინარობა ყოველივე ამის

უარყოფა და საწინააღმდეგო ქმედება.

უსაზღვრო უცოდინარობის (არაფერს ვამბობთ უსაზღვრო შეცოდებაზე) შედეგი იყო, თავის დროზე, რომ მწვალებლებმა კოცონზე დაწვეს ჯორდანო ბრუნო, რომელმაც აღმოაჩინა და განაცხადა კიდევ: — დედამიწა ბრუნავსო. ძნელია დაინახო განსხვავება ნავულისხმე მწვალებელსა და ენათმეცნიერების ტაძარში მოღვაწე იმ „სპეციალისტს“ შორის (კ. კ.). ვინც, — როცა გაიგებს, რომ ენის წარმოშობის საკითხი გადაწყვეტილია გამოკვლევის ობიექტის მეგრული ენის მაგალითზე და გამოვლენილია ამ ენის ლექსიკის კოლოსალური სიმდიდრეცო, — სასო-წარკვეთილი იყვირებს: მოღალატეა მისი ავტორი, და, მსმენელებსაც გააფრთხილებს: არ გაეკაროთ მაგ წიგნსო; მწვალებელი ვერ ხდება მხოლოდ იმიტომ, რომ კოცონზე ხელი ვერ მიუწვდება. ასეთი ქმედების კაცი უთუოდ იმ დონის არ არის, რომ მისგან პირადულად რამე წყენა იგრძნოს ადამიანმა. ამიტომაც წლების მანძილზე ეს ფაქტი გამოხმაურების ღირსად არც კი ჩაგვითვლია. მაგრამ საწყენია და დამაფიქრებელიც, როცა ასეთები, ახრის კონსერვატიზმის ტყვეობაში ყოფნის თუ სულაც არაკეთილსინდისიერი განზრახვის გამო, ხელს უშლიან ჭეშმარიტების საყოველთაოდ აღიარებას, მიმართავენ მის მიჩქმალვას, ჩაკვლას და ამით სერიოზულ ზიანს აყენებენ მეცნიერების დარგს, მთლიანად საზოგადოებას.

ამგვარი ანომალიები რომც არ იყვნენ, საქმისადმი სარგებლიანობის თვალსაზრისით, ფიქტობით, საჭიროა პირდაპირ ითქვას შემდეგი:

თანამედროვე ენათმეცნიერება, ენის წარმოშობის ჭეშმარიტი საფუძვლების შესწავლის (ცოდნის) გარეშე, დარგის განვითარებაში მიღწეული წარმატებების მიუხედავად, საყმაწვილო ენათმეცნიერების დონეზე რჩება.

ენის წარმოშობის საკითხი არა მხოლოდ ენათმეცნიერული, არამედ ზოგადსაკაცობრიო მნიშვნელობის საკითხია.

მეგრული ენა — მსოფლიოს ნომერ პირველი საოცრება

მეგრული ენის განსაკუთრებულ ფენომენალურობაზე ნათლად მეტყველებს ჩვენი 3200-მდე საენათმეცნიერო ნაშრომი, მათ შორის, ბოლოდროინდელი მონოგრაფიები: „ენის წარმოშობის საიდუმლოება“, „სიტყვათწარმოშობა — ენის წარმოშობის საფუძველი“, „მეგრული ენის ლექსიკა და სიტყვათწარმოშობა“ (შვიდტომეული), „ენის წარმოშობის საფუძვლები“, „საინტერესო მონაცემები ცალკეულ საენათმეცნიერო და ზოგადსამეცნიერო საკითხებზე ზოგადსაკაცობრიო პრობლემათა ჭრილში“ (ფაქტები, პიპოთეზები და სკენები)“ (სამტომეული), „მეგრული ენა — ენის წარმოშობისა და განვითარების ცოცხალი მატრიანე“ (ოცტომეული).

ამათგან, აღნიშნულ ოცტომეულზე მუშაობა ამჟამად მიმდინარეობს. თუმცა, ეგვიპტის უმჯობესი იყოს, რომ მას სახელწოდებად განეკუთვნოს თვით ამ სტატიის დასათავურება: „მეგრული ენა — მსოფლიოს ნომერ პირველი საოცრება“.

მეგრულის ფენომენალურობაზე მეტყველებს მისი მთელი რიგი მონაცემები, რომელთა შორის განსაკუთრებით აღსანიშნავია შემდეგი:

მეგრულ ენაში ცოცხლად არის დაუნჯებული როგორც ამ ენის, ასევე, ზოგადად ანუ საერთოდ ენის და სხვადასხვა ენის წარმოშობისა და განვითარების საფუძვლები და ისტორია;

მეგრული ენის ლექსიკის აბსოლუტურად უდიდესი ნაწილი, კერძოდ, 99,2 პროცენტი ხმაბაპითი წარმოშობისაა, რითაც ყოველგვარი სხვა საბუთ-მტკიცებულების გარეშე (ასეთები რომ ამ ენაში არც კი გვქონდეს) ცალსახად დასტურდება, რომ საგნის (სხვა ობიექტური მონაცემის) სახელდებისა და ენის წარმოშობის საფუძველს წარმოადგენს ადამიანის მიერ ბუნე-

ბაში მოცემული ბგერებისადმი ანუ ბუნების საგანთა მიერ გაღებული ბგერებისადმი ხმაბაპითობა;

მეგრული ენა რომ გადაშენებულყოფ, კაცობრიობა სამუდამოდ დაკარგავდა ენის წარმოშობის საიდუმლოების ცხრაკლიტულის გასაღებს;

მეგრული ენა, უპირატესად აგლუტინაციურთან ერთად, ძირისეული, ფლექსიური და ინკორპორაციული ენაც არის, ანუ ატარებს მსოფლიოს ყველა ენისათვის (მათი ტიპოლოგიური, კერძოდ, მორფოლოგიური კლასიფიკაციის მიხედვით) დამახასიათებელ ნიშან-თვისებებს;

მეგრული ენის ლექსიკა ხასიათდება გასაოცარი, ფანტასტიკური სიმდიდრით. მეგრულის ლექსიკა ითვლის 1 მილიარდ 200 მილიონამდე სიტყვას პარალელური, იშვიათად ხმარებადი და პოტენციურად შესაძლებელი ფორმებითურთ, საიდანაც თანამედროვე მეგრულში მეტნაკლები სიხშირით ხმარებადი 400 მილიონამდე (თუ არა მეტიც) სიტყვა, როგორც ლექსიკური ერთეული;

მეგრული ენის ლექსიკა ემყარება სულ რაღაც 6652 ძირისეულ თანხმოვნურ ფორმას ანუ მიღებულია ამათი აფიქსაცია-გრამატიზაციით;

მეგრული ენის ლექსიკის 99,9 პროცენტი განეკუთვნება ზმნურ ფონდს (ზმნებსა და სახელზმნებს) და იგი ემყარება სულ რაღაც 2202 ძირისეულ თანხმოვნურ ფორმას ანუ მიღებულია ამათი აფიქსაცია-გრამატიზაციით.

მეგრული ენის ზმნური ფონდის და თვით ამ ენის მთელი ლექსიკის 91,7 პროცენტი ემყარება სულ რაღაც 1869 ხმაბაპით ძირისეულ თანხმოვნურ ფორმას ანუ მიღებულია ამათი აფიქსაცია-გრამატიზაციით. ესოდენ მაღალპროდუქტიულია მეგრული ენის ხმაბაპითი ძირისეული თანხმოვნური ფორმები;

მეგრული ენის ლექსიკის კოლოსალური, ფანტასტიკური სიმდიდრე, ძირისეული თანხმოვნური ფორმების (ლექსიკური მორფემების სიმდიდრესთან ერთად, განპირობებულია საგრამატიკო საშუალებების განსაკუთრებული სიმდიდრით. კერძოდ, ამ ენის ზმნებთან გვაქვს 5 ხმოვანი და ერთი ნახევრადხმოვანი ინფიქსი (ა, ე, ი, ო, უ,), 8 პრეფიქსი, 76 პირველადი საწყისისეული სუფიქსი, 178 მეორეული (მესამეული და ა. შ.) წარმოების სუფიქსი და 86 ზმნისწინი; თანამედროვე მეგრულ ენაში მეტნაკლები სიხშირით ხმარებადი აღნიშნული 400 მილიონამდე სიტყვის წარმომდგენი განმარტებითი (ქართულ ან სხვა ენაზე) ლექსიკონი, ასეთის შედგენისას, მოიცავს დიდი ფორმატის 600-გვერდიან 70000-მდე ტომს;

მეგრული ენის ლექსიკის აბსოლუტურად უდიდესი ნაწილი, კერძოდ, დაახლოებით 99 პროცენტი სხვა ენაზე, მათ შორის ქართულ ენაზე, უთარგმნელია. მათი თარგმნა, ისიც მხოლოდ მიახლოებით, შესაძლებელია აღწერილობითი ხერხით;

მეგრული ენის სიტყვების, კერძოდ, ზმნების აბსოლუტურად უდიდესი ნაწილი აღწერილობითი ხასიათისაა;

მეგრული ენა, ლექსიკის კოლოსალური სიმდიდრისა და სიტყვათა აღწერილობითი ხასიათის შემწეობით, წარმოადგენს საგანთა უნივერსალური სამყაროს უნივერსალურ მოდელს. იგი საგანთა სამყაროს აღწერის ისევე, როგორც ის სინამდვილეში არის წარმოდგენილი;

აღნიშნული და სხვა მონაცემებით მეგრული ენა განსაკუთრებით გამოირჩევა მსოფლიოს 5545 ენას შორის.

მეგრული ენა — მსოფლიოს ნომერ პირველი საოცრებაა.

მამანტი ძაძამია — პროფესორი, აკადემიკოსი
ვირა ძაძამია — პროფესორი, აკადემიკოსი

ბერი XX საუბუნის საუბითაო მენიჯარი

სარგაი ქაელოვი

თარგანი როლანდ ჯალაღანიასი

და აი, ომამდე, ლაერენტი ბერია, როგორ სსრკ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარი, საკუთარი ინიციატივით აყენებდა წინადადებას განსაკუთრებული კრების უფლებათა შეზღუდვის შესახებ, რაც ითვალისწინებდა ბრალდებულისადმი მხოლოდ 8 წლამდე პატიმრობის მისჯას, ქონების კონფისკაციით. აი, ასეთი "ჯალათი" და "სადისტი" იყო ბერია.

მაშინ იოსებ სტალინმა ბერიას წინადადება არ მიიღო, ბერიას შინაგანო-მიდამო წახვლის შემდეგ კი განსაკუთრებული კრება დამატებით უფლებებით აღიჭურვა - მას შეეძლო უფადოდ გადაეხადებინა ბრალდებულის, ან 20 წლის ვადით გაემწეებინა მიიმე საკატორლო სამუშაოებზე ის პირი, ვინც შრომაგასწორებით ბანაკიდან გაქცევას ეცდებოდა.

და ეს ყველაფერი ხდებოდა მაშინ, როცა ძალიან სტრუქტურებს კურირებდნენ გიორგი მალენკოვი და "ლენინგრაღელი" კუზნეცოვი! ისინი კი არასოდეს არ აწუხებდნენ იოსებ სტალინს ბერიას მსგავსი საქმიანი წინადადებებით.

სამაგიეროდ, ხრუშჩოვმა მიმართა იოსებ სტალინს 1948 წლის თებერვალში, წერტილობითი თხოვნით, რომ სასამართლოს გარეშე, მხოლოდ სოფლის მცხოვრებთა თავყრილობის მოთხოვნის საფუძველზე, გაესახლებინათ (რაც გადასახლების ტოლფასი გახლდათ) უკრაინიდან "მაენი ელემენტები". ეს წინადადება დამტკიცდა სსრკ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1948 წლის 2 ივნისის ბრძანებულებით.

მართალია ეს აზრიანი გადაწყვეტილება გახლდათ, მაგრამ სისტემური მიდგომით უტოლდებოდა განსაკუთრებულ კრებას: როცა ზომები გასატარებელია და მისი გატარება საკმაოდ ძნელია, ეს უნდა მოხდეს განსაკუთრებული წესით.

ასეა თუ ისე, სტალინის სიცოცხლეში განსაკუთრებული კრების ბედი არ გადაწყვეტილა. და, აი, 1953 წლის 15 ივნისს ბერიამ კვლავ წამოსწია განსაკუთრებული კრების უფლებამოსილების შეკვეცის საკითხი... მას მხოლოდ იმ საქმეების გარჩევის უფლება ენიჭებოდა, რომელიც ოპერატიული ან სახელმწიფოებრივი თვალსაზრისით არ ექვემდებარებოდნენ სასამართლო ორგანოების მიერ განხილვას და "შეიძლო ბრალდებულსათვის მიეცა 10 წლამდე თავისუფლების აღკვეთა ან გასახლება".

და ამას ახლა, ნიკიტა ხრუშჩოვი ბრალდებულად უყენებდა ბერიას და თან ურცხვად ამტკიცებდა, რომ "ბერია აპატიმრებს...". ბერიას მხოლოდ პროკურორის სანქციით შეეძლო დაპატიმრება (ეს ხრუშჩოვი აპატიმრებდა და ხვრტვდა ხალხს პროკურორის სანქციის გარეშე).

ნიკიტა ხრუშჩოვის სტენოგრამის ორიგინალიდან მოხმობილი ციტატით კიდევ ერთხელ შეგვიძლია დავრწმუნდეთ, რომ "ექიმების საქმის" შეწყვეტის ინიციატორი გახლდათ არა ბერია, არამედ ხრუშჩოვი, რომელიც ასე ამბობდა: "თუ ავიღებთ გვიანდელ საქმეებს, მაგალითად, "ექიმების საქმის", ეს სამარცხვინო საქმეა ჩვენთვის, ეს სომ სიყალბეა..."

დაეუშუათ ასეა, მაგრამ აქ სამარცხვინო გახლდათ არა ის, რომ დააპატიმრეს ხელუბრავი ექიმები, არამედ ის, რომ საეჭვო რეპუტაციის მფლობელს მუშაკებს ევალებოდათ სახელმწიფოს მეთაურების ჯანმრთელობის დაცვა. და ამ მართლაც სამარცხვინო ფაქტის მიჩქმალვა სწორედაც რომ ნიკიტას აძლევდა ხელს.

საერთოდ, ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი გიორგი მალენკოვის გამოსვლით გაიხსნა, მაგრამ მან სათანადო დაძაბულობა ვერ შესძინა ამ სახელდახელო მოწყობილ სასამართლოს - სსრკ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე გამოდიოდა უნდოდად,

ყოველგვარი მგზნებარების გარეშე, ალბათ ამიტომაც არ მოიხებნება მისი გამოსვლის სტენოგრამა სახელმწიფო არქივებში. ბერიას საქმეში ჩაკერებული მალენკოვის რედაქტირებული ტექსტიც კი ვერ ახდენს შთაბეჭდილებას: ყველაზე მეტეორი გამოთქმა, რაც მალენკოვმა ბერიას მისამართით გააუღერა, გახლდათ სიტყვა "ავანტურისტი".

ასე რომ, ამ სამდღიანი მოვლენების დერძი გახლდათ სწორედ ხრუშჩოვის გამოსვლა. მე ვამბობ "სამდღიანი", იმიტომ, რომ პლენუმი, რომელიც ფაქტიურად მიმდინარეობდა 2-დან 7 ივლისამდე, უშუალოდ ში ორი დღე იხვეწებდა - 5 და 6 ივლისს (შაბათ-კვირას). 7 ივლისს კი დასრულდა 2 საათში, სადაც უკვე საბოლოოდ ჩამოყალიბებულმა მალენკოვმა რიხიანად წარმოთქვა დასკვნითი სიტყვა, სადაც, ასევე ერთმნიშვნელოვნად დაგმო სტალინის "პიროვნების კულტი".

თავისი "გზნებარე" გამოსვლით ხრუშჩოვი ტონს აძლევდა პლენუმის მუშაობას და მან მოხსენების დაწყებისთანავე აგრძობინა პლენუმის მონაწილეებს, რომ ისინი არ უნდა მოერიდონ საკუთარი ფანტაზიის დაძაბვას და რაც შეიძლება მკვახე სიტყვების გამოყენებას ბერიას მისამართით.

ხრუშჩოვს ყველა კარგად გაუგო... იმის თაობაზე, რომ ლაერენტი ბერია ეფექტურად ებრძოდა კონტრრევოლუციას 20-30-იან წლებში, რომ მან დიდი ძალა ჩააქსოვა საბჭოთა ამიერკავკასიის განვითარებას, სსრკ შინაგან საქმეთა სამინისტროს გარდაქმნას, გერმანული აგრესიის მოგერიებას, დიდ სამამულო ომში ბრწყინვალე გამარჯვებას, რომ ვეუბრებოდა პასუხისმგებლობა აიღო საკუთარ თავზე, როცა შეუდგა მუშაობას ურანის და რაკეტების პროგრამაზე, რომ იოსებ სტალინის სიკვდილის შემდეგ თავი გამოიჩინა როგორც ყველაზე აქტიურმა, ინიციატივიანმა და ეპოქის სულიანკვეთების მცოდნე სახელმწიფო მოღვაწემ, პლენუმზე საერთოდ არაფერი თქმულა...

მაგრამ, არა, მოლოტოვმა ასე თქვა: "...იგი დიდ სამუშაოს ასრულებდა, მუშაობდა ნიჭიერად, ორგანიზებას უწყევდა რეგ სახალხო-სამეურნეო სამუშაოებს...". მაგრამ იქვე დაამატა: "...მაგრამ, მომისმინეთ, ჩვენ სომ მაგნებლებსაც ვიყენებთ, როცა ჩვენს სასარგებლოდ ვაიძულებთ მუშაობას..."

სხვათა შორის, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის ოფიციალურ ანგარიშში მოლოტოვის მოხსენების ეს ნაწილი შემდეგ შედარებით პოლიტიკორექტულად გამოიყურებოდა:

"არ შეიძლება უარყოფით მისი ორგანიზაციული შესაძლებლობები, რომელიც გამოვლინდა რიგი სახალხო-სამეურნეო მუშაობის შესრულებისას..."

დიას, მოლოტოვი, ისევე, როგორც მალენკოვი აშკარად ვერ ავიდა სათანადო სიმაღლეზე ბერიას "შილების" საქმეში და მოხსენების დასაწყისში აღიარა კიდევ:

"როცა 9 მარტს (სტალინის სიკვდილის შემდეგ - ს.კ.) თავს იყრიდნენ უმაღლესი საბჭოს წევრები, მე ამხანაგურად დაეჭურვე ბერიას. ჩვენ მაშინ ჯერ კიდევ ამხანაგები ვიყავით..."

მაგრამ შემდეგ ვიანესლავ მიხეილის ძე "გახვრდა" და დარბაზს ამცნო: "მას შემდეგ, რაც ბერია მოსკოვში ჩამოვიდა (გამოდის, რომ 1938 წლის აგვისტოდან - ს.კ.), ატმოსფერო მოიწამლა: პლენუმებს აღარ იწვევდნენ, პარტიის ყრილობა არ მოწყვეულა 13 წლის განმავლობაში... იგი ამკარად წამლავდა ატმოსფეროს, ინტრიგების ქსელს ხლართავდა..."

მაშ ასე, ჯერ კიდევ 1953 წლის 9 მარტს ეს "სიბილწე" და "მყრალი ბაღლინჯო" ბერია (ასე მოიხსენია იგი მოლოტოვმა) მოლოტოვისათვის ჯერ კიდევ ამხანაგი იყო. თუმცა ჯერ კიდევ დიდ სამამულო ომამდე მან იცოდა, რომ ბერია იყო ინტრიგანი, რომელიც იმ მეგობრულ ატმოსფეროს წამლავდა, რომელიც სუფევდა მოსკოვში მის გადმოყენამდე...

დემერო, საოცარია არა შენი საქმეები, არამედ შენს მიერ შექმნილთა საქმეები!

ნიკიტა ხრუშჩოვის სიტყვა იქცა კამერტონად, რომლის მელიოდიაზე აქვყენენ სხვა გამომსვლელები. ამასთან, იგრძნობოდა, რომ შედარებით დაბალი რგოლის პარტიულმა მუშაკებმა (ცუკას წევრების

ქვემოთ მდგომმა) წინაწარ მომზადებული მოხსენებები თუ არა, საკმაოდ ვრცელი ინსტრუქციები მაინც მიიღეს ხრუშჩოვის აპარატიდან. და ეს ყველაფერი მომზადდა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დაწყებამდე სამი დღის განმავლობაში.

მაგრამ, არა, ყველაფერი ასე მარტივად არ იყო ბერიას წინააღმდეგ შეთქმულების მოწყობაში, ისევე, როგორც არ გახლდათ მარტივი საქმე შეთქმულების მოწყობა სტალინის წინააღმდეგ. ამ საქმეში მხოლოდ ხრუშჩოვი არ გახლდათ ინტრიგის ნამდვილი ზამბარა... აქ უნდა ვისაუბროთ იმ გაგვლენის აგენტებზე, რომელთა რიცხვი პეტრე პირველის შემდგომ რუსეთში დღითიდღე იზრდებოდა, რომლებიც არ გადაშენებულან რევოლუციის შემდეგ, რომელთაც მშვენივრად გადაიტანეს დიდი სამამულო ომი და მეთრე სუნთქვა ჩაიყენეს დასავლეთის მიერ საბჭოთა კავშირისათვის გამოცხადებული "ცივი ომის" პერიოდში.

მოდით, დავბრუნდეთ კრემლის სხდომათა დარბაზში... გარდა ცუკას პრეზიდიუმის წევრების მალენკოვის, ხრუშჩოვის და მოლოტოვისა, პლენუმზე სიტყვით გამოვიდნენ ბულგანინი, კაგანოვიჩი, მიქოიანი, ვოროშლოვი... გავა ოთხი წელი და ყველა ესენი (პერეუხინისა და საბუროვის ჩათვლით), მიქოიანის და, რა თქმა უნდა, ნიკიტა ხრუშჩოვის გამოკლებით, გამოვლენ იგივე ხრუშჩოვის ვოლუნტარიზმის წინააღმდეგ. ხრუშჩოვი კი, პარტიული ნომენკლატურის მხარდაჭერით, მოახდენს ახალ სახელმწიფო გადართილებას და "ამობუბლებს" "ანტიპარტიული ჯგუფის" იარსილეს მიაკერებს. იგი ანგარიშს გაუსწორებს ყოფილ კოლეგებს, მაგრამ, უკვე ფიზიკური ვიციადაციის გარეშე ცოცხალი ლაერენტი ბერია საშუალო იყო, დამოხიბილიც კი - იგი მაინც პიროვნებად რჩებოდა. დანარჩენები კი...

ასე თუ ისე, არასახელოვნად დაასრულებენ კარიერას ბერიას სხვა "ბრალდებულები": ლენინგრადის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი ანდრიანოვი, საქართველოს, სომხეთისა და აზერბაიჯანის ცუკას პირველი მდივნები მიტრეხლავა, არუთინოვი და ბაკატოვი, საქართველოს მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ზაქარაძე, სკკპ ცუკას მდივნები მიხაილოვი და შატალინი, სსრკ შინაგან საქმეთა მინისტრი კრუგლოვი.

ზოგს თადარიგში გაუშვებენ, ზოგს საგრძნობლად დააქვეითებენ, ბაკატოვს კი დააპატიმრებენ და დახვრტენ. ხრუშჩოვი განსაკუთრებულ "პატივს" მიაგებს გლეხის ოჯახიდან გამოსულ სერგეი კრუგლოვს.

ბერიასა და კრუგლოვის მოადგილე კადრების დარგში გენერალი ობრუჩნიკოვი, შსს-ს ხელმძღვანელი შემადგენლობის პარტიულ აქტივზე, რომელიც ბერიას დაპატიმრების შემდეგ გაიმართა, ბერიას გარდა ბრალს სდებდა სამინისტროს რეგ გენერლებს (სულოპლატოვს, ეტირგონს, რაიხმანს), მაგრამ მხოლოდ ათწლეულების შემდეგ შეიტყო სულოპლატოვმა, რომ ობრუჩნიკოვმა სიტყვასიტყვით გაიმეორა კრუგლოვის მიერ კრებულში გაკეთებული მოხსენება. ეს კი კიდევ ერთხელ ამტკიცებს, რომ კრუგლოვი გამოდიოდა მასზე წინასწარ დავალებული სქემის მიხედვით. იგი, სხვათა შორის, იმ დღეებში თურმე იმდენად ნერვიულობდა, რომ საკუთარი წონის ნახევარი დაკარგა.

არა და, ამის მიზეზი ნამდვილად იყო. ხრუშჩოველი ივანე სეროვისაგან განსხვავებით კრუგლოვს კავშირი არ ჰქონდა ლაერენტი ბერიას წინააღმდეგ მოწყობილ შეთქმულებასთან და 1956 წელს იგი მოხსნეს შსს-დან. შემდეგ ეჭირა მესამეხარისხოვანი თანამდებობები, 1958 წელს (51 წლის ასაკში) გაუშვეს პენსიაზე. 1959 წელს ჩამოართვეს გენერალ-პოლკოვნიკის წოდება და გამოასახლეს ელიტური ბინიდან, რომლის შემდეგ ცხოვრობდა უბრალო კომთახიან ბინაში. 1960 წელს გარიცხეს ოპპარტის რიგებიდან "პოლიტიკურ რეპრესიებში მონაწილეობისათვის". ამის შემდეგ, უკიდურეს სიღარიბეში მყოფი კრუგლოვი გაჭირვებით ირჩენდა თავს, და 1977 წელს, როცა სამოცდაათი წლის ასაკამდე თვეებიდა აშორებდა, მოსკოვის ერთ-ერთი საგარეუბნო ელექტრომატარებლის ბორბლებქვეშ დაასრულა სიცოცხლე...

არავინ იცის, საკუთარი ნებით, თუ უნებლიედ.

მაგრამ ჯერჯერობით კრემლში იდგა 1953 წელი... არც კრუგლოვს და არც ხრუშჩოვის ხელნაწილად გამომსვლელებს, არც უკრაინელ ფუნქციონერებს კირიენკოსა და სერდოუკს, არც ლიტველ სენკუსს, არც "ბელორუს" პატოლინევის, არც "მეატომე" ზავენიაიანს, არც მინისტრებს მალიშევს, თევოსიანს და ბაიბაკოვს, არც სსრკ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრს ანდრეევს კონკრეტულად არაფერი უთქვამთ ბერიას დანაშაულობათა თაობაზე და მასზე საუბრობდნენ მხოლოდ როგორც ანტისახელმწიფოებრივ ელემენტზე. გენერალი სულოპლატოვი მოგვიანებით იხსენებდა, რომ მალენკოვისა და შინაგან საქმეთა მინისტრის ახალი მოადგილის გამოსვლა შსს-ს ხელმძღვანელი შემადგენლობის პარტიულ აქტივზე, სადაც ისინი შეეცადნენ ბერიას დაპატიმრების მიზეზების ასხნას, "დარბაზში შეკრებილი პროფესიონალებისათვის დიმილისმომგვრელი გულუბრყვილობა გახლდათ..."

"გენერლებმა ვიტინგონმა და რაიხმანმა, - წერდა სულოპლატოვი, - უცებ იგუმანეს, რომ ბერიას მიერ მოწყობილი არავითარი შეთქმულება არ არსებობდა. ეს იყო შეთქმულება, მოწყობილი ბერიას წინააღმდეგ..."

მკითხველისათვის უკვე ნაცნობი მეცნიერებათა დოქტორი და პროფესორი ვლადიმერ ნაუშოვი კრებულში "და მათ მიტმასნილი შეპილოვი" ამტკიცებს:

"ერთერთი გამოჩენილი და უძლიერესი ფიგურა (საერთოდ, ყველა ისტორიულ მომენტში უძლიერესი) შეიძლება იყოს მხოლოდ ერთადერთი ფიგურა, და არა რამდენიმე, როგორც ზემოთაა ნათქვამი - ს.კ.) სტალინის გარემოცვაში იყო ბერია. მაგრამ 1953 წელს სახელმწიფო უშიშროების სამსახურების მიერ ბერიას წინააღმდეგ შეგროვდა იმდენი მკომპრომეტირებული მასალა, რაც საკმარისი გახლდათ მისი დაპატიმრებისა და ფიზიკური განადგურებისათვის (? - ს.კ.)".

მაგრამ სკკპ ცუკას პლენუმზე ხომ არავის გამოუქვეყნებია რაიმე სენსაციური მკომპრომეტირებული დოკუმენტი? არცერთი! აქ მხოლოდ დაუსაბუთებელი ბრალდებების ნიაღვარი მოედინებოდა, დოკუმენტური მტკიცებულება კი არ არსებობდა. არადა, ეს ხომ ფაქტიურად სკკპ ცუკას პრეზიდიუმის წევრის პარტიული სასამართლო გახლდათ. მაგრამ ბრალდებული არსად ჩანდა.

ისმის შეკითხვა: რატომ? რატომ არ მოიყვანეს უკვე დაპატიმრებული ლაერენტი ბერია ცუკას პლენუმის სხდომაზე? განა ყველაფერი "წესრიგში" არ იყო? მთავარი დამნაშავე დაპატიმრებულია, შინაგან საქმეთა სამინისტროს ახალი ხელმძღვანელი ჰყავს, რომელმაც "ერთულება გამოუცხადა ცუკას", ივანე სეროვი კი თავად მონაწილეობდა ხრუშჩოვის მიერ ორგანიზებულ შეთქმულებაში. მაშ რატომ არ უნდა ჩაეხვდათ პლენუმის წევრებს თვალბეჭდში ამ "ავანტურისტის", "ინტრიგანისა" და "საზიზარისათვის", რათა კიდევ ერთხელ დარწმუნებულიყვნენ იმ მკაცრი სასჯელის მართებულობაში, რაც სრულიად მოულოდნელად თავზე დაატყდა ქვეყანაში თანამდებობით მეთრე ადამიანს?

პასუხი ნათელია: პლენუმის სხდომათა დარბაზში ბევრი იმათგანი იჯდა, ვისაც მჭიდრო საქმიანი კონტაქტები გააჩნდათ ბერიასთან და კარგად იცოდნენ, რომ ქვეყნის უმაღლესი ხელისუფლები ერთი თავით დაბლა იდგნენ მასთან შედარებით. ამიტომ, დარბაზში ბერია რომ გამოსულიყო თუნდაც ბრალდებულის რანგში, მას ისეთი რამის თქმა შეეძლო, რაც ყირაზე დააყენებდა ყველაფერს და ისიც კი შეიძლებოდა, რომ მისთვის განკუთვნილ საბრალდებო სკამზე პრეზიდიუმის სხვა რომელიმე პირი აღმოჩენილიყო.

თუნდაც, იგივე ხრუშჩოვის გამოსვლა იმდენად სუბურული, არათანმიმდევრული და სიცრუით უხვად გაჯერებული იყო, რომ ბერიას არაფრად დაუჯდებოდა მისი გაცემტყუება. პლენუმის მონაწილეთა შორის იმყოფებოდნენ არა მხოლოდ პარტიკრატები, არამედ საქმიანი ხალხიც.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

რის შედეგ დაბლოკეს ნანა შონია ტელევიზიებში

ნანა შონია წლების განმავლობაში რუსთაველის თეატრის მსახიობი იყო, მაგრამ დღეს ის არც ერთი თეატრის შტაბში არ ირეჟისება და თავისუფალი მსახიობია. ქალბატონი ნანა იმ ადამიანთა კატეგორიას მიეკუთვნება, რომლებიც საკუთარი აზრის დიად გამოთქმას არ ერიდებიან და მიანიჭებენ, რომ ეს მათი მოქალაქეობრივი ვალაა. დიად დაფიქსირებულმა პოზიციამ შეიძლება მსახიობის პრობლემები შექმნას და გარკვეულ წერებში გზა ჩაუკეტოს, მაგრამ ქალბატონ ნანას ეს არ აღუვლებს და ამბობს, რომ ყველაფერი დროებითია და ჭეშმარიტება უკვდავია.

სანამ ახალგაზრდა ხარ, გგონია, რომ შენს ცხოვრებაში ბევრი მნიშვნელოვანი და დასამახსოვრებელი მოვლენა იქნება, მაგრამ მერე განვიხილავთ გზას რომ გადახვდეთ, ხვდები, რომ ასე არ არის და კარგად რომ გამოხშირო, სულ ხუთი-ექვსი მნიშვნელოვანი მოვლენა დაგვრჩება. პირველი უმნიშვნელოვანესი მოვლენა გახლდათ ის, რომ ჩემს ოცნებას ნაწილობრივ შეეხასი ფრთები და აღმოჩნდა სამსახიობო ფაქტორები. მსახიობობა ბავშვობიდან მინდობდა, მაგრამ ჩემი არავის სჯეროდა, შეუძლებლად მიანდათ ეს პროფესია, რადგან ჩვენი ოჯახის არც ერთი წევრი ხელსაწყოების მიახლოებულიც არ ყოფილა თავისი პროფესიით. თუმცა მე მინც ჩავაბარე ჩემს სასურველ ფაქტორებზე და როცა დაინახე საგამოდლო ფურცელზე უმაღლესი შეფასება, მაშინვე ვთქვი, ეს წუთები არ დამავიწყდება-მეთქი. უბედნიერესი ვიყავი იმით, რომ დაგუმტივცე ჩემს თავსაც და ოჯახის წევრებსაც, რომ ჩემი მონდობა ფუჭი არ ყოფილა. საერთოდ, ჩემი აზრით, იმ ადამიანებთან შეხვედრაც ძალიან მნიშვნელო-

ვანია, რომლებიც ღრმა კვალს ტოვებენ ჩვენს ცხოვრებაში. აი, ასეთი ადამიანი გახლდათ ჩემი მეტყველების პედაგოგი ბარბარე ნიკოლაიშვილი, რომელსაც ბაბულიას ეძახდნენ. როდესაც მისაღებ გამოცდებს ვაბრებდი, სულ მესმოდა მითები მისი სიმაკაცისა და შეუვალობის შესახებ, არადა, მისაღები გამოცდების მეორე ტურის შემდეგ ეს ადამიანი აღმოჩნდა ჩემი გულშემბატკივარი და მხარდამჭერი. გარდა ამისა, გვეყვოდა არაჩვეულებრივი პედაგოგები - გიზო კორდანი, ნანა კვასხვაძე, იური ზარცკი, რომლებმაც მნიშვნელოვანი როლი შეასრულეს ჩვენს ჩამოყალიბებაში. მთელი ჩემი სტუდენტობა იდებლიანი იყო, რასაც მოჰყვა პედაგოგებთან ერთად მთელი ჩვენი ჯგუფის რუსთაველის თეატრის მცირე სცენაზე სამუშაოდ გადასვლა. იქ გვექონდა ჩვენი რეჟერტუარი, ვიყავით დაკავებული და ბედნიერები. როდესაც გადაწყვიტა, რომ მთელ ჯგუფს რუსთაველის თეატრში უნდა გვემუშავა, გიზო კორდანიამ გვითხრა, იცოდეთ, ეს უპრეტენდენტო შემთხვევაა, როცა მთელ ჯგუფს რუსთაველის თეატრი სამუშაოდ იწვევს და ასპარეზს უთმობს.

პირველი როლი დიდ სცენაზე და ცხომების დიდი სიყვარული

ასევე უმნიშვნელოვანესი იყო ჩემი გადახვლა რუსთაველის თეატრის დიდ სცენაზე, სადაც რობერტ სტურუამ დადგა „საშობო ზღაპარი“. სწორედ ამ სპექტაკლზე მუშაობის დროს დავახლოვდი მე და ჩემი მეუღლე. მანამდე კი ვიცნობდით ერთმანეთს, მაგრამ „საშობო ზღაპარზე“ მუშაობისას უფრო დავახლოვდი და დავემეგობრდი, რაც მერე სიყვარულში გადაიზარდა. ჩვენი შეყვარებულობის პერიოდი დაემთხვა უშუალოდ, უგაზობას და ზოგადად მიმიეღოს, არ იყო ტრანსპორტი, დავლიოდი ფეხით სიცივეში, ყინვაში, სიციხეში, მაგრამ როცა შეყვარებული ხარ, ყველაფერი ფერადი გეჩვენება, შეიძლება ითქვას, რომ სიყვარულმა არ შემოქმედებამ გადაამატანინა მიმიე პერიოდი, მაშინ სიყვარულთან ერთად შემოქმედებთადაც სახვე ვიყავი.

პოპულარობა და იმედატორება

იმედატორება ალბათ ყველა პროფესიაში არსებობს. რამდენჯერმე მქონია მომენტი, როცა მინანია მსახიობობა და მითქვამს, აღარ მინდა ეს საქმე-მეთქი, მაგრამ ბოლომდე მინც ვერასდროს დამთმობა ჩემი პროფესია, რაც ალბათ დიდი სიყვარულის ბრალია. საერთოდ, მოულოდნელობებითა და ტკივილითაა სახვე როგორც მსახიობობა, ასევე

თეატრში არსებობა, რადგან მუდმივად ხარ კონკურენციისა და შურის წინაშე. შეიძლება, მეგობრისგანაც იგრძნო არასასიამოვნო დამოკიდებულება, თუმცა არ ვამბობ იმას, რომ თეატრში მეგობრობა არ შეიძლება, პირიქით, აქ მეგობრობა უფრო დასაფასებელია, რადგან უფრო კარგად ჩანან ადამიანები, უბრალოდ, ეს ის ადგილია, სადაც ხშირად არის არაჯანსაღი დამოკიდებულება. სხვათა შორის, მაყურებელი კარგად ხვდება და ცნობს მსახიობის შინაგან ბუნებას. არსებობენ საყვარელი მსახიობები და უბრალოდ, ცნობილი მსახიობები, ბედნიერი ვიქნები, თუ მე საყვარელ მსახიობთა სიაში აღმოვნივდები, რადგან შეიძლება, ძალიან კარგი მსახიობი იყო, მაგრამ ხალხი მაინც გულგრილი დარჩეს შენ მიმართ, თუმცა ისიც უნდა ითქვას, რომ ნებისმიერ მსახიობს ჰყავს თავისი ტაშის-დამკვერელი და გულშემბატკივარი, ეს პროფესია თავისთავად მოიცავს ხალხის სიყვარულს. პირადად მე არასდროს ვისწრაფოდ პოპულარობისკენ, მაგრამ ძალიან სასიამოვნოა, ხალხის სიყვარულს რომ გრძნობ. ჩემი აზრით, ის უფრო დიდი ბედნიერებაა, როცა ხალხს უყვარხარ, ვიდრე ის, რომ ხარ უბრალოდ პოპულარული.

ზვილიანი და ოჯახი

როდესაც გინდება შვილი, ხარ უბედნიერესი და ყველაფერი იცვლება შენს ცხოვრებაში. მას შემდეგ, რაც დედა გახვდა, თავის მოვლა კიდევ უფრო მკაცრად ჩავრთე დღის წერტილში. დედა ხშირად მეუბნება, თავს მოუფრთხილდი, ამას მარტო იმიტომ არ ამბობს, რომ მე მიფრთხილდებოდი, ამით მახსენებს, რომ მეც შეივლები, რომელთაც ვჭირდები ჯანმრთელი, ჯანსაღი, ფორმაში მყოფი, მათ სჭირდებათ თანამოაზრე და მეგობარი. მეც სულ ვცდილობ, ვიმეგობრო შევივლებთან.

არ არის ადვილი ოჯახის საქმეების გაძლიება, ეს ძალიან დამძლეული და ერთფეროვანი საქმეა, თუმცა ჩვენს ცხოვრებაში არ არის მოწოდებული ყველაფერი ისე, რომ საოჯახო საქმეები არ გეხებოდეს, მარტო კარიერითა და სცენით იყო დაკავებული. მართალია, დიდი კულინარიობით არ გამოვირჩევი, მაგრამ მსიათხეობს, როცა ჩემი ოჯახის წევრებს ჩემი ნახვალავით ვაპურებ და მით უმეტეს მსიათხეობს, თუ მათ ეს მოსწონს.

დიად დაფიქსირებული პოლიტიკური პოზიციისა და პერსონა ნონ გრატა

თუ შენი აზრი ვინმეს აინტერესებს, უნდა დააფიქსირო შენი პოზიცია. მიმანია,

საჯარო რეჟისორის გარდაცვალების ცნობის არ სჯარა და ორ მომენტს ითხოვს?

„ამ ამბის უშუალო მომსწრე მე თვითონ რომ არ გაემხდარიყავი, რასაკვირველია, არ დავიჯერებდი. ამჯერად სამოქალაქო რეჟისორი ვიმყოფები. საქმე ჩემი მეგობრის დედას ეხება: ხანდაზმული ქალბატონი ცდილობს, როგორმე სახელმწიფოს დაუმტკიცოს, რომ ოთხი წლის წინ გარდაცვლილი მისი მეუღლე ვერანაირად ვერ მოიხმარს წყალს და შესაბამისად, გადასახადსაც ტყუილად იხდის. ჩემი მეგობრის დედა მარტო არ არის - ასეთი ადამიანები იმდენად ბევრნი არიან, საგანგებო სარკმელიც კი გამოუყვეს რაიონულ განყოფილებებში. სხვა სარკმელებთან შედარებით აქ საგრძნობლად დიდი რიგია გაჭიმული და ერთი მოქალაქე - ამ შემთხვევაში ერთი აბონენტი, ორ მოწმესთან ერთად იკავებს ადგილს“, - წერს ერთ-ერთი ქართული გაზეთი სტატიის სათაურით „მართალია, მაგრამ დაუჯერებელი ამბავი“.

„მას შემდეგ, რაც ნაგავი დენს მიბაბეს და გადასახადებმა საგრძნობლად იმატა, ბუნებრივია, მოსახლეობის ნაწილს აღარ მოუნდა დამატებითი ხხადოს ფული გარდაცვლილი ოჯახის წევრების მაგივრად. ახლა კი მოგახსენებთ, რატომ დგას სამი კაცი იმ რეჟისორში, რომელზეც გვიმტკიცებენ, რომ ერთი სარკმლის პრინციპით მუშაობს და შესაბამისად, საქართველოს მოქალაქეებს ბიუროკრატიულ სირთულებს არ უქმნის. საქმე ისაა, რომ სახელმწიფოს არ აკმაყოფილებს შესაბამისი უწყებებში კანონის სრული დაცვით გაცემული გარდაცვალების ცნობა. აქ ლაპარაკი არაა გასული საუკუნის ან წინა ხელისუფლების დროს გარდაცვლილ ჩვენს ახლობლებზე, თუმცა, ასეც რომ იყოს, გაუგებარია, რატომ არ ენდობიან 10, 20 ან თუნდაც 30 წლის წინ აღებულ გარდაცვალების ცნობას. რამდენადაც ვიცი, ინფორმაციის მოპოვება შესაბამისი სტრუქტურებისთვის სირთულეს არ წარმოადგენს. ჩემი მეგობრის მამა ოთხი წლის წინ გარდაიცვალა - როდესაც უკვე დამარცხებული იყო კორუფცია და საარჩევნო სიებშიც ე.წ. მეგობარი სულელები აღარ ირეჟისებოდნენ“, - აღნიშნავს გამოცემის.

„რადგან არც ამ კატეგორიის ადამიანებს არ ენდობიან, მოქალაქეებს სრულიად აბსურდულ მოთხოვნას უყენებენ: ორ მოწმესთან ერთად (სასურველია, ერთი მათგანი მეზობელი იყოს) რეჟისორის რაიონულ განყოფილებას

მიაკითხონ და დადასტურონ, რომ მათი გარდაცვლილი მეზობელი თუ ახლობელი, დიახაც გარდაცვლილია, ვერანაირად ვერ მოიხმარს ვერც დენს, ვერც წყალს, ვერ გაზს და ასე გასინჯეთ, დანაგვიანებითაც ვერაფერს დაანაგვიანებს. ბოდიშს ვიხდი, რომ გარდაცვლილი ახლობლები გასაშარებლად გავიმეტე, მაგრამ კითხვა მაქვს ასეთი: ბიუროკრატია სახელმწიფოზე თუ თქვენ მიერვე გაცემულ ცნობაში ვკვირგებართ და დარწმუნებული ხართ, რომ საიქიოდან სააქაოზე ადამიანები მინც ბრუნდებიან და ამ ცოდვილ მიწაზე, ასე ვთქვათ, არაღუგაღურად იმყოფებიან, მოწმებს როგორღა ენდობთ? განა ასე ძნელია მეზობელს ან მეგობარს გაურთიდე და იმათაც უპრობლემოდ დადასტურონ, რომ მართალია, მკვდრებით აღმდგარი ოჯახის წევრები არჩვენებში კი მონაწილეობენ და წყალსაც მოიხმარენ, მაგრამ გადასახადების გადახდას თავს არიდებენ?“ - წერს სტატიის ავტორი.

„სახელმწიფო მანქანა ამ შემთხვევაში ძალიან არაეფექტურად მუშაობს და ვინ იცის, კიდევ რამდენი 3 ლარი და 15 თეთრი რჩება ბიუჯეტის მიღმა. ასე რომ მეზობლები და მეგობრები მოწმედ ვერ გამოდგებიან და ზომების გამკაცრება, უბრალოდ, აუცილებელია, - მაგალითად, ერთთვიანი მონიტორინგი ფიქსირებულ მისამართზე. არა, ერთი სასიამოვნო ტენდენცია მაინც შეიმჩნევა. ზოგჯერ რეჟისორის რომელიმე გულისხმიერ თანამშრომელს ბებიის-ბაბუა გაახსენდება, დაქვრივებულ და მარტოხელა პენსიონერს სახლში აკითხავს და მეზობლების ხელმოწერასაც ადგილზე ადასტურებს. მაგრამ ასე ძალიან იშვიათად ხდება და იმ საბაბით, რომ დღეს ახალი გრაფები და ბლანკები შესავსები, რასაც, სხვათა შორის თავად რეჟისორის თანამშრომლები უნდა აკეთებდნენ მათივე ბაზებში თავმოყრილ ინფორმაციას და დაფიქსირებულ. სერიოზულად თუ ვიმსჯელებთ, ვერ ვხვდები, რა იმალება ამ სამარცხვინო მოთხოვნის უკან. თუ არაფერი - მაშინ საქმე გაცილებით საშიშ მოვლენასთან გქონია, ვიდრე ბიუროკრატია - გნებავთ ერთ და გნებავთ ათ სარკმელში ერთად“, - დაასკენის სტატიის ავტორი.

„ნაცემობის უფასო სასაღილოების სალაფავი ვაჭაროთ სააკაშვილს!“

როგორც საქინფორმს „თავისუფალი საქართველო“ პრეს-სამსახურიდან აცნობეს, პარტია და ორგანიზაცია „უმუშევართა კავშირი დასაქმებისათვის“ ამ დღეებში ბრიფინგს მართავენ თემაზე „ნაცემობის უფასო სასაღილოების სალაფავი ვაჭაროთ სააკაშვილს“.

„ბრიფინგზე განიხილება სიღარიბის დაძლევის სახელმწიფო პროგრამის ყველა უმსგავსეობა, რაც ახლავს ამ მეტად ღირსებისამყრელ პროგრამას საქართველოს მოსახლეობის გადატანისა და მონებად ქვეყნის პროცესში. განსაკუთრებით ხაზს გასვამს მის შესაღებულ ნაწილს, უმტკივნეულეს ქვეყნებს - „უფასო სასაღილოები უმწვეო ხალხისთვის“, - აღნიშნულია განცხადებაში.

„უმუშევართა კავშირი დასაქმებისათვის“ დაინტერესდა უფასო სასაღილოების რაციონით, სადაც იკვებება ლატაკადქვეული ჩვენი მოსახლეობა. როგორც ორგანიზაციის მიერ ჩატარებული კვლევის, მათ შორის, ლაბორატორიული ექსპერიმენტის შედეგად გამოიკვეთა, სასაღილოს საკვების კალორიულობა, დადგენილი 900 კალორიის ნაცვლად (რაც სამ თვეზე მეტ ხანს არ უნდა გაგრძელდეს), 720-895 კალორიაა, უხარისხო ულუფები, პურის რაოდენობა - 215 გრამი, ბევრად არ ჩამოუვარდება ომისდროინდელი ლენინგრადის ბლოკადის ნორმებს. აი, რას მიერთმევენ უმწვეო საქართველოს მოქალაქეები! აი, როგორია უფასო სასაღილოები, რომლებიც ტრანსპორტს ჩვენი პრეზიდენტი... უფასო სასაღილოების სალაფავი - სააკაშვილს!“ - ნათქვამია თამარ იოვაშვილის განცხადებაში.

ციცი ომანიძე

თბილისის სომეხთა კავშირის მიმართვა

თბილისის სომეხთა კავშირმა "საქინფორმს" გადმოუგზავნა თბილისის სომეხთა კავშირის მიმართვა საქართველოს სომეხური თემის წევრებისადმი და ქვეყნის სომეხური საზოგადოებრივი ორგანიზაციების ხელმძღვანელებისადმი. მიმართვის ტექსტს უცვლელად გთავაზობთ:

„შემოდგომაზე დანიშნულ საპარლამენტო არჩევნებთან დაკავშირებით, წინასწარჩვენო კამპანიის დაწყებამდე ბევრად უფრო ადრე გააქტიურდა გარკვეული პოლიტიკური სტრუქტურების ძალისხმევა – პოლიტიკური პარტიების ოფისებში კონსულტაციების საფარველში დანიშნულ სომეხური თემის წევრები. განსაკუთრებულ აქტივობას იჩენენ ის გაერთიანებები, რომელთა ლოზუნგებში მინიშნებაც კი არ არის საქართველოს მრავალეროვანი სამოქალაქო საზოგადოების კონსოლიდაციაზე პირობითი, ნაციონალისტური ქვეტექსტის მქონე ამოწმებები ჭარბობს. სომეხური მხრიდან ამგვარ კონსულტაციებში ხალხით მონაწილეობენ ფსევდოორგანიზაციები, რომლებიც არაფერს წარმოადგენენ საკუთარი „ლიდერების“ გარდა. ეს უკანასკნელი კი, არსებითად, ე.წ. საქართველოს სომეხთა კავშირის კლონები არიან, რომელმაც სრულად ამოწურა თავისი ანტი-სომეხური რესურსი.

იკუმბული ვართ, მწუხარებით ბანაკებში, რომ დესტრუქციული ქმედებები მსოფლიოს ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი სომეხური თემის დასათრვად წახალისებულია როგორც სახელმწიფო სტრუქტურების მხრიდან, ისე ბარბანდს.

სხვაგვარად რით აიხსნება ის ფაქტი, რომ ათწლეულების განმავლობაში როგორც საქართველოში, ისე სომეხეთში, კომუნისტური წარსულის ერთსა და იმავე რენეშეობას ჯიუთად აღიარებდნენ „სომეხური თემის ლიდერებად“ და გულუხვად

საქართველოს მთლიანი საბარეო ვალი 11,2 მლრდ აშშ დოლარია

საქართველოს მთლიანი საბარეო ვალი 2011 წლის 31 დეკემბრის მდგომარეობით 11.2 მილიარდი აშშ დოლარია (18.6 მლრდ ლარი) შეადგინა; აქედან 3.7 მილიარდი აშშ დოლარია (6.1 მილიარდი ლარი) იყო სამთავრობო სექტორის ვალი (32.9%), 815.0 მლნ აშშ დოლარია (7.3% - 1.4 მილიარდი ლარი) - ეროვნული ბანკის, 2.1 მილიარდი აშშ დოლარია (19.0% - 3.5 მილიარდი ლარი) - საბანკო სექტორის, 2.0 მილიარდი აშშ დოლარია (17.8% - 3.3 მილიარდი ლარი) - სხვა სექტორებისა და 2.6 მილიარდი აშშ დოლარია (23.0% - 4.3 მილიარდი ლარი) - კომპანიათაშორისი ვალი. მთლიანი საბარეო ვალის 95.2 პროცენტი დენომინირებულია უცხოური ვალუტით.

2011 წლის მეოთხე კვარტალში, მესამე კვარტალთან შედარებით, საქართველოს მთლიანი საბარეო ვალი 370.3 მლნ აშშ დოლარით (614.7 მლნ ლარით) გაიზარდა, აქედან ოპერაციული ცვლილების გამო ვალი გაიზარდა 438.4 მლნ აშშ დოლარით (727.6 მლნ ლარით), ფასის ცვლილების შედეგად - 25.9 მლნ აშშ დოლარით (43.1 მლნ ლარით), სხვა ცვლილებების შედეგად კი - 12.8 მლნ აშშ დოლარით (21.3 მლნ ლარით), ხოლო საკუროს ცვლილებების გამო 106.8 მლნ აშშ დოლარით შემცირდა (177.3 მლნ ლარით).

სამთავრობო სექტორის უცხოური ვალდებულებები საანგარიშო პერიოდში 101.6 მლნ აშშ დოლარით (168.7 მლნ ლარით) გაიზარდა. აქედან ფასისა და ოპერაციული ცვლილებების შედეგად ზრდამ 155.4 მლნ აშშ დოლარია (258.0 მლნ ლარი) შეადგინა, ხოლო საკუროს ცვლილებების შედეგად სამთავრობო სექტორის ვალი შემცირდა 53.8 მლნ აშშ დოლარით (89.2 მლნ ლარი).

საანგარიშო პერიოდში საქართველოს ეროვნული ბანკის საბარეო ვალი 51.6 მლნ აშშ დოლარით (85.6 მლნ ლარით) შემცირდა. აქედან ოპერაციული ცვლილების შედეგად გეკონდა ეროვნული ბანკის ვალდებულებების 37.1 მლნ აშშ დოლარითა (61.5 მლნ ლარით) და საკუროს ცვლილების შედეგად 14.5 მლნ აშშ დოლარით (24.1 მლნ ლარით) შემცირდა.

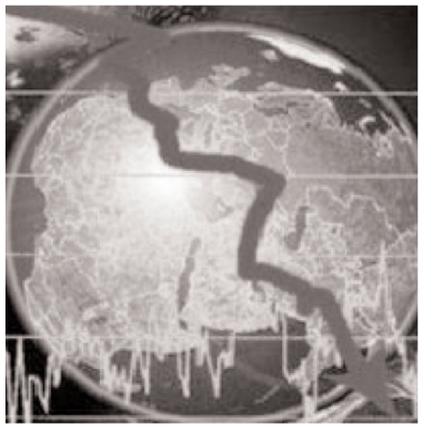
საბანკო სექტორის უცხოური ვალდებულებები 176.0 მლნ აშშ დოლარით (292.1 მლნ ლარით) გაიზარდა, რაც გამოწვეულია ოპერაციული ცვლილებების შედეგად 187.0 მილიონიანი (310.5 მლნ ლარით) ზრდით და საკუროს ცვლილებების შედეგად 11.0 მლნ აშშ დოლარით (18.3 მლნ ლარით) კლებით. საბანკო სექტორის ოპერაციული ცვლილებების შედეგად გაზრდილი ვალდებულებების 96.8 % (181.0 მლნ აშშ დოლარი ანუ 300.4 მლნ ლარი) ბანკების გრძელვადიან ვალდებულებებზე მოდის, ხოლო მოკლევადიანი

ვარავინ შეძლებს ეროვნებათაშორისი წონასწორობის ნაყოფიერ ნიადაგში ბანკეთქილბის მარცვლებს დათმვას, მით უფრო, რომ ჩვენს სამშობლოში მოსახლე ყოველ ეთნოსს საშუალებაა განმავლობაში საკუთარი კოზმოსტიური შრომითი და ინტელექტუალური წვლილი შექმნას ეროვნული კეთილდღეობის საერთო ქულაბაში. დიალოგის გზით - ერთიანობისაკენ. ასეთი იყო და იქნება ჩვენი ღოზუნები. ჩვენ ზურბს ბვიმბარბანდსაერთო ინტორია და მისი ბმირები.

მიხეილ თათევეროვი,
თბილისის სომეხთა კავშირის პრეზიდენტი“

ეგრეული იანანა კავანაბილა 6.300 წლისაა

(სენსაცია თვით ფაქტშია)
“ჰავანაილა” ქალაქ ურის ჩაძირვასთან დაკავშირებული თხოვნა-გოდება ღვთაებებისადმი, რომელიც ძველგერაულ “იანანად” იქცა.
სხვადასხვა წყაროებიდან ცნობილია, რომ ებრაელთა ქალაქის ჩაძირვა მოხდა 6.300 წლის წინ ის რომ მაინც-დამინც ებრაელთა საცხოვრისი იყო, ჩანს თვით გოდების ტექსტიდან, სადაც ყველაფერი ნათელია. ჩვენც შევგვლოთ ტექსტის გაშიფვრა, რომელიც წარმოუდგენლად მართლად გადმოსცემს იმას, რომ სასწაული მოხდა და “ქენი და ქალნი” ითხოვენ დახმარებას...
“ურუახიდ რასა მესა, ურუახიდ რასა მესა.”
“ურ-უ-ხი-დი(ი)” უდრის: “ურის ხალხი, ქენი და ქალნი”;
“ურ”-ქალაქი, რომელიც ჩაძირა, “უაა”-“ბეერი” - “ა-უა-რება” (იგულისხმება შუამდინარეთის ქარდუს ხალხი), უფრო სწორად, ხალხის “ხი” და “დი(ი)” - “ხი” - “ქე”, (ძველიბერული), “დი”-ქალნი; ესე იგი “ურის ხალხი - ქენი და ქალნი”...
“რას” (მხეს), “სუას” - “სუ”-ს - წყლის ღვთაებას, “მეას” - ასევე ერთ-ერთ უპირველესს... თხოვნა-დღეგენა ჩაძირული ქალაქისა, რაც ხმელთაშუა ზღვის შემოგარენში არაერთგზის მომხდარა!!!
“ო! უსმანა!” - “ო, როდემდე” (ძველიბერულიად), მაგრამ აქ არ ჩერდებიან: “ანა ანა რა ნანა, ანა ანა რა ნანა”, მოხმობილი არიან დემეტთან “ახლოს მყოფი” ღვთაებები...
“საყვედურით”: “ო, როდემდე?” - “ო, უსმანა?!”
ებრაელებს ქართველები “ურ-ი-ას” ვუხმობთ - ურიდან ჩამოსულებს, რაც გალობის ტექსტის დადასტურებაცაა... ესე იგი, მოხდა შემდგენიარად: 7.000 წლის წინ წარდენით განდევნილი კავკასიელები ხმელთაშუა ზღვის აუზში მოხდნენ და იქ დაფუძნდნენ, რაღაც 700 წლის შემდეგ მოხდა ეს ტრაგედია და “ურების” ნაწილი დაუყოვნებლივ დაუბრუნდა ძველ საცხოვრისს, რომელსაც გადმოცემით იცოდნენ. სხევე შექმნეს თავიანთი მთავარი საცხოვრისი “ისრაელი” - “ი-სუ-რა-ელი” - “მზის” (“რა”) და “წყლის” (“სუ”) პატივსაცემად შექმნილი ქვეყანა. თვით სიტყვა “ებრაელი” ნიშნავს “ე-ბო-რე-ა-ელე”-ს. “ქე” (“ბო”) რეა და ელე ღვთაებებისა...
ურიდან ჩამოსული ხალხის ამბავი აქ არ დამთავრებულა - მათ საფუძველი ჩაუყარეს “ურ-არტუ”-ს - პირველ სახელმწიფოს “აია”-ს შემდეგ და “ივერია” უწოდეს. ენაც შექმნეს - “ივერიტი”, რაც “ივერიათი”-ს ნიშნავს - ივერიის ჯიშის... “თი-ჯიში” - წარმომავლობის მანქვენებელია...
“ივერია” მოდის “იბერიიდან” (პირველი 9.000 წლის წინანდელი საცხოვრისი კავკასიაში...)
როგორც ყველაფერიდან ჩანს, ებრაელი ხალხის ასაკი შორეული წარსულიდან იწყება და იბერიის ჩასახვას თან დაუკავშირდეს, სადაც ათზე მეტი ტომი იყრიდა თავს და ერთ-ერთი მათ შორის სწორედ ებრაელები იყვნენ... ამ აზრს ზურბს უმაგრებს ისიც, რომ “აიდნ” ებრაელი ხალხის თვითსახელწოდებაა, რაც “აია”-დან ნიშნავს... აივლს...
O. კვიციანიძე,
თბილისი-სოხუმი

ლორთაღობის არმაგულობა

(უცხოეთის პრესის მიმოხილვა)

ამერიკის შეერთებული შტატები დაშლის საფრთხის წინაშე დგას. ცნობილია პროცესის დაწყების ზუსტი თარიღიც...

ოჯარის განაგრძობისთვის ფედერალურ სარეზერვო სისტემას 2012 წლის 21 დეკემბერს დასჭირდება არა მხოლოდ ხმათა უმრავლესობა...

საკვირველი არაა, რომ მათს ტომის კალენდარი 2012 წლის 21 დეკემბერს სრულდება. ამერიკული დოლარის ფინანსური კრაზი აუცილებლად განაპირობებს უდიდეს პოლიტიკურ კრიზისს...

ახლოავსოვალურ კალთა ცენტრების ბრძოლა

გასული წლის დასასრულს საუდის არაბეთის მეფე აბდულა სენსაციური განცხადებით გამოვიდა. ერთდროულად მიმდინარე სპარსეთის ყურის ქვეყნების თანამშრომლობის საბჭოს კონფერენციას 86 წლის მონარქმა მონაწილე ქვეყნებს მოუწოდა...

მისხუცი მეფის გამონათქვამი «არაბეთის ხალიფატის აღდგენის» თაობაზე, შესაძლოა, მის ფანტაზიებს დაარსებულა, რომ არა პარალელური განცხადება, რომელიც სირიის «მშენებლის» პრეს-მდივანმა ზუხაირ სალიმამ ერთ-ერთ ინტერვიუში გააკეთა...

თურქული რუპა

ერთ-ერთ გამოსვლაში ოკეანისგამდელი პოლიტიკოლოგი და ანალიტიკოსი ზბიგნეფ ბუჟინსკი დააპარაკობდა აშშ-ის მისწრაფებაზე, ჩართოს რუსეთი და თურქეთი დასავლურ ან ატლანტიკურ ცივილიზაციაში...

ბუჟინსკიმ რუსეთს შესთავაზა, გახდეს ახალი ატლანტიკური თანამშრომლობის ნაწილი და სანაცვლოდ საბოლოოდ თქვას უარი თავის ისტორიულ როლსა და ექველანაირ გეოპოლიტიკურ ამბიციებზე...

ცენტრალურ აზიაში, ანუ რუსეთის გავლენის სფეროს შევიწროების ხარჯზე. რუსეთისა და თურქეთის ინტერესების შეჯახებას აქტიურად უწყობდნენ ხელს ბრიტანელი პოლიტიკოსები XVIII საუკუნესა და XX საუკუნის დასაწყისში და ახლაც ვხვდებით...

გარდა ამისა, თურქეთი დიდი ახლო აღმოსავლეთის ლიდერობისთვისაც ემზადება. ერთი წლის წინ ელ-რაიადში თურქეთის პრემიერმა რეჯეპ თაიიპ ერდოღანმა გამოცხადებულა...

როგორც თურქეთის ყოფველობისა და ვაჭრობის სამინისტროს მიერ გერმანული დირექტორი, ჯიგის «დასავლეთის მიერ ჩაბრუნება» ავტორი ბიულეტენი ეხიროდო ამბობს, «ერდოღანი პროექტის «დიდი ახლო აღმოსავლეთი» თანათამაჯდომარე და მზადაა, გააკეთოს ყველაფერი, რაღა გაზინგრონის მიერ მოთხოვნილი სირიის სამად გახლენჯე უზრუნველყოს»...

სირიის რაზმების შემავალი

გასული წლის გაზაფხულზე აშშ-მა გაწირა ახლო აღმოსავლეთში თავისი მთავარი მოკავშირე – ისრაელი. 2011 წლის 19 მაისს აშშ-ის პრეზიდენტმა სახალხო წამოაყენა იდეა, გადაიხედოს ექვსდღიანი ომის შედეგები და ისრაელი 1967 წლის საზღვრებს დაუბრუნდეს...

2005-2007 წლებში აშშ-ის რესპუბლიკური ხელისუფლება უბიძგებდა ისრაელს, «განმარტავდებოდა დარტყმა» მიუყენებინა ირანის ბირთვული ობიექტებისათვის. ირან-ისრაელის კონფლიქტი ამერიკელებს საშუალებას მისცემდა, სპარსეთის ყურეში ტერმინალებიდან ნავთობისა და გაზის გატანა დაეზღუდა...

ისრაელმა ომი არ დაიწყო და 2008 წლის შემოდგომაზე მსოფლიო ფინანსურმა კრიზისმა იფარა. უფრო სწორად მისმა პირველმა ტალღამ გადაიარა. ახლა მსოფლიო მეორე ტალღის წინაშე დგას და, თუ აშშ ნებისმიერი გზით არ დაარწმუნებს ისრაელს, ირანთან ომი დაიწვას, აშშ-სა და მიუღი დასავლეთი ევროპაში ჯერ ფინანსური, შემდეგ კი პოლიტიკური ხისტემებიც დაემსობა...

ყველაზე იოლი ახალი ომის გაჩაღება და ისრაელსა და მის გარემო არსებულ ისლამურ მსოფლიოს შორის კონფრონტაციის გამწვავება. ამისათვის არაბული გაზაფხულის დასაბრუნო ისრაელის საზღვრებთან დაბაძვლაზე იქნება. ამით, ერთის მხრივ, ისრაელს უბიძგებენ, პირველმა დაარტყას ირანს, მეორეს მხრივ კი, ჩამოაშორებენ რა ირანს საკვანძო პარტნიორს – სირიას, ისლამურ სახელმწიფოს პარტნიორს – სირიას...

სინამდვილეში ამ ორ ქვეყანას დაპირისპირება სულაც არ აწყობს, რადგან ამით ერთმანეთს თუ არ გაანადგურებენ, დაასუსტებენ მაინც და რეგიონში ლიდერობას ახალ ოსმალეთის იმპერიას დაუთმობენ. სხვა

შორის, უნდა აღინიშნოს, რომ ფორმირებადი ხალიფატი აუცილებლად მოითხოვს იერუსალიმს, რადგან იქ ისლამური სამყაროს უწყმინდესი რელიქვია – ალ-აქსის მქნეთი მდებარეობს.

შეიძლება პარადოქსალურად ჩანდეს, მაგრამ სწორედ ახლა ისრაელს, ირანსა და თურქეთს ერთმანეთთან გაერთიანება აწყობთ, რათა არ დაუშვან სუნიტური არაბული ხალიფატის შექმნა და მისი იდეების რეალიზება მსოფლიო ჯიშადის თაობაზე. ამ სცენარის წარმატების შემთხვევაში ეს ქვეყნები იძულებული იქნებიან, ცალ-ცალკე აღუდგინონ წინ ამ ბოროტებას. ახლო აღმოსავლეთის დიდი ომის შედეგად ირანის დაცემის შემდეგ გასანადგურებელთა სიაში შემდეგი ისრაელია – ოფიციალურ დონეზე ისლამისტი რადიკალური ლაბარაკობენ ეგვიპტისა და ისრაელის შესაძლო ომზე. მარტომდარტო დარწმინდ თურქეთსაც არ ელის კარგი დღე – სუნიტური ისლამის მიმდევარი ქურთული სავარაუდოდ სუნიტურ არაბულ ხალიფატს მიემხრობიან, აშშ-ის ხელისუფლება კი აუცილებლად დაუჭერს მხარს დამოუკიდებელი ქურთისტანის შექმნას ოთხი ქვეყნის ნამსხვერველებზე, რადგან მისი შექმნა «დემოკრატიის პრინციპებს» და «მოქალაქეთა უფლებებს თვითგანსაზღვრავს და ნების თავისუფალი გამოხატვის შესახებ» სრულად შეესაბამება.

დღის წესრიგში შერთისტანია

დიდი ახლო აღმოსავლეთის ტერიტორიაზე არაბული მარშით სახეიმი ხელის პარალელურად აღმონდებდა, რომ თურქეთის ავტორიტარული ხელისუფლება სასტიკად არღვევს ადამიანთა უფლებებს და თურქეთის დასავლელი ნატოელი მოკავშირეები ამ ქვეყანაზე ზეწოლას გააძლიერებენ, რათა ნატოს რეგულაციებში თურქული ქურთისტანის გამოყოფის და მისი სამი ქვეყნის – ერაყის, სირიისა და ირანის ტერიტორიაზე განლაგებული დამოუკიდებელი ქურთისტანისათვის მიერთების თქმაზე. ეს ფრენტისტიკის სფერო კი არა, ის მომავალია, რომლის მოწმინდე უახლოეს რამდენიმე წელიწადში გახდება. დამოუკიდებელი ქურთისტანის შექმნა ახალი აღმოსავლეთის მართლაც შეიძლება განაპირობოს არა მხოლოდ სირიაში თურქეთის სამხედრო ინტერვენცია, არამედ დამოუკიდებელი ქურთისტანის შექმნაც, ვიდრე სირია და თურქეთი ომით იქნებიან დაკავებული, ქურთები შეეცდებიან, გაზინგრონის დახმარებით ერთ სახელმწიფოდ გააერთიანონ ტერიტორიები, რომელზეც ცხოვრობენ, ეს კი ოთხი ქვეყნის – თურქეთის, ერაყის, სირიისა და ირანის ტერიტორიაზეა.

ამერიკელები ანგოსაქების მიერ ბრიტანული იმპერიისგან ნახესხებ საყვარელი იდეის – «გაოთხე და იბარტენს» იყენებენ. ოკეანისგამდელი სტრატეგიები ერთმანეთის წინააღმდეგ აქეზებენ ძალთა ცენტრებს ახლო და შუა აღმოსავლეთში: თურქეთს, ირანსა და ისრაელს. ამავე დროს ქინია ახალ ძალთა ცენტრებს – არაბეთის სუნიტურ ხალიფატს.

აშშ-ში ლიკვიდურობის დეფიციტია და მომავალში ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნათვის პარტნიორის გამოკვება აშშ-ს ადარს სურს და ადარც შეუძლია. ამიტომაც აძლევს მათ საშუალებას, თავად განსაზღვრონ, ვინ დარჩება ერთადერთი ამ ბრძოლის შემდეგ, მით უფრო, რომ ამერიკის მიერ რეგიონში გაყიდული იარაღი საკმარისზე მეტია და ის რამეში უნდა გაიხარჯოს, რომ ახალი იარაღი გაყიდოს. დასავლეთის ელიტას სურს, თავისთვის ლუქის კლასის ადგილები დაჯავშნოს ახალ მსოფლიო ეკონომიკაში, შეინარჩუნოს თავისი პოზიციები და ამიტომაც თავისუფლდება ზედმეტი ტერიტორიისგან. რაც არ უნდა სამწუხარო იყოს, ამგვარი «ბალანსი» მოუღი რეგიონებისა და ცალკეული სახელმწიფოების სტაბილურობა.

ამ სიტუაციაში ირანის მიერ ბირთვული ბომბის შექმნის პრობლემა ობიექტურად მუშაობს ამერიკის პოლიტიკური ისტრატეგიის მენტის სახეობად. ირანისა და ისრაელის რადიკალური განცხადებები ურთიერთ-განაღვრების შესახებ მხოლოდ აჩქარებს ომის დასაწყისს, ომისა, რომელიც არც ირანს არგებს და არც ისრაელს. ცალ-ცალკე ეს ქვეყნები ახლო აღმოსავლეთში დიდხანს ვერ გაძლებენ იმტომ, რომ სუნიტები თუ ერთიანი სახელმწიფოები გაერთიანდებიან, გაანადგურებენ შიიტურ უმცირესობას, ისრაელი კი, აღმონდებდა ისლამური სამყაროს პირისპირ მარტომდარტო, ასევე ვერ იარსებებს დიდხანს. ყველა ფრონტზე ყველას წინააღმდეგ ბრძოლას ვერ შეძლებს ვერც ერთი ყველაზე ნიჭიერი ისრაელი მხედართმთავარი. ერთადერთ გამოსავლად ისტორიული სამშობლოდან მასიური ემიგრაცია რჩება რაც, თავისთავად, თვითგანადგურების ტოლფასია.

აშშ და ტერიტორიები წყვილად თამაშობენ

აშშ-ის კონგრესის წევრმა სინტა მაკკინიმ ახლახან დაადგინა, რომ კადავისი მოწინააღმდეგე ძალები წარმოადგენდნენ «აღქიდაღან» დაქირავებულ მრავალეროვნულ საზავს, რომელმაც მომზადება «სსს-ში» გაიარა. ცნობილია, რომ «სსს» თავის აგენტებს ვახანდ ბენდაში ლიბიელი ამბოხებულების დასახმარებლად, როგორც მოუღი რიგი ამერიკული პირისპირ მარტომდარტო, ასევე ვერ იარსებებს დიდხანს. ყველა ფრონტზე ყველას წინააღმდეგ ბრძოლას ვერ შეძლებს ვერც ერთი ყველაზე ნიჭიერი ისრაელი მხედართმთავარი. ერთადერთ გამოსავლად ისტორიული სამშობლოდან მასიური ემიგრაცია რჩება რაც, თავისთავად, თვითგანადგურების ტოლფასია.

წრდილოაფრიკულ ფრთას წარმოადგენს. პოლიტიკაში აშშ-ის ხელისუფლების მიერ ისლამისტების მხარდაჭერაში გასაკვირი არაფერია, რადგან ისლამისტები სწორედ აშშ-მა შექმნეს. ავღანეთში საბჭოთა ჯარების შეყვანის შემდეგ ისლამისტები აშშ-ის და საუდის არაბეთის დამრტყმელ ძალად იქცნენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. ამის შესახებ ძალზე მკაფიოდ და დამაჯერებლად წერს შევიცარიელი მკვლევარი და ჟურნალისტი რიშარ ლაბევიერი თავის წიგნში «ტერიტორიის დოლარები. შეერთებული შტატები და ისლამისტები».

წიგნში ავტორმა ასახა, თუ როგორ დაამუშავეს ამერიკელებმა ავღანეთში მეთოდები, რომლებიც შემდეგ აქტიურად და ცენტრალურ აზიაშიც გამოიყენეს ნარკოტრაფიკის, იარაღის ბიზნესისა და ტერიტორიების დაფინანსებისაგან ზემოქმედების მისაღებად. ავტორმა თავისი ბრალდებები დაადასტურა ფაქტებით, რომლებშიც ფიგურირებენ «სსს», პენტაგონი, ამერიკის სხვადასხვა «ფინანსური ცენტრი» და დასავლელი ლიდერები, რომლებიც სხვა ქვეყნების დემოკრატიულობის ხარისხს მათი ამერიკის ინტერესებთან შესაბამისობის მიხედვით საზღვრავენ. იმავე ფაქტებში ფიგურირების როლში გამოდიან პაკისტანის, საუდის არაბეთისა და სუდანის სუცესამსახურები ისლამური მრწამსის ექსტრემისტულ დაჯგუფებებთან ერთად.

ლაბევიერი ისლამისტებს «გლობალიზაციის ჯაჭვზე გამოძვლავს» უწოდებს, მათ და ამერიკის ტრანსნაციონალურ კორპორაციებს ხომ ერთი საერთო მტერი ჰყავთ – ნაციონალური სახელმწიფოები და მის წინააღმდეგ ბრძოლაში ისინი, ცხადია, მოკავშირეები არიან. მუსლიმანურ სამყაროში ნაციონალურ სახელმწიფოებთან ბრძოლისათვის და მართლაც ქაოსის სიტუაციის შესაქმნელად ისლამისტებზე უკეთეს კანდიდატურას ვერც წარმოიდგენ. ანგლო-ამერიკული გავლენიანი წრეებისა და მათი უმცროსი მოკავშირეების მიხედვით, ახლო აღმოსავლეთი «დაჩეხვის ზონაში» ან «არასტაბილურობის სექტორად» აქციონ, რისთვისაც საჭიროა რეგიონის კიდევ უფრო მეტად დაქუცმაცება, რათა მომავალში მინიმალურამდე იყოს დაყვანილი ნებისმიერი ეროვნული ერთობის შესაძლებლობა. ასე რომ, «არაბული გაზაფხულის» საბოლოო მიზანი სახელმწიფოებრიობის მოსაზრობა და არა ადამიანთა უფლებები ან დემოკრატიული მმართველობის იდეალები.

აშშ-ის, ნატოსა და «მსოფლიო ტერიტორიის» ინტერესებზე მსჯელობისას უნდა გავისწინოთ აშშ-ის მეთაურობით ნატოს ძალების ურთიერთობათა ევოლუცია კოსოვოს განმათავისუფლებელ არმიისთან. თუ 1998 წლის დასაწყისში რობერტ გელბარდ, იმხანად აშშ-ის პრეზიდენტის სპეცწარმომადგენელი ბალკანეთში, აცხადებდა, რომ კოსოვოს განმათავისუფლებელი არმია ტერიტორიული ორგანიზაციაა, მაგრამ შემდგომ ამერიკის საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტები შეიცვალა და აშშ-ის ხელისუფლებამ ამ «ტერიტორიულ ორგანიზაციასთან» თანამშრომლობა დაიწყო აშშ-ისა და ნატოს პოზიციების გასაძლიერებლად კოსოვოში.

ზუსტად ანალოგიური სცენარით განვიტარდა ბოვლენები ეგვიპტეში, სადაც აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტი მხარს უჭერდა ტერიტორიულ ორგანიზაციას «ამბი მუსლიმანებში» და ლიბიაშიც, სადაც 1990-იანი წლების მეორე ნახევრიდან «აღ ქიდაღს» ნაწილად ქვეულ «ლიბიის ისლამურ საბრძოლო ჯგუფს» ამოუდგინეს მხარს. ტერიტორიისგან პარტნიორობის კურსია ავღანეთში სირიაშიც, სადაც ისლამურ ტერიტორიულ დაჯგუფებებს მთავარი როლი ენიჭებათ მდგომარეობის დესტაბილიზებაში და ბაშარ ასადის ხელისუფლების დამსობაში.

ახლა ახლო აღმოსავლეთში ეგვიპტე ძალზე მნიშვნელოვან როლს ასრულებს. ეს ქვეყანა მთხალხლოდ რაოდენობით უდიდესი და ერთ-ერთი უძველესი არაბული კულტურული ცენტრია. ეგვიპტე მომგებიანადაა განლაგებული გეოპოლიტიკური თვალსაზრისითაც, რადგან აფრიკის, აზიისა და ევროპის გზათა გასაყარზე მდებარეობს და უდიდეს გავლენას ახდენს დანარჩენ არაბულ სამყაროზე. ეს მშვენივრად ესმით დასავლეთშიც. ზბიგნეფ ბუჟინსკისა და კენრი კისინჯერის მსგავსი გავლენიანი ამერიკელი პოლიტოლოგების და პოლიტიკური მოღვაწეების განცხადებითა თანხმად, ამერიკის პოლიტიკური წრეები ფსონს ეგვიპტეზე დებენ და ამ ქვეყანას არაბული სამყაროს მომავალ ბირთვად ირევენ. თუ ეს მართლაც ასეა, მაშინ სპარსეთის ყურის ქვეყნების ლიდერებს დაფიქრება მართებთ, ამ შემთხვევაში ხომ მათ დიდი დროით აღარ მოუწევთ საკუთარ ტახტებზეზე ჯდომა.

ახლო აღმოსავლეთის თავზე ღრუბლები იკრებიან. აშშ-ის ხელისუფლებასა და ტრანსნაციონალურ კორპორაციებს, რომელთაც ამ ოკეანისგამა ქვეყნის პოლიტიკური ისტრატეგიები ემსახურება, მსოფლიოში დესტაბილიზაცია და ქაოსი ზჭირდებათ. თუ ახლო აღმოსავლეთი ამტვერდება, მაშინ ნატოს, როგორც სამყაროს მშვედობისმყოფელის დრებულება გაიზრდება.

„ქართველ ხალხს ისტორიის ყველაზე მძიმე პერიოდი უღვას“

გაზეთმა „საქართველო და მსოფლიო“ მკითხველს შესთავაზა პოლიტოლოგ ილია შალვა...

საქართველოს დამოუკიდებლობის 20 წლის მანძილზე ვერა და ვერ ჩამოყალიბდა მდგრადი პოლიტიკური პარტიები...

საქმე ისაა, რომ ყველა ჩვენი პარტია ყალიბდებოდა „ხეობიდან“, ერთი კონკრეტული ლიდერისთვის...

ასეთ პარტიას არანაირი სტრატეგიული პერსპექტივა არ შეიძლება ჰქონდეს. თუ გაიხსენებთ, ყვანია აცხადებდა, რომ მოქალაქეთა კავშირი ხელისუფლებაში დიდი ხნით...

საზოგადოებაში ავტორიტეტული ლიდერების მწვავე დაფიციტია...

დაიხსენებთ, და ეს პარტიათა ფორმირების ფესვგადამდებელი პრაქტიკის შედეგია. პარტიული ლიდერები ვერ ახერხებენ სათანადო ავტორიტეტის მოპოვებას...

პარტიებში, ერთი და იმავე სახეების გადასვლას პარტიიდან პარტიაში. ჩვენ სიმკაცრით ადამიანებს, რომლებიც უკვე ნამყოფი არიან აბსოლუტურად ერთმანეთის საწინააღმდეგო დასახელების მქონე ხუთ-ექვს პარტიას...

ბოლო ორი-სამი წელია, ზოგმა პოლიტიკურმა ლიდერმა დაიწყო სექსისის გამოხატვა ნატოში გაწევრიანებასთან დაკავშირებით...

არაირი ასეთებიც, მაგრამ ასეთები გახდნენ იმიტომ, რომ ამერიკელებმა თქვეს უარი მათი ამბიციების დაკმაყოფილებაზე, მიახვედრეს, რომ ქვეყნის ლიდერებმა მათი კანდიდატურები არ განიხილა...

პოლიტიკა, უპირველეს ყოვლისა, იდეების ბრძოლაა. პოლიტიკური ლიდერები იდეური ადამიანები უნდა იყვნენ, ქვეყნის წარსულზე, აწმყოსა და მომავალზე საკუთარი ხედვა, ერისა და სახელმწიფოს განვითარებაზე...

სააკაშვილმა ველათის ტაძარში ფიცადი დალოცა. სააკაშვილს ფიცი არ დაუდგია. ფიცი ჰქვია ტექსტს, რომელშიც არის სიტყვა «ფეციცხვა»...

საზოგადოების პოლიტიკურ კულტურას აყალიბებს იდეების ბრძოლა, ანუ იდეაში - პოლიტიკური პარტიების საქმიანობა. ჩვენს პარტიებს იდეების არქონის მიზეზით ასეთი

კულტურის ფორმირება არ შეუძლიათ. მაგრამ პოლიტიკური კულტურის გარეშე ჩვენი საზოგადოება დაუცველია სხვადასხვაგვარი მანიპულაციებისგან...

ლიახ, ქვეყნის საზოგადოება, ერი დაუცველია და ამიტომაც ამდენი წლის მანძილზე ბინძური პოლიტიკური მანიპულაციების მსხვერპლს წარმოადგენს. ჯერჯერობით გამოსავალი მხოლოდ ერთია: აუცილებელია ჩვენი საზოგადოების პარტიოტულმა, ეროვნულად ორიენტირებულმა წარმომადგენლებმა ფართო საგანმანათლებლო საქმიანობა გააშალონ...

წამითხვას, რომ თქვენი ბაბუა აფხაზეთში წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას ედგა სათავეში...

ლიახ, ხსნიდა და ინახავდა სკოლებს. მაშინ შეძლებული ხალხი მეტს ფიქრობდა ერის მომავალზე, ვიდრე დღევანდელი მდიდრები.

ჩვენ მცირერიცხოვანი ერი ვართ, რომელიც პლანეტის საკმაოდ სასოფლო კუთხეში ვცხოვრობთ. ჩვენი ერის სიცოცხლესა და სახელმწიფოს არსებობაზე პასუხისმგებლობა ყველა ქართველმა უნდა იტვირთოს. ამისთვის იგი კომპეტენტური უნდა იყოს სასოციალურ მნიშვნელოვან პოლიტიკურ საკითხებში, რათა მოტყუებული არ დარჩეს როგორც გარე ძალების, ისე ადგილობრივი პოლიტიკური ავანტიურისტების მხრიდან...

საქართველოში წამყვანი, ყველაზე მრავალრიცხოვანი და მაღალპროფესიული სახელმწიფო სტრუქტურა საგარეო საქმეთა სამინისტრო უნდა იყოს. ქართველი დიპლომატები მიზანდასახულად უნდა მუშაობდნენ მიუღწეველ მსოფლიოში, ამყარებდნენ სარფიან პოლიტიკურ და ეკონომიკურ კონტაქტებს, საქართველოს ისტორიის, კულტურის, ხელოვნების პროპაგანდას ეწეოდნენ...

მეგობრულად ჩვენს პოლიტიკურ პარტიებს, თქვენ უკვე გამოთქვით მოსაზრება «ქართული ოცნების» საქმიანობის შესახებ. არის კიდევ რამდენიმე ახალი პოლიტიკური ძალა, რომელთა შესახებაც საინტერესო იქნებოდა თქვენი აზრი გაგვეყო. მაგალითად, «სახალხო კრება» ნინო ბურჯანაძის ხელმძღვანელობით...

მე, როგორც წესი, კონკრეტული ოპოზიციური პარტიებისა და მათი ლიდერების შეფასებისგან თავს ვიკავებ, პირველ რიგში, იმიტომ, რომ, სამწუხაროდ, ამ პარტიებს შორის დიდ განსხვავებას ვერ ვხედავ, ამის შესახებ უკვე ვისაუბრეთ კიდევ. მეორეც, ამ პარტიების ლიდერთა უმრავლესობა შეგარდნადისა და სააკაშვილის გუნდის ყოფილი წევრები არიან, ამ გუნდების მიმართ კი სიმპათიით განწყობილი არ ვარ...

ქართველი ხალხის ეროვნულ მისწრაფებებს გამოხატავს. რაც შეეხება «სახალხო კრებას», მასში გაერთიანებულია ბევრი ისეთი ადამიანი, რომლებსაც პარტივს ვცემ მათი პარტიოტიზმისა და ეროვნული სულისკვეთების გამო და რა თქმა უნდა, წარმატებებს ვუსურვებ მათ. ამასთან, ჩემთვის, როგორც რეალური ამომრჩევლისთვის, სასურველი იქნებოდა, რომ ამ გაერთიანების ლიდერი ნაკლებად იყოს დაკავებული საკუთარი თავის ქებით, თვითტკბობით და მეტად ეცადოს, დაანახოს მოსახლეობას, თუ რეალურად რით განსხვავდება ყოფილი თანაგუნდელებისგან. მეორე, პიპერტროფიერებული წარმოდგენა საკუთარ პერსონაზე მას ხელს უშლის, რეალურად შეაფასოს საკუთარი ადგილი ქართულ პოლიტიკაში. ის საკუთარ თავზეც კი მხოლოდ მესამე პირში საუბრობს, როგორც ამას თურქეთის სულთნები და ინდიელთა ბელადები აკეთებდნენ. ეს ძალიან სასაცილოა და მას ავტორიტეტს არ ჰმატებს. მითუმეტეს, რომ მას, ჩემი აზრით, წარსულ პოლიტიკურ ცხოვრებაში განსაკუთრებით საამაყო არაფერი აქვს...

რუსეთში მიღვაწე ბიზნესმენმა მინდია გულუამ ასევე ჩამოაყალიბა პოლიტიკური პარტია და ძალაუფლებისთვის ბრძოლა წამოიწყო...

მე მის არ ვინცობ და არაფერი ვიცი პარტიის მიზნებისა და ამოცანების შესახებ. რაღა დაგიმალეთ, მე ორად ორი ლიდერი ვიცი, რომლებიც საზღვარგარეთიდან ხელმძღვანელობდნენ პოლიტიკურ ბრძოლას და ამ გზით მოვიდნენ ხელისუფლებაში - ვლადიმერ ლენინი და აიათოლა პომეინი, მაგრამ ლენინს ძლიერი იდეოლოგია და სტალინი ჰყავდა, ხოლო პომეინი შიიტური სამყაროს აღიარებული სულიერი ლიდერი იყო.

გულუასაც აქვს საქართველოსთვის ასევე ძალიან მნიშვნელოვანი იდეა: იგი აფხაზეთის დაბრუნებას გეპირდება. პირდაპირ ასე აცხადებს: «მე დაგაბრუნებ აფხაზეთს». იგი ამტკიცებს, რომ ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის კონკრეტული პროგრამა აქვს.

თამამი განცხადებაა. ასეთი სითამამე ქართული პოლიტიკის ყველა პერსონაჟს ახასიათებს არჩევნების წინ, თუმცა, თუ სერიოზულად ვისაუბრობთ, ასეთი პროგრამა რეალური მხოდვენი იმ შემთხვევაში შეიძლება იყოს, თუ იგი აფხაზეთს მხარესთან ერთობლივად იქნება შემუშავებული რუსეთის ფედერაციის შუამავლობით. მე კარგად ვიცი, რომ სიტუაციას აფხაზეთში, პირადი ურთიერთობა მაკავშირებს აფხაზეთის ხელმძღვანელობასთან, პოლიტიკურ და ინტელექტუალურ წრეებთან და შემოძლია სრული პასუხისმგებლობით განვაცხადო, რომ საქართველოში, სამწუხაროდ, ჯერჯერობით არ არსებობს ისეთი მოქმედი პოლიტიკური ლიდერი, რომელთანაც აფხაზეთი რეინტეგრაციის პრობლემაზე სასაუბროდ მიუსხდებიან მოლაპარაკებთა მაგიდას. მეტიც, არც ისეთი ლიდერი არსებობს, რომელსაც ასეთი მოლაპარაკებაში პარტნიორად ჩართვაზე მოსკოვი აფხაზეთთან რეკომენდაციას გაუწევდა.

შეგარდნაძესა და სააკაშვილს არაერთხელ ჰქონდათ შესაძლებლობა, რეინტეგრაციული პროცესები დაეწყო, მაგრამ ამისთვის მათ უარი უნდა ეთქვათ საქართველოს ნატოში გაწევრიანების ბოლო იდეაზე და საშრეთ კავკასიაში ამერიკის მართონების როლზე. ორივემ მართონებთან არანია, ხოლო სააკაშვილმა 2008 წლის ავგუსტის ომით საბოლოოდ დაუსვა წერტილი ამ საკითხს. თქვენ ხომ იცით, აფხაზეთ რადიკალურ წრეებს ძალიან ეშინოდათ, რომ შეგარდნაძის შემდეგ საქართველოს ხელისუფლებაში მოვიდოდა სალად მოაზროვნე პოლიტიკოსი, რომელიც შეძლებდა რუსეთთან ურთიერთობების დალაგებას. ისინი პირდაპირ ამბობდნენ: «თუ საქართველოს მმართველი რუსეთის მეგობარი იქნება, მაშინ რუსები ისევ გვაიძულებენ, გავერთიანდეთ ქართველებთან», მაგრამ სააკაშვილმა ისინი ძალიან გაახარა, როდესაც შეგარდნაძის საგარეო პოლიტიკური კურსისადმი ერთგულება დაადასტურა და პირდაპირ გააბედნიერა, როდესაც ცხინვალის ომი დაიწყო. სოხუმში მაშინ უნდოდათ, ძეგლიც კი დაეღობათ სააკაშვილისთვის, როგორც აფხაზეთის სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის მამისთვის. მართალია, ძეგლი კარიკატურული უნდა ყოფილიყო.

დღეს პრაქტიკულად ყველაფერი სუფთა ფურცლიდან უნდა დაიწყო. თვისობრივად ახალი რეინტეგრაციული პროექტია საჭირო, რომელსაც წარადგენენ ახალი, სისხლითა და მტრობით გაუსუფრული პოლიტიკოსები. თანაც ისეთი პოლიტიკოსები, რომლებიც როგორც აფხაზეთის, ასევე რუსული მხარის ნდობით სარგებლობენ.

(გაგრძელება მე-9 გვერდზე)

მერაბიშვილი პარლამენტში არ გამოცხადდა

საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი ვანო მერაბიშვილი საქართველოს პარლამენტში 2012 წლის მარტის მიწურულს დანიშნულ სამთავრობო საათზე უნდა გამოცხადდებოდა, მაგრამ ეს არ გააკეთა. მის ნაცვლად დეპუტატების წინაშე მინისტრის მოადგილე ეკატერინე ზღუდაძე წარდგა. მან განმარტა, რომ მინისტრმა მოსვლა უწყების სისტემაში შექმნილი ფორსმაჟორული სიტუაციის გამო ვერ შეძლო, თუმცა არ დაუზუსტებია, რა სიტუაციაზე იყო ლაპარაკი. სხდომაზე გამოძახებული იუსტიციის მინისტრ ზურაბ ადგიშვილის ნაცვლადაც მისი მოადგილე თინათინ ბურჯულიანი გამოცხადდა.

მინისტრის გამოუცხადებლობამ ფრაქციის – „ერთობა სამართლიანობისთვის“ – წარმომადგენელთა აღშფოთება გამოიწვია. მათ სხდომათა დარბაზში პროტესტის გამოტოქმა სცადეს, მაგრამ ვინაიდან მიკროფონები არ ჩაურთეს, ფრაქციამ პროტესტის ნიშნად დარბაზი დატოვა. სხდომა ამ ფრაქციის მოთხოვნით დაინშნა და დეპუტატები ვანო მერაბიშვილის მოსვლას ელოდნენ, რათა პირადად მისგან მოესმინათ პასუხები სამინისტროს ხელმძღვანელობის მიმართ დაგროვილ შეკითხვებზე. კერძოდ, როგორც დეპუტატმა ჯონდი ბაღათურიამ „მაესტროს“ სადამოს ტელეეთერში განაცხადა, ფრაქციამ მრავალგვერდიანი მასალა მოამზადა, რომელიც კორუფციასა და ბიზნესსაქმიანობასთან მიხედვით სააკაშვილის ოჯახის წევრების კავშირს ადასტურებს. ეს მასალა წინასწარ გადაიგზავნა შსს-ში და მინისტრ მერაბიშვილს მასზე პასუხის გაცემა მოუწევდა. „03:20 საათზე, როდესაც პარლამენტის შენობაში შევედით, ჩემმა აპარატმა მაცნობა, რომ მერაბიშვილი უკვე შენობაშია, ხოლო 04:00 საათზე, როცა სამთავრობო საათი დაიწყო, ის იქ უკვე აღარ იყო. ვის ბრძანებას დაემორჩილებოდა ყოფილი შს მინისტრი? ერთადერთი ადამიანი – პრეზიდენტი სააკაშვილის, რადგან თემა მის ოჯახს ეხებოდა“.

ესეც შენი „სახელმწიფოს ხერხემალი? – მერაბიშვილი. კარგად ვიცი, რომ ხერხემალი კულდუსთან (უბრალოდ ერთი რომ ვთქვათ – საჯდომთან) იწყება, მაგრამ საჯდომთანავე თუ თავდება, ეს ნამდვილად არ გვეგონა... სხვა რა უნდა ვუწოდოთ იმ ადამიანს, რომელ-

მაც შიშისაგან ღამის სუნი დააყენა პარლამენტში და უკანმოუხედავად მოცოცხა, რათა მისთვის უხერხული შეკითხვების დასმისათვის თავი აერიდებინა. მაგრამ – როდემდე?

ბაჭაზული შადრევანი

ჩვენი პრეზიდენტის წყალობით როგორც შადრევანი არ გვინახავს: მოცეკვავე მომღერალი, მოკუნტრუშე, მაგრამ ჭაჭისი მფრქვეველი შადრევანი უკვე სხვა მასშტაბია. თავიდან არც მჯეროდა, მაგრამ როდესაც რამდენიმე საინფორმაციო სააგენტომ ერთი და იგივე ინფორმაცია გაავრცელა, იძულებული გახდით დამეჯერებინა.

აი, ეს ინფორმაცია: „ზაფხულის ბოლოს, ბათუმში ორიგინალური შადრევანი გაისხნება. სანაპირო გოგებაშვილის ქუჩაზე შენდება კოშკი, საიდანაც კვირაში ერთხელ, 10-15 წუთის განმავლობაში, შადრევანიდან წყლის ნაცვლად ქართული ჭაჭა გადმოვა. ეს ორიგინალური იდეა ტურისტების მოსაზიდად ჩაიფიქრეს და ის დრო, როდესაც შადრევანიდან ჭაჭა იდენს, კომერციულ კომპანიებს თავისი საქმიანობის რეკლამირებისთვის დაეთმობათ. ბათუმის მერმა, რომელიც ჩნაიხამი „ჭაჭის არვის“ შადრევანის შესახებ „რუსთავი 2“-ის საინფორმაციო გამოშვებაში ისაუბრა.“

რამდენიმე კითხვა გაძინდა: სამართლიანია ახლა, ბათუმში ჭაჭა იფრქვეოდეს და თბილისში გოგირდი? ტურისტებს ვიზიდავთ, თუ ლოთებს? ამიტომ გავაუქმეთ რუსეთთან სავაჭრო რე-

კომი? „საკუცსა“ იქნება? „ბრუნებს თუ არა ბათუმის მერია ტურისტების „პასხელიაზე“ ხომ არ იგეგმება ხაშის აუზის გაკეთება? ვილატევი რომ იქ ოცლიტრიანი ბოცებით გაიხითონ, მერე რა მოხდება? – თუ ლიმიტი დაწესდება – ერთ კაცზე 100 გრამი? გათვალისწინებულია თუ არა შემდეგი საფრთხეები: თბილისელი ლოთების აჯანყება (მინიმუმ საპროტესტო აქციებით) მოთხოვნით, არ გვინდა გოგირდი, მოგვიცით ჭაჭა! რუსული ჯარის თვითნებური გადმოსვლა აფხაზეთიდან და აჭარის ოკუპაცია ერთადერთი მიზნით: დაეპატრონონ ჭაჭისმფრქვეველ შადრევანს!

შეგვიძლია თუ არა, ამ პროექტს დავარქვათ: ვიჭაჭებით ტურისტების მოსახიდავად? და ბოლოს: ტურისტებს ვიზიდავთ, თუ რუსეთის შემოერთებას ვაპირებთ?

მ. მებრძოლი

შუბი ხალთაში არ იმალება ბანმარტამები ბაჭრაძის მიერ იერუსალიმის პატრიარქისთვის ბოლოში მოხდასთან დაკავშირებით

პრეზიდენტის პრესსპიკერი მანანა მანჯგალაძე საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე და ვანო მერაბიშვილის მიერ იერუსალიმის პატრიარქისთვის ბოლოში მოხდასთან დაკავშირებით განმარტებებს აკეთებს. თუმცა პრეზიდენტის პრესსპიკერმა ტრადიციულ პრესკონფერენციაზე უკანმოუხედავად ურჩია, ამ საკითხის თაობაზე ამომწურავი ინფორმაცია თავად ბაქრაძისგან მიიღონ.

ჩვენი პოზიცია შემდეგია, რომ ამ თემასთან დაკავშირებით ჩვენი ზედმეტი მედიამზარეულობა არ გვინდობს. ჩვენი ამოცანა იყო დისკუსია ამ თემაზე და დისკუსია ვისთანაც უნდა წარიმართოს, ეს არის სწორედ მესაკუთმე იერუსალიმის საპატრიარქო. ზოგიერთმა მედიასაშუალებამ ამ თემას ინტერპრეტაცია გაუკეთა, თითქოს ეს დისკუსია იერუსალიმისა და ისრაელის გვერდის ადგილი ხდებოდა. სწორედ ამას გულისხმობდა პარლამენტის თავმჯდომარე, როდესაც იერუსალიმის პატრიარქთან შეხვედრისას განმარტება

გააკეთა, – განაცხადა მანჯგალაძემ და დასძინა, რომ როდესაც ამ თემის ინტერპრეტაციაზე საუბარი, ეს მხოლოდ ქართულ მედიასაშუალებებს არ ეხებათ. „ეს ძალიან სენსიტიური თემაა და მისით მანიპულირება ძალიან ადვილად შეიძლება“, – დასძინა მანჯგალაძემ.

ცნობისთვის: ერთ-ერთ ბერძნულ გაზეთში გამოქვეყნდა სტატია სათაურით „საქართველოს ბოლოში იერუსალიმის პატრიარქს“.

ინტერნეტსივრცეში განთავსდა და ვიდეო ბაქრაძისა და იერუსალიმის პატრიარქ თეოფილ III შეხვედრის ამსახველი ვიდეომასალაც, სადაც პარლამენტის თავმჯდომარე პატრიარქს ბოლოში უხდის იმ თეოლოგიისთვის, რომელიც ჯვრის მონასტრის ირგვლივ შეიქმნა და აცხადებს, რომ ადგილი ჰქონდა მედიის მხრიდან ინტერპრეტაციას.

სინამდვილეში კი, არჩევნების მოახლოებასთან დაკავშირებით ნაციონალებს ციებამ დარია ხელი და უკვე ღამის ბოლოდან, რატა მათ მიერ განაქმებ და გალატაკებულ ხალხს თავი აბეკოვებდა და ქვეყნის დიდ გულშემატკივრებად წარმოუდგინონ. ამიტომაც უსწრებთ ხოლმე ენა წინ და შემდეგ საიდუმლოდ უწევთ ბოლიშის მოხდა მანათათვის, რასაც საგულდაგულოდ მაღავე მათი ჯიბის ტელევიზიები. მაგრამ ეს უკანასკნელი ფაქტი უცხოეთის პრესამ გაახმაურა, რამაც კიდევ უფრო დაბლა დასწია ნაციონალთა ისედაც დაღაპრული პოლიტიკური რეიტინგი!

არა მგონია, ეს მათი უკანასკნელი შეცდომა იყოს!

ამიტომ, ალბათ უმჯობესი იქნება, რომ ენას კბილი დააჭირონ, რადგან მათ მიერ უკანასკნელად ატეხილ ხმაურზე, თითქოს რუსები საქართველოს დალაშქრას აპირებენ, მათ უშუალოდ მოუწევთ ბოლიშის მოხდა რუსეთის და მსოფლიო საზოგადოებრივობის წინაშე. თუ, რა თქმა უნდა, ეს ინტრიგებში დახელოვნებული სააკაშვილისა და ნაციონალების მიერ მათი წარუმატებლობის გადასაფარად წინასწარ შემუშავებული პროვოკაცია არ გახლავთ. ეს კი მომაკდინებელი იქნება არა მხოლოდ ნაციონალებისათვის, არამედ სრულად საქართველოსათვის.

ამიტომაც გვმართებს დიდი სიფრთხილე, რათა სააკაშვილმა ქვეყანა ახალ ომში არ ჩაითრია!

ალექსანდრე ჭაჭია: „ქართულ ხალხს ისტორიის ყველაზე მძიმე პერიოდი უღბან“

ამ თვალსაზრისით, იგი ივანიშვილის იმედს მქონდა, მაგრამ მან ოფიციალურად დაადასტურა, რომ შევარდნამე-საკაშვილის საგარეო პოლიტიკას გააგრძელებს, ანუ იმთავითვე ხაზი გადაუსვა ტერიტორიული მთლიანობის საკითხში პოზიტიური ცვლილებების ყველა იმედს. დამახსოვრო: პოლიტიკოსი, რომელიც მიზნად ნატოში შესვლას ისახავს, ვერასოდეს გაამთლიანებს საქართველოს, უფრო კი სხვა რეკორდებს დაკარგავს.

– პოლიტიკური პარტიების დაბალი ავტორიტეტის ფონზე, ბოლო წლებში საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის მიმართ მიმდინარე გაიზარდა ნდობის რეიტინგი. ქართველი პოლიტიკოსები ცდილობენ, თავიანთ საქმიანობაში ეკლესიის მხარდაჭერა მოიპოვონ, მაგრამ, ჩემი აზრით, დღევანდელ პირობებში ეკლესია თვითონ საქიროებს დაცვას. ჯერ კიდევ შევარდნაბის მმართველობის პერიოდში თქვენ ხშირად წერდით საფრთხეზე, რომელიც ემუქრება ქართულ მართლმადიდებლობას. ეგვიპტე-სოდეთ კიდევ, შექმნილიყო მართლმადიდებლობის დაცვის სამოქალაქო კავშირი. მგონი, ბოლო წლებში თქვენში შიშის გამართდა – ეკლესიაზე ზეწოლამ ტოტალური ხასიათი მიიღო. შეიძლება თუ არა ისე მოხდეს, რომ ეკლესიამ, საფრთხის გამო, რომელიც მის არსებობას ემუქრება, მყარი პოლიტიკური პოზიცია დაიკავოს?

– საქართველოს დამოუკიდებლობის წლებში ქართულ ეკლესიას ქვეყანაში პოლიტიკური პროცესების მიმართ ინდიფერენტული პოზიცია ეკავა. ჩვენ არ გავგონიათ ეკლესიის პროტესტი ჩვენი უახლეს ისტორიის ყველაზე კრიტიკულ, ერთობის დამღეპველ მომენტებში. ეკლესიამ არ დაგმო სახელმწიფო გადატრიალება და კანონიერი პრეზიდენტის დამხობა, რომელიც ხალხმა თითქმის ერთხმად აირჩია, თანაც ერთადერთ სამართლიან არჩევნებში ჩვენს ისტორიაში. ამ დანაშაულმა საშინლად შეურაცხყო ქართველი ხალხი და იგი ეკლესიის რეაქციას, მის მხარდაჭერას აძიოდ ელოდა. ეკლესიამ არ აღიმაღლა ხმა, როდესაც შევარდნამე აფხაზეთში ომი დაიწყო, როდესაც სამეგრელოში დამსჯელი რაზმები გაუშვა საგანაღოდ და ერთმორწმუნე თანამემამულეების დასახოცად. საერთოდ, ეკლესიის ხელმძღვანელობა ყველაფერში მხარს უჭერდა შევარდნაძეს, თუნდაც იმ დასავლური «დეკორაციული» ნორმების იძულებით დანერგვაში, რომლებიც ეწინააღმდეგებოდა მართლმადიდებლურ ღირებულებებს და თვითონ ეკლესიის მომავალს უქმნიდა საფრთხეს. ზუსტად ამის შესახებ ვწერდით მაშინ პრესაში და პირადად ვუვებებოდი პატრიარქს. რაკი ეკლესიის მორჩილება და გულგრილობა დაინახეს, შევარდნაბის შემდგომი მართლმადიდებლობის პრობლემის კარდინალურ გადაჭრას შეუდგნენ – მართლმადიდებლური

სულიერი ღირებულებების ტოტალურ გამოდევნას, ეკლესიისა და მის მსახურთა დაცინვას, ეკლესიის უფლებების შეზღუდვას, რელიგიურ სექტებთან მის ფაქტობრივ გაიფიქრებას. ეს მარტივი მიზეზის გამო ხდება: მართლმადიდებლობა დასავლურ ღირებულებებთან, ზნეობრივ ნორმებთან, ამერიკული ცხოვრების წესთან შეუთავსებელია. ვერც ერთ მართლმადიდებლურ ქვეყანაში დასავლეთი ვერ ახერხებს, დაუმორჩილოს ხალხი თავის ზნეობას, ცხოვრების პრინციპებს, გაიხსენეთ, რას ამბობდა ამერიკელი იდეოლოგი ბუქსინსკი: კომუნისტების კრახის შემდეგ ჩვენ დაგვრჩა ერთი მტერი – მართლმადიდებლობა. ჩვენმა «რეფორმატორებმა» გადაწყვიტეს, ახვეწონ ამერიკელ პატრონებს, რომ მართლმადიდებლობის დისკრედიტირება, გამოდევნა, განადგურება შეიძლება და ამ გზით ერის გენეტიკური კოდის შეცვლაც შესაძლებელია. მე ვამაყობ იმით, რომ ქართველმა ხალხმა იგრძინო ეს საშიშროება და მართლმადიდებლობისა და მართლმადიდებლური ეკლესიის დასაცავად დადგა. თუმცა თავად ეკლესიამ არ დაიცვა ხალხი მისთვის მძიმე მომენტებში. ხალხის სწორედ ამ პოზიციით აიხსნება ეკლესიის მადალი რეიტინგი, მაგრამ ეს არ არის ეკლესიის დამსახურება. ერთგული თვითგადარჩენის გრძობამ შეკრიბა ხალხი ეკლესიის, როგორც ტრადიციული ღირებულებების ერთადერთი დარჩენილი ინსტიტუტის, გარშემო. ცხადია, უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ ბოლო წლებში ჩვენ ვხედავთ ცალკეული სასულიერო მოღვაწეების და თუნდაც ეკლესიის იერარქების საზოგადოებრივ აქტიურობას. მე დრმა პატრიარქის ვეპრობი ამ მამაც ადამიანებს, რომლებიც საქვეყნო ციხეებში ხელისუფლების ცოდვას და დანაშაულს, მის მიერ შექმნილ ეროვნული სულის ჩამსობს სისტემას. ამ საკლესიო მოღვაწეებს მიაქვთ ხალხთან მართალი სიტყვა, აიძულებენ, რომ სამართლიანობა გაიმარჯვებს და ამ გზით აძლიერებენ ქართველ ეკლესიის ავტორიტეტს. ბევრი მათგანი თქვენს გაზეთშიც იბეჭდება. ვფიქრობ, მათი აქტიური პოზიციისა და ქართულ მონასტრებში ბერების გარემოში დუდილის წყალობით კათოლიკოს-პატრიარქი ძალიან ფრთხილად, მაგრამ მაინც აძლევს თავს უფლებას, გამოვიდეს კრიტიკული შეფასებებით ხელისუფლების განსაკუთრებით მიუღებელი ქმედებების წინააღმდეგ. უფრო კატეგორიულ და პრინციპულ პოზიციას მისგან არ უნდა ელოდოთ. საქართველოს ისტორიაში იყვნენ კათოლიკოსები, რომლებიც ძალიან მკვეთრ პოზიციას იკავებდნენ ხელისუფლების მიმართ, თუ ხედავდნენ, რომ ხელისუფლება ვნებს ხალხს და სახელმწიფოს. ილია მჭირაძე მათ რიცხვს არ მიეკუთვნება. იგი ძალიან წესიერი, დირსეული ადამიანია, მაგრამ მებრძოლი არ არის. პირქით, ჩვენ – საზოგადოე-

ბამ, ხალხმა პატრიარქისადმი თავყანისა და პატივისცემის გამოხატვა უნდა დაეცვათ იგი როგორც ხელისუფლებისგან, ასევე გადაგვარებული, უპრინციპო სასულიერო პირებისგან, მათ შორის წმინდა სინოდის გაყიდული წევრებისგან. ილია მჭირაძე და მისი ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიის ერთიანობის გარანტი. დემოკრატია დიდხანს აცოცხლოს, მაგრამ ადამიანი უკვდავი არ არის. პირადად პატრიარქი, მართლმადიდებლური ეკლესიის სასულიერო პირები და მრევლიც უნდა დაფიქრდეს, თუ ვინ ჩაუღებია სათავეში ეკლესიას ილია მჭირაძე. ხელისუფლება შეეცდება, წმინდა სინოდის მოსყიდული წევრების გამოყენებით «რეფორმატორი», ეკუმენისტი, «ზოგადსაკაცობრიო ღირებულებათა» მიმდევარი დასვას პატრიარქის ტახტზე. ამ შემთხვევაში ეკლესიის გახსენებას თავს ვერ ავარიდებთ, ეს კი საზოგადოების, ერის გაყოფას, ერთადერთი გამაერთიანებელი სულიერი ძალის ჩამორთმევას, ერის საყრდენის გამოცვლას ნიშნავს. მაშინ ჩვენს ხელისუფლებას შეეძლება, ამერიკელებს პატაკი ჩააბაროს: მართლმადიდებლური ეკლესიის დანგრევისა და განადგურების ექსპერიმენტი წარმატებით დაეასრულეთ და ამასაც მაგალითი შეგვიყარა ვიყო სხვა ქვეყნებისთვის.

– მინდა, საქართველოში მომავალი პოლიტიკური პროცესების შესახებ თქვენგან რაიმე ოპტიმისტური გავიგო. ნუთუ ამ გაუგებრობის, გაურკვევლობის, საყოველთაო ტყუილისა და დაღატაკის პერიოდი არასოდეს დასრულდება?

– საქართველოს თავის ისტორიაში მართლაც ყველაზე საშიში პერიოდი აქვს. მგონი, ხალხი სწორად ვერ აფასებს დღევანდელი მდგომარეობის კატასტროფულობას ჩვენი სამშობლოსთვის. ხშირად შეიძლება გავიფიქროთ, რომ თურმე საშინელი არაფერი ხდება, საქართველოს გადაურჩანია უფრო რთული პერიოდებიც. არა, არ გადაურჩანია! დაახ, საქართველო თავისი ისტორიის მანძილზე იშვიათად ყოფილა ერთიანი სახელმწიფო, იყო რამდენიმე სამეფო და შიდალიც, არ გააჩნდა დამოუკიდებლობა, იყო დატაკიც და აონხრებულიც. თუ ყველა იმ წლებს შევაჯამებთ, როცა საქართველო ერთიანი იყო, ჯამში, საბჭოთა პერიოდის ჩათვლით, 200-250 წელიწადი დაგროვდება. მაგრამ დაყოფის პერიოდშიც კი ეს ჯუჯა სახელმწიფოები მაინც ქართული იყო: იქ ცხოვრობდნენ ქართველები, ექვრდა და ვითარდებოდა ქართული ენა, მოქმედებდა ქართული ტარები, იქმნებოდა ქართული კულტურისა და ხელოვნების ნიმუშები. შევარდნაბისა და სააკაშვილის მოღვაწეობის შედეგად კი, პირველად ისტორიაში, ძირძველ ქართულ მიწებზე არაქართული სახელმწიფოებრივი წარმონაქმნები შეიქმნა, რომლებშიც

ქართველებისთვის, ქართული ენისთვის, ქართული კულტურისთვის ადგილი არ არის, ანუ ქართველი ხალხის არეალი, სასიცოცხლო სივრცე მკვეთრად შემცირდა. მეტიც, ანალოგიური პროცესებისთვის ნიადაგი მზადდება სხვა ქართულ რეგიონებშიც. ასეთი რამ ჩვენს ისტორიაში არ ყოფილა. ჩვენს ისტორიაში არ ყოფილა ერთობის ისეთი დამღეპველი მოვლენა, როგორც ქართული მოსახლეობის მასიური ემიგრაცია. ემიგრაციამ კატასტროფული მასშტაბები მიიღო. საბჭოთა პერიოდის ბოლოსკენ საქართველოს მოსახლეობა 5,5 მილიონ ადამიანს შეადგენდა, დღეს ავტორიტეტული ექსპერტების შეფასებით – 3,6-3,8 მილიონი ადამიანია. რამდენია მათ შორის ქართველი?

– ცოტა ხნის წინ გავიგე, რომ საქართველოში ყველაზე გავრცელებულ გავრთა ხუთეულში მესამე ადგილზეა გვარი მამულაძე, ხოლო მეხუთეზე – ალიყვი...

– ეს ხელისუფლების პოლიტიკის ბუნებრივი შედეგია. და კიდევ რამდენ ქართველს უნდა შეუქმნა პირის საძებნელად საქართველოდან წასვლა? ასეთი რამ საქართველოს ისტორიაში არასოდეს ყოფილა. ამას გარდა, არასოდეს ყოფილა, რომ სახელმწიფო ხელისუფლება, ქვეყნის ოფიციალური პოლიტიკური და ინტელექტუალური ელიტა თვითონ ცდილობდეს ქართული საზოგადოების გახრწანას და გარყვნას, ტრადიციული ზნეობის, ქვეყნის ნორმების, სულიერების, ეროვნული სუბციუიკის, სოციალურ-რელიგიური თვითმყოფადობის, ანუ ყველაფერ იმის განადგურებას, რაც ქართველობას განსახლავდა. ზუსტად ამიტომ ვამბობ, რომ ქართველ ხალხს თავისი ისტორიის ყველაზე მძიმე პერიოდი უდგას ის, სამწუხაროდ, ხელისუფლებისა და პოლიტიკური პარტიების საქმიანობა არ გვაძლევს იმის იმედს, რომ ეს რთული პერიოდი ჩვენთვის პოზიტიურად დამთავრდება.

– ჩვენი საუბარი, საკმარის დიდი ხანია, გრძელდება. ვფიქრობ, ჩვენი საზოგადოების ცხოვრების ისეთ აქტუალურ თემებს შეგვხვთ, რომელიც ბევრს ადვილდება და მიმდინარე მოვლენების თქვენთვის შეფასება საზოგადოების დიდ ინტერესს გამოიწვევს. დაბრუნებული ვარ, რომ რეაქცია ბევრ გამოხმაურებას მიიღებს ამ ინტერესს შემდეგ, მათ შორის იქნება შეკითხვები თქვენთანაც. წინადადება მაქვს, შევარდნა იმ შეკითხვები და უკვე მეთხველის სახელით დაგისვით.

– ჩემთვის ძალიან საინტერესო იქნება, გავიგო მკითხველის აზრი იმ თემებზე, რომლებსაც შეგვხვთ და ყველა ახალ შეკითხვას სიამოვნებით ვუპასუხებ.

ესაუბრა ირაკლი თოდუა

გიგა ბოკერია რუსეთთან ახალი ომის შესაძლებლობას არ გამოიკვამის

საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანი გიგა ბოკერია რუსეთთან ახალი ომის შესაძლებლობას არ გამოიკვამის. ამ თემაზე მან რადიოსადგურ „ეხო მოსკვისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში ისაუბრა.

უშიშროების საბჭოს მდივანი აღნიშნავს, რომ ამ ეტაპზე ვერ ხედავს რუსეთის მხრიდან ამ მიმართულებით სრულმასშტაბიან ნაბიჯებს, თუმცა, მისი აზრით, რუსეთში არსებობს საქმის ბოლომდე მიყვანის სურვილი.

„საქართველოს თავდაცვისუნარიანობის ამადლები და მთავარ სტრატეგიულ პარტნიორ ამერიკის შეერთებულ შტატებთან თანამშრომლობის გამო, მისი უკმაყოფილება ცინიზმია“ – განაცხადა ბოკერიამ. მისი თქმით, აშშ-თან თანამშრომლობა საქართველოს თავდაცვისუნარიანობის ამადლებს უწყობს ხელს. კითხვაზე – კრემლის გაღიზიანების თავიდან ასაცილებლად ხომ არ დღის ამგვარ თანამშრომლობაზე უარის თქმა, ბოკერიამ უპასუხა: „იქნებ, საერთოდ სახელმწიფოებრიობაზე ვთქვათ უარი? საქართველოს სახელმწიფოებრიობა, ასევე, აღიზიანებს კრემლს, მაგრამ საქართველოში ასე მსჯელობას არავინ აპირებს: არც მთავრობა და არც საზოგადოება. ვიცით, რომ საქართველოს სახელმწიფოებრიობა აღიზიანებს რუსეთს, მაგრამ ამაზე უარის თქმა არ ვაპირებთ. ასევე არ ვაპირებთ, უარი ვთქვათ თავდაცვისუნარიანობის ლეგიტი-

მურ უფლებებზე. ეს მათი საქმე არ არის. ეს ჩვენი თანამშრომლობაა აშშ-თან და ეს რუსეთს არ ეხება. ეს თანამშრომლობა არ არის ვინმეს წინააღმდეგ“ – განაცხადა ბოკერიამ.

მისივე თქმით, მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს სამართალი საქართველოს უფლებებს აძლევს, საქართველო ტერიტორია ძალის გამოყენებით დაიცავს, საქართველოს პრეზიდენტმა აიღო ვალდებულება, არ გამოიყენოს ძალა ტერიტორიული მთლიანობის აღსადგენად. ბოკერიამ ასევე აცხადებს, რომ 2008 წლის აგვისტოში განხორციელდა აგრესია საქართველოს წინააღმდეგ და საქართველოს მიერ გადადგმული ნაბიჯები მხოლოდ თავდაცვას ემსახურებოდა. აი, რა განხორციელდა „სიმართლე“. დიდი სიფრთხილე გვმართებს, რადგან საშემოდგომო არჩევნების წავებით დამფრთხალი ნაცები მართლაც შეიძლება რუსეთთან წაიდანენ წაიშორდნენ პროვოკაციაზე. რაც დამღუპველი აღმოჩნდება საქართველოსათვის!

ლია წერილი ბატონ ბიძინა ივანიშვილს

ბატონ ბიძინა, თქვენი აქტიური ჩაბმა საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში დიდი იმედის მომცემია. ყველა სადავ მოახლოვებულ ქართველსათვის. იმედია საქართველოს პარლამენტში უმრავლესობით მოხვალთ. მაგრამ სამწუხარო იქნება, თუ თქვენ გვერდით არ ამოიყვანებთ ეროვნული მოძრაობის ძველი გვარდიის წარმომადგენლებს, რომელთა ძალისხმევით, თავის დროზე, საქართველოში ამაყად აფრიალდა ეროვნული დამოუკიდებლობის დროშა. უფრო მეტად სამწუხარო კი ის იქნება, თუ უმრავლესობით მოხვალთ სწორედ თქვენი კოალიციის გამარჯვებით წყალობით (რასაც აქტიური გამარჯვება ეწოდება), და არა იმიტომ, რომ ყველასათვის მოძულეული ნაციონალიზმი უეჭველი დამარცხებისთვის იქნებოდა განწირულები (რასაც პასიური კამარჯვება ეწოდება)! არც ის არის სასურველი, გაიმარჯვოთ პრინციპით: **“ოღონდ სააკაშვილი ნუ იქნება და ვინც გინდა ის იყოს!”** სწორედ ამ ლოზუნგით შეიყვანა ხალხი შეცდომაში შევარდნაძემ, რისი წყალობითაც საქართველოში ავადსახსენებელ მოქალაქეთა კავშირს ჩაენაცვლა ბევრად უფრო სწორედ და ვერაგული აპოლიტიკურ-ამორალური ძალა – **“ნაციონალური მოძრაობა”**.

- სასურველია, ქართველმა ხალხმა თავისუფალი არჩევანი გააკეთოს (რომლის შედეგად **“ნაციონალიზმი”** რომ უმცირესობაში აღმოჩნდებოდეს, ეტვი არავის ეპარება) არა პრინციპით **“ნაციონალიზმს ყველა სჯობს”**, არამედ იმის რწმენით, რომ იგი ხმას აძლევს:
  - საქართველოს დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნებას;
  - 1991-1992 წლების დეკემბერ-იანვრის მოვლენებისათვის ობიექტური შეფასების მიცემას იმ პირობების (ან პიროვნებების) გამოვლენით, რომელთა პირდაპირმა თუ არაპირდაპირმა ქმედებამ საქართველო მიიყვანა სამოქალაქო ომამდე და რამდენიმე დამოუკიდებელ სახელმწიფოებრივ წარმონაქმნებად დაშლამდე;
  - ქვეყანაში ჯეშმარიტი დემოკრატიული ღირებულებების აღდგენას და სააკაშვილის მიერ შექმნილი ფსევდოღმობრივი, ტოტალიტარული სისტემის საბოლოოდ განადგურებას;
  - სააკაშვილის და მისი დანაშაულებრივი გარემოცვის მიერ შექმნილი მონოპოლიური სექტების შეცვლას, სახელისუფლებო კორუფციული სისტემების მოშლას და მოქალაქეთა სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობის შემდგომ გაუმჯობესებას;
  - ღამის განადგურების პირამდე მიყვანილი მეცნიერების, განათლებისა და კულტურის სფეროების აღდგენას;
  - ჩვენი მრწამსისათვის უცხო და მიუღებელი რელიგიური სექტების ექსპანსიას;
  - არაქართული ხელისუფლების მიერ ქართული საზოგადოებისათვის მიყენებული მორალური და ზნეობრივი ზიანის რეაბილიტაციას და სხვა...
- ამ მხრივ, როგორც ავადსახსენებელი **“ნაციონალიზმი”** და მათი ნეტარდომილიანი პრეზიდენტი ამბობენ: **“გასაკუთებელი მართლაც ბევრია!”**

გისურვებთ წარმატებას. პატივისცემით, **მახტანბე კეკელია, დევნილი აფხაზეთიდან, აბაშა**

„ქართული ოცნება“ ვახტანგ კომახიძისთან ნაყოფაღებელს გაგზავნის

ქურნალისტ ვახტანგ კომახიძის ინფორმაციით, ბიძინა ივანიშვილის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება.

აღნიშნული ინფორმაცია კომახიძემ სოციალურ ქსელ „ფეისბუქში“ საკუთარ გვერდზე განათავსა.

წერილში იგი აღნიშნავს, რომ ფლობს ინფორმაციას, რომლის თანახმადაც ბიძინა ივანიშვილის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება საქართველოს ხელისუფლება უქმნის.

როგორც **„ინტერპრესნიუსს“** კოალიციის პრესსპიკერმა მაია ფანჯკვიძემ განუცხადა, კომახიძის მიერ გავრცელებული განცხადება სერიოზულ სიგნალებს შეიცავს, რომლებსაც მეტი ნაღრმავება სჭირდება.

„ამ მიზნით „ქართული ოცნება“ ვახტანგ კომახიძისთან თავის წარმომადგენელს ვახტანგის, რათა უფრო დეტალურად გაეგოთ, რაზეა საუბარი. ჩვენ სერიოზულად ვეკიდებით მის

მიერ გავრცელებულ ინფორმაციას და ვეცდებით, ჩვენი წარმომადგენლის საშუალებით მივიღოთ სხვა ცნობებიც, რომლის გაცხადებაც მას არ შეეძლოს“ – განაცხადა მაია ფანჯკვიძემ. იმ პირის ვინაობის დაკონკრეტებისგან, ვისაც **„ქართული ოცნება“** ვახტანგ კომახიძისთან გაგზავნის, მაია ფანჯკვიძე თავს იკავებს.

ქურნალისტ ვახტანგ კომახიძის ინფორმაციით, ბიძინა ივანიშვილის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება.

აღნიშნული ინფორმაცია კომახიძემ სოციალურ ქსელ „ფეისბუქში“ საკუთარ გვერდზე განათავსა.

წერილში იგი აღნიშნავს, რომ ფლობს ინფორმაციას, რომლის თანახმადაც ბიძინა ივანიშვილის სიცოცხლეს რეალურ საფრთხეს საქართველოს ხელისუფლება უქმნის.

„ეს, შეიძლება მაშინ განხორციელდეს, როცა იგი რე-

გიონებს ესტუმრება. რა თქმა უნდა, სრულად ვაცნობიერებ პასუხისმგებლობას, რომელსაც ასეთი განცხადება წარმოშობს. მაგრამ, ვალდებულ ვარ, ამ ინფორმაციას ვილაპარაკო ყოველგვარი მაიდენტიფიცირებელი მონაცემების გარეშე, რადგან მისი არც გადამოწმების შესაძლებლობა არსებობს და არც იმის გარანტია, რომ წყაროს იდენტიფიცირების შემთხვევაში დანაშაულებრივი განზრახვის ატორები შეიზღუდებიან და არ შეილახება წყაროს უფლებები და უსაფრთხოება. ცხადია, არსებობს იმის ალბათობა, რომ წყაროს მიერ ინფორმაციის გავრცელება ირიბ მიზნებს ემსახურებოდეს, ამისთვის აუცილებელია ინფორმაციის სანდოობის დადგენა, თუმცა, სანდოობის ხარისხის დადგენის შეუძლებლობა არ უნდა შეიწიროს საგარეულო საფრთხის მნიშვნელობა“ – აღნიშნავს ვახტანგ კომახიძე.

წერილში იგი ზურაბ ჟვანიას, რაულ იუსუფოვის და ბადრი პატარკაციშვილის დაღუპვის **„გამოუძიებელ საქმეებსაც“** იხსენიებს და აღნიშნავს, რომ ამ ყველაფრის გათვალისწინებით საკუთარ ვარაუდს, ინფორმაციის კეთილსინდისიერების შესახებ, გადაჭარბებულად არ თვლის.

კომახიძის აზრით, აღნიშნულ განცხადებას პრევენციული როლის შესრულება შეუძლია.

ამავე თემაზე ვახტანგ კომახიძის ინტერვიუ სხვადასხვა გახეთქება ჩაწერეს. ინტერვიუში კომახიძე წყაროს სანდოობაზე საუბრობს.

მისი თქმით, რადგან განცხადება გამოაქვეყნდა, ეს ნიშნავს, რომ წყარო უმნიშვნელო არ იყო.

თუ გავითვალისწინებთ ხელისუფლებას ჩაბლაქტებულ ნაცთა დაუნდობლობასა და მზაკერულ ბუნებას, კომახიძის ეს გაფრთხილება არ უნდა იყოს მთლად უსაფუძვლო.

საბ. ივშ.

მებრუდი ლეჩხუბი

ლერსი მუ რე?

პოეტები არბო რენო მორაგადე მით ქორენი, გიჩქუდანი, ლერსიშ გემო ოკო ვეგნაწყითორენი. კოჩის რინა მუეფუნ ზოკულ გოკო მისანიშე. ლერსი კუნტას ოკო თქუე, ირფელ ართო მის აჭიოე. სვენათ გაზეს გერენ თიში ლერსი – შურიშ მოსაჭიშე. გირინეფ დო გერეფიშო მუთუნ ვარე მოსაჭიშე. მუშოთ გოკო ტყურათ თქუენ, თიცალიშენ ინარდენი; გირინს ბიგა ურასკუე, კიდას ხაჯი მიკარდენი... ინფეში მონათუა, მუდგა გური ვადალენი... გამოსხადუნ ვერ ვაფთქუათ, მუ კამს მუთუნ ვაგაკლენი. გირინს მუთუნ ვაგოკლას, ნაჩუქერ დო მუნაღელი; სქან ვარენ თიქ დუგოკორდას, ვართი ოკო ინარდენი... ათე სვენა ირ დიხასით ხოლო ვარე ობირგულე, ვადეღუდა ჟინიშ დაზი, ძალით რინა სო დიგურე. მუშამს ირკონ რაგადანსი, ვადეჯერენ ვერ სი მუ რექ – იგბუდენ ირი დლასი, აბა მორო ლერსი მუ რე?

ქედომიჭყით ოლიმპური*

მა თი დაჩხირს ოკო იბჭეკ, სქანს გური იხალენი. სამარგალო ჩქიმი ჭიჭე, სი დლა გინოგიდალენი. სამარგალო დიდა ჩქიმი, ჩქიმი ნინა მარგალური; სი გონტენი თი დაჩხირი, დულათ გუმავარგვალენი. ჩქიმი დიდა, ჩქიმი ნანა, ჩილაშურით ვადიხაშა. სამარგალო ჩქინ ქიანას დლას ვაბთირანთ შხვა დიხაშა. პიჯვარს ხვალე სქანო იბჭარქ, ვემილასას სქანი ოროქ, ჩქიმი გურქუ გვალო დიჭვას სამარგალოშ მანგიორით. სი ქიანას ართი რექი, თოლო-ბუალარა, მარდული. სქანი ნინა ვაბთირანთი, რინას ვადგამარდუნათი. ბრელიშა გაზეს გერინაშა უღლორნითთ გუგანჯარეს, ნანა, მუშამს ვიაშევა ბერყაში ყილოშ ჯარემს? მუთუნფერას, მუთუნ ქირათ, ონდო გური ქიანცუნსი, ატე დიხას ჩქი ვაბთირანთ... ჩქინ არკვანქი დიკანწუნსი. შხვა ნინაშა გამწუნსი, ღაზი ორდუ ბაბა ჩქიმი სქანი ტერემს მაჭუალი გორბამილი აღ-დაჩხირი. ბრელი ლერსიქ სქანო იჭარ, გამორკუნა თოლო დო გური, ჩქიმი გურქი სქანო დიჭვას, ქედომიჭყით ოლიმპური. გურიშ დაჩხირს მუ დაფარენს სი ათე დლა გომირენი. ქედომიჭყით ფაფარამებს ჯეშოთ უჩქუდ ობირენი... ვადგალენა დიდა რინას, ტერემქ გუგოჭყლიდენი, გვიანში ვადმარტინას, ქედომიჭყით ოლიმპური. სო რექ ყილო ქინდირამი, მუ დეგარკენს ჭყოლიდ გური, სია ნანათ ქიბირანი, მუთუნქ ვაშმოჭყოლიდენი. დიხას რინა ვაფედანსი, სამარგალო ვარდას ჩქინინ, ურდა არბო კლანტასი უშორატუ აღ-დაჩხირი... აბა ყილო, თი ბორბალი, სქანი თოლომქ ობირენი... არკვანს ხოლო გორბანი თი ნანა დო ოლიმპური. სამარგალო ჩქიმი ჭიჭე, მიქ ბუალარა მოძირენი; მარგალქ ოკო ქილიოჭყე თი ყილოშ ობირენი.

*ოლიმპური – საბრძოლო მარში

სომხეთი ომის შეშინებაში ბლოკადისთვის ემზადება

სომხეთი ირანში, ამერიკის წაქეზებით ისრაელის მიერ, ომის დაწყების შემთხვევაში სიტუაციის გაუარესებისთვის ემზადება. როგორც გაზეთი „კომერსანტი“ წერს, ამის შესახებ სომხეთის პრემიერ-მინისტრმა ტიგრან სარქისიანმა განაცხადა. თუ ირანი დაბომბვის გამო საკუთარ საზღვრებს დახურავს, სომხეთი, ფაქტობრივად, ვარე სამყაროსგან სრულიად მოწყვეტილი აღმოჩნდება. ისედაც მოსახლეობით გადაჭირებულ ერევანში დტოლვილების მოზღვაებისაც ეშინიათ. მეტიც, სომხურ მედიაში სერიოზულად განიხილება შესაძლებლობა იმისა, რომ ბაქო სიტუაციით ისარგებლებს და აზერბაიჯანის ჯარები მთიანი ყარაბაღის ტერიტორიაზე შეიჭრებიან. ამასთან, რუსეთი ყარაბაღის კონფლიქტის მოგვარების მცდელობებს არ წყვეტს. საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა, **„რუსეთის ტურნეს ფარგლებში, ეს საკითხი ჯერ სომხეთის ხელმძღვანელობასთან განიხილა,**

შემდეგ კი აზერბაიჯანში გაემგზავრა, მაგრამ საერთო საქმისათვის სასარგებლო დამოხმებზე ვერცერთი მხარის დაყოლიება ვერ მოხერხდა. თუ საქმე შეიარაღებულ კონფლიქტამდე მივა, სომხეთი და აზერბაიჯანი შესაძლოა, კვლავ ბარიკადების სხვადასხვა მხარეს აღმოჩნდნენ, რაც ახალ სისხლისღვრას ნიშნავს. ერევანში ლავროვმა დაადასტურა, რომ რუსეთი **„ჯერ კიდევ მზად არის, ხელი შეუწყოს შეთანხმების მიღწევას“**. **„რა თქმა უნდა, მხარეების სურვილების გათვალისწინებით“** – დააზუსტა მინისტრმა. ბაქოში სერგეი ლავროვმა პარტნიორებს მოთმინებისა და თავშეკავებისაკენ მოუწოდა, განაცხადა, რომ **„არსებობს პრობლემები, რომლებიც გადაჭრას გაცილებით უფრო დიდხანს ელოდება“** და მხარეებს პალესტინა, კვიპროსი და დასავლეთ საპარის მაგალითი შეახსენა.

ერევანში სერგეი ლავროვმა ასევე განაცხადა, რომ ირანში ომის განადგობის

შემთხვევაში კარგი დღე არც აზერბაიჯანს დაეღებოდა. **„თუკი ყველაზე უარესი მოხდება, ხელყოფა არ მარტო სომხეთის, არამედ აზერბაიჯანის უსაფრთხოებასაც რეალურად დაემუქრება“**, – თქვა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა და განმარტა, რომ ირანში ომის დაწყებამ შესაძლოა, აზერბაიჯანში დტოლვილთა უზარმაზარი ნაკადი გამოიწვიოს (დღესდღეობით ირანში 30 მილიონამდე ეთნიკური აზერბაიჯანელი ცხოვრობს). **„შედეგების წინასწარმეტყველება ძნელია, – აღნიშნა ლავროვმა და დაამატა, – მაგრამ, გუგავარეშეა, რომ ისინი ძალიან-ძალიან სერიოზული და ნეგატიური იქნება“**.

საგარეულოდ, ამ ომის მიმე შედეგებს ქართველებიც მოვიმკით, თუ ხელისუფლება ახლავე არ დაიკავებს მტკიცე პოზიციას და ამერიკელთა სუსტურებზე ივლის!

უბედურ

დაშნაპური ოინები და ამხანაბი არნოლდ სტამპინიანი

„თქვენო აღმატებულება! არავითარ შემთხვევაში არ მისცეთ სომეხებს ცენტრალური რუსეთის მიწებზე დასახლების უფლება. ეს ის ერია, რომელიც რამდენიმე ათეული წლის შემდეგ მას მითვისებს და მთელ მსოფლიოს განუცხადებს, რომ ეს მათი უძველესი მიწაა.“

ალექსანდრე ბრიტოვოვი (ნიკოლოზ პირველისადმი მიწერილი წერილიდან).

XXI საუკუნეში ქართველ ერზე თავსდატყვილმა უბედურებებმა და დღევანდელი ხელისუფლების მიერ დაშვებულმა პოლიტიკურმა შეცდომებმა, უცხო ეროვნების ადამიანებში ქართველების მუხლებზე დაცემის ასოცირება შექმნა. მათი მხრიდან ხელის შეშელებისა და ფეხზე წამოყენების სახეცვლად, წიხლის კერის, მიწაზე დანარცხების და საერთაშორისო ასპარეზზე გამასხარავების პოლიტიკური კურსი იქნა მომარჯვებული. საქართველოში მცხოვრები ეთნიკური უმცირესობებიდან ამ მიმართულებით, განსაკუთრებული აქტიურობით სომხური დიასპორა და მათივე ორგანიზაციების ლიდერები გამოირჩევა. აჯერად ყურადღებას თბილისში დაარსებული „სომეხთა ასანდლის“ ხელმძღვანელ არნოლდ სტამპინანზე შევანერგებ. სომხურ გაზეთ „ჰამანაკისადმი“ მიცემულ სტოკოლმის ინტერვიუში, ქართველებსა და საქართველოს ეკლესიის ზოგიერთ წარმომადგენელს მან სომეხთმთქულებში, ანუ ქსენოფობიაში დასდო ბრალი. არნ.სტამპინანისა და მისი მსგავსი სომეხი სეპარატისტების პოზიციებიდან თუკი ვიმსჯელებთ, საქართველოში ეროვნული სახელმწიფოს და მართლმადიდებლური სარწმუნოების დაცვის უფლება, XIX-XX საუკუნეებში ჩვენს მიწა-წყალზე ტაბარუკად შემოხიზნული სომეხებისგან გვექონა ქართველებს ჩამორთმეული. იმ შემთხვევაში, თუკი დაშნაკელთა ამ შინაგანაწესს ქართველობა დაარღვევს, იგი აუცილებლად სომეხთმთქულად უნდა გამოცხადდეს. არნ.სტამპინანისა და მასავით მოაზროვნე სეპარატისტების მხრიდან ქართველთა წინააღმდეგ ასეთი ბინძური გამოსხდომები არახალია – ძველია. ვინც საქართველოს ისტორიის საკითხებშია ჩახედილი, იგი დამეთანხმება, რომ სომხურ მოსახლეობაში ქართველთა სიძულვილის გამღვივებელი, თვით სომხური ეკლესიის მესაჭეკები და საქართველოში მოქმედი დაშნაკუთიუნის პარტიის ლიდერები იყვნენ. ამის დადასტურებას, ქართველთმთქულებში პოზიციებიდან სომეხთა მიერ გახეთქების – „მშაკისა“ და „აშნატავორის“ ფურცლებზე 1918-1920 წლებში დაბეჭდილი ცილისმწამებლური პუბლიკაციები წარმოადგენს.

უახლეს პერიოდში გამოქვეყნებულ სამეცნიერო შრომებში დადასტურებულია, რომ საქართველოში მცხოვრები სომეხი სეპარატისტების მხრიდან იდეოლოგიური ფორმებზე ქართველთა წინააღმდეგ გააქტიურება, მიმდინარე პოლიტიკური სიტუაციის ცვალებადობაზე იყო და არის გათვლილი. საკითხის ასეთი ფორმით დასმოდან გამომდინარე, პასუხის გაცემას მოითხოვს: ა) კონკრეტულად რა ამოძრავებს არნ.სტამპინანს და მის მომხრეებს; ბ) რა მიმართულებით ამხადებენ საქართველოში მცხოვრებ სომეხებს; გ) მათი ყოველი ქმედების იდეოლოგიური ბაზა წარსულში იღებს თუ არა სათავეს. აღნიშნულ საკითხებთან მიმართებაში, ამომწურავი პასუხის გაცემა, მხოლოდ დოკუმენტური მასალების მოშველიებით ხდება შესაძლებელი. სამეცნიერო ლიტერატურაში დადასტურებულია, რომ სომეხთა პარტიარქის – აბრაამის ინიციატივით 606 წელს დენიში მოწვეულ სომეხთა საეკლესიო კრებაზე, ბრძანების ფორმით მიღებულ დადგენილებას, წითელ ზოლად ქართველთა სიძულვილი და მტრობა გასდევს. ამ ფაქტით ჯერ კიდევ გაზეთი „ივერია“ (1897 წელი) დაინტერესდა. მხედველობაში მაქვს იმავე გაზეთში დაბეჭდილი ნ.ურბნელის (ხიზანიშვილის) პუბლიკაცია – „პატარა საუბარი“. ძველ სომხურ საისტორიო წყაროებზე დაყრდნობით იგი ხაზგასმით წერდა: „დენის კრებაზე ქართველობა შეაჩვენეს, წყევასა და კრულვას მისცეს.“ ქართველი ერისა და მისი მართლმადიდებლური ეკლესიის მესაჭის კირიონის დაწყველის ფაქტთან დაკავშირებით დენის საეკლესიო კრებაზე მიღებულ დოკუმენტში ვკითხულობთ: „ჩვენ დავეყვედით და პირქვე დავამხეთ ქართველთა კათალიკოსი კირიონი და ქართველებზე ვბრძანებთ, რომ სომეხებმა ამის შემდეგ არ იქონიონ არავითარი მის-

საქართველოვ სართ მიღისარ!!!

ვლა-მოსვლა ქართველებთან, არავითარი ურთიერთობა, არც ლოცვითა, არც ჭამა-სმითა, არც მეგობრობითა და არც შეილების აღზრდითა. არ გაბედონ წასვლა სალოცავად არც სახელგანთქმულ მცხეთის ჯვარისა, არც მანგლისის ჯვარისა, არ მისცენ ნება სიარულისა ჩვენს ეკლესიებში, ერთდონ იმათთან დამოკიდებულებას ცოლ-ქმრობისა. ნება ეძლევათ მხოლოდ ადებ-მიცემობა იქონიონ როგორც ურთობთან. ვინც ამ ბრძანებას გადავა, წყველიცა არის იგი სულითა და ხორცილთა და ყოველი ცხვრებობა.“ სომხური საეკლესიო კრების მიერ მიღებული დადგენილებით, სომეხთა პარტიარქს და იმავე კრების სხვა მონაწილეებს ქართველთა მიწებზე სომეხთა ჩასახლებაც რომ აეკრძალა, ზემოაღნიშნული წყველა ქართველთა სათვის მეტნაკლებად ასატანი იქნებოდა. სომხური უმაღლესი სასულიერო იერარქიის წარმომადგენელთა წყველით დამიმეხულ სტრიქონებს ვინც წაიკითხავს, ნებისმიერი სადად მოაზროვნე ადამიანი მასში ქართველთა მიმართ ბიოლოგიურ სიძულვილს დაინახავს. საუკუნეების მანძილზე ამ ტენდენციით მიმდინარეობდა და დღესაც გრძელდება სომეხი ერისადმი ქართველთა სიძულვილის შეგონებით იდეოლოგიური პროპაგანდა.

სომეხთა კათალიკოსის წყველით გონებადამინდულ ქართველობას, მტერ-მოყვრის გარჩევის უნარი დაეკარგა. ქართველთა სამკვიდრებელში ქამელონის წამოსახსამით შემომხრალი შხამიანი ქვეწარმავალი ღვიძლი მის რანგში წარმოსახა და მამაპაპათა ნაანდერძებ მამულში ეხოს კარები ფართოდ გაუღო. მხედველობაში მაქვს: ა) სომეხთა საქართველოში ჩამოსახლების პერმანენტული პროცესები; ბ) ამ მოვლენისადმი ქართველების მხრიდან წინააღმდეგობის არგაწევა; გ) უცხო ქვეყნის მიწა-წყალზე ტაბარუკად შემოხიზნული სომეხებისადმი არსებობისა და ოჯახის შექმნისადმი ხელშეწყობა. დოკუმენტური მასალით დადასტურებულია, რომ ბორჩალოსა და ახალქალაქის მახლობლად სომეხთა კომპაქტური დასახლებები XIX საუკუნის დამდეგიდან გაჩნდა. 1829-1831 წლებში არზრუმის საფაშოდან ახალციხე-ახალქალაქის მახლობლად 34 ათასი, ხოლო 5000 სომეხი ბორჩალოს მახლობლად ნაწილში ჩამოსახლეს, რომელიც დღევანდელი საქართველოს ტერიტორიულ საზღვრებში შემოდის. ქართულ ისტორიოგრაფიაში დადასტურებულია, რომ 1804 წელს, ერევნის სახანოდან თბილისში 2.000 სომეხი ჩამოსახლეს. 1807-1808 წლებში ავღაბარში 338 ოჯახი (1906 სული) დასახლეს. 1809-1811 წლებში ყარაბაგიდან ბოლნისში 428 ოჯახი (2140 სული) ჩამოსახლეს. 1829 წელს, ყარსის, ერზრუმისა და ბაიაზეთის ვილაიეთებიდან საქართველოში 14.000 ოჯახი იქნა ჩამოსახლებული. რამდენადაც აღნიშნული პროცესი პერმანენტულ ხასიათს ატარებდა, საქართველოში მცხოვრები სომეხთა რაოდენობაც შესამჩნევად მატულობდა. XIX საუკუნის ბოლოსათვის საქართველოში სომეხთა მზარდი დინამიკა შემდეგ სურათს იძლევა: 1865 წლის მონაცემებით საქართველოში 122,6 ათასი სომეხი ცხოვრობდა, 1886 წელს 172,9 ათასი, 1897 წელს 197,0 ათასი. 1897-1902 წლებში საქართველოში დამატებით 55 ათასი სომეხი იქნა ჩამოსახლებული. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მარტო თბილისის სომხური მოსახლეობა 46,7 ათასიდან 124,9 ათასამდე გაიზარდა. ყურადღება უნდა მივაქციოთ იმ გარემოებას, რომ 1915-1916 წლებში ოსმალეთიდან დევნილი სომეხების უმეტესობა (100 ათასი კაცი) საქართველოს ტერიტორიაზე იქნა დასახლებული. ისიც აღსანიშნავია, რომ ოსმალეთიდან დევნილი ლტოლვილების დასახმარებლად, ამიერკავკასიის სეიმის მიერ 1918 წლის მარტში გამოყოფილი 15 მილიონი მანეთიდან, 10 მილიონ 252 ათასი მანეთი სომხის ლტოლვილთა ორგანიზაციას გადაეცა. ამ თანხის დანიშნულებისამებრ გამოყენების სანაცვლოდ, იგი სომეხებისათვის იარაღის შესახყიდად იქნა დახარჯული. საქართველოს პარლამენტის 1918 წლის 8 ნოემბრის სხდომაზე ამის შესახებ ნოე ჟორდანიას ხაზგასმით მიუთითებდა.

სამეცნიერო ლიტერატურაში დადასტურებულია, რომ დაშნაკუთიუნის პარტიისა და სომხის ლტოლვილთა ორგანიზაციის მხრიდან, თანამემამულეებისადმი უსულგულო დამოკიდებულების გამო, სომეხი ლტოლვილები გაუსაძლის მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ. სომეხ ლტოლვილთა უმძიმესი ყოფის

ნაწილობრივად შემსუბუქების მიზნით, ახლადშექმნილი საქართველოს სახელმწიფოს მწირი ბიუჯეტიდან მესხეთ-ჯავახეთის ლტოლვილთა დამხმარე კომიტეტს სომეხი ლტოლვილების დასახმარებლად 85 ათასი მანეთი (1918 წლის ივნისი), ხოლო იმავე წლის ივლისში 100 ათასი მანეთი გადაეცა. სომეხებისადმი ეს დახმარება იმ დროს განხორციელდა, როცა აწყურში, რეხასა და ხანდოში (1918 წელი) ოსმალებისგან გამოდევნილი 2600, ხოლო აწყურის ტყვეებში 3000-ზე მეტი დევნილი ქართველი იყო თავშეფარებული. სიცივისა და შიმშილისაგან მესხთა ქართული სისხლის უკანასკნელი შთამომავალი დღემდე 40 სულზე მეტი იღუპებოდა. ლტოლვილი სომეხების მიმართ საქართველოს ხელისუფლების პუმიანური დამოკიდებულების კურსს, დაშნაკუთიუნის პარტიის ლიდერებმა და მისმა აქტივისტმა სომეხებმა საოცარი უმადურობითა და ღვარძლით უპასუხეს. ეს კარგად ჩანს გაზეთების – „ორიზონის“ და „აშნატავორის“ ფურცლებზე დაბეჭდილი პუბლიკაციებიდან. მისი ავტორები, მადლიერების ნაცვლად, საქართველოს ხელისუფლებასა და ქართველ ხალხს ამაზრზუნ ცილისმწამებლურ ბრალდებებს უყენებდნენ. ამის დამადასტურებლად ზემოაღნიშნული გაზეთებიდან შესაბამის ამონაწერს მოვიტან და სომეხთა ცილისმწამებლურ ნააზრევს თავად მკითხველმა გამოუტანოს განაჩენი. „ენვერი უღეტს სომხის ხალხს ოსმალეთში, ხან-ხოისკი ამავე დანაშაულს სჩადის აზერბაიჯანში და ნოე ჟორდანიას მთავრობა დემოკრატიულ საქართველოში.“ „როდის მოვლდა ბოლო ლტოლვილების უღეტს?“ „წმინდა პოლიტიკური მიზნების გულისათვის ეს პოლიტიკა (საქართველოს მთავრობისა) ცდილობს დააშლდეს და დაღუპოს სომეხი ლტოლვილები.“ „ნუ მართათ საქართველოში მეორე მესოპოტამიას.“ „ეს უღეტს უნდა შეწყვეტილი იქნას, ჩვენ არ შეგვიძლია ენვერის დანაშაულობა საქართველოს საზღვრებშია დაუშვათ. სომხის მთავრობა, ტვილისის ყველა სომხური ორგანიზაციები და ყველა მოქალაქე სომეხები არავითარ მსხვერპლს არ უნდა დაერიდონ და აიძულონ საქართველოს მთავრობა დაუყოვნებლივ შეწყვიტოს სომხის ხალხის მშვიდობიანი უღეტა.“

ასეთი სახის ბრალდებებს უყენებდა სომხური პრესა საქართველოს ხელისუფლებას, მაშინ როცა თვით სომეხთა რესპუბლიკაში თავშეფარებული სომეხი ლტოლვილები უპარტონობის გამო იღუპებოდნენ. ამ ფაქტთან დაკავშირებით საქართველოს პარლამენტის 1918 წლის 8 ნოემბრის სხდომაზე არ.ჯ.ჯანაშვილი ხაზგასმით მიუთითებდა. „აი ეს არის თვით სომეხების დედაქალაქში, – ამბობდა იგი, – და ნუთუ ვინმე გაბედავს და იტყვის, სომხის მთავრობამ ლტოლვილებს მესოპოტამია შეუქმნა თავის ქალაქშიო. რასაკვირველია პროვოკატორები იტყვიან ამას და არა ნამდვილი გულწრფელი მეგობრები ხალხისა. ისეთივე პროვოკატორები, რომლებიც ამბობენ, რომ ლტოლვილები სათვის მესოპოტამია შექმნა საქართველო, მხოლოდ იმიტომ, რომ საქართველომ ვერ მოახერხა და იმდენად ვერ დაეხმარა ამ ლტოლვილებს, რამდენადაც თვით მას საჭიროდ მიაჩნია.“ ნებისმიერი სადად მოაზროვნე მკითხველი დამეთანხმება, რომ სომხური გაზეთებიდან ჩემს მიერ ზემოთ მოტანილი ციტატის ავტორები, ქართველთა სიძულვილით იყვნენ შეპყრობილი და სო-

მეხი ერის, ქართველებისადმი დაპირისპირებას ისახავდნენ მიზნად. ამ მიმართულებით ისინი შესაბამის იდეოლოგიურ ბაზას ქმნიდნენ. სიცრუეზე დაფუძნებული მათი ქსენოფობიური ღვარძლიანი ცილისწამება პრესის ფურცლებზე მხოლოდ მაშინ შეჩერდა, როცა საქართველოს მთავრობამ სომხეთის ხელისუფლებას კატეგორიული მოთხოვნა წაუყენა: თუ საქართველო სომეხი ლტოლვილებისათვის მესოპოტამია, კეთილი ინებებით და ლტოლვილი სომეხები საქართველოდან სომხეთში წაიყვანეთო. ამ საკითხთან დაკავშირებით, საქართველოს პარლამენტის 1918 წლის 8 ნოემბრის სხდომაზე ნ.ჟორდანიას ხაზგასმით მიუთითებდა: „დღეს შეიძლება მათი (ლტოლვილთა) წყევანა, გზა გასწილია მაგრამ ერთი ქალაქი არ მივიღო და არც უთქვამთ; აბა შენი ჭირიმე დაგვეხმარეთო, წაგვიყვანეთო. ისინი ამაზე არ ფიქრობენ... მხოლოდ გაჰყვირიან „მესოპოტამია არისო“ და თუ ეს მესოპოტამიაა, უნდა ცდილობდნენ აქედან წაიყვანონ.“

ელემენტარული ლოგიკური აზროვნება მოითხოვდა: სომეხი ლტოლვილებისათვის საქართველო მართლაცდა „მესოპოტამია“ და სასაკლავო თუ იყო, სომხის მმართველ პარტიის ლტოლვილი თანამემამულეების საქართველოდან დაუყოვნებლივ გაყვანაზე ეზრუნა. დოკუმენტური მასალით დადასტურებულია, რომ გარკვეული პოლიტიკური მოსაზრებებიდან გამომდინარე, იმ ეტაპზე ისინი ამ მიმართულებით ნაბიჯის გადადგმას არ აპირებდნენ. პირიქით, ახლადშექმნილი ქართული სახელმწიფოს აღიარებისადმი ხელშეშლისა და მისი რეპუტაციის ევროპის მასშტაბით შეღავების მიზნით, ქართველთა დამამცირებელი ურცხვი ცილისმწამებლური კამპანიის გადატანას დასავლეთ ევროპის პრესის ფურცლებზე ცდილობდნენ. ამის დადასტურებას თბილისში სომხეთის წარმომადგენლის ჯ.ამალანის მიერ კიევიში „სომხეთის რესპუბლიკის კომისარიატის“ სახელზე გაგზავნილი დეპეშა წარმოადგენს. ეს დოკუმენტი „აკაკისკოე სლოვოში“ გამოაქვეყნა. იგი კიევიში მყოფ სომხეთის წარმომადგენლობას ავალებდა; საქართველოს ტერიტორიაზე თავშეფარებული ოსმალეთიდან ლტოლვილი სომეხების თითქოსდა ქართველების მხრიდან „მიზანმიმართულად შევიწროების“ ზემოაღნიშნული ფაქტები დასავლეთ ევროპისათვის გაეცნო.

სომეხი ნაციონალისტების მიერ ამ მიმართულებით გაწეული ფართომასშტაბიანი ანტიქართული იდეოლოგიური პროპაგანდა, სომეხებში ქართველთა სიძულვილის გაღრმავებაზე იყო გათვლილი. ამ ფაქტორმა, „დაშნაკუთიუნის“ პარტიის ლიდერთა ჩანაფიქრის შესრულებას შეუწყო ხელი. მხედველობაში მაქვს, ქართველთა სიძულვილით იდეოლოგიურად მიმზადებული სომეხების მიერ ახალქალაქის მახლობლად ერთადერთი ქართული სოფლის ხოსპიოს მაცხოვრებელი მუსლიმანი ქართველების დედაწულიანად (ბავშვიან-ქალიანად) სრულად ამოწყვეტის ფაქტები. დოკუმენტური მასალით დადასტურებულია, რომ ქართული ორიენტაციის მატარებელი ფალავანდოშვილების საგვარეულო, რამდენადაც დაშნაკელი სომეხებისათვის მიუღებელი აღმოჩნდა, მის წარმომადგენლებზე „ნადირობა“ გამოაცხადეს და დიდიდან-პატარას ჩათვლით განსაკუთრებული სისასტიკით გაუსწორდნენ.

გიორგი სუშისიპირელი (გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

საქართველოსადმი სომხეთის ხელისუფლების ტერიტორიული პრეტენზიები 1918-1920 წწ.

სკორტული კუთხე მიჰყავს შურნაღისტ მიორკი ჯალალანიას

დავით თარგამაძე: ვაჭოკა გუნდში საუკეთესო ჯაბა ლიპარტიანი იყო

უკრაინის ჩემპიონატში „ზარია“-„ილიჩევცის“ (2:2) მატჩში დავით თარგამაძე თავის ფლანგზე, როგორც ყოველთვის, ამჯერადაც აქტიური იყო.

სწორედ მისი გადაცემის შემდეგ ჰქონდათ სტუმრებს მეორე ტაიმში თავიანთი საუკეთესო მომენტი, თუმცა მისმა თანაგუნდელმა ხელსაყრელი პოზიციიდან ბურთი მხოლოდ ძელს მოახვედრა.

საბოლოოდ კი ისე გამოვიდა, რომ თარგამაძემ ლუგანსკში ვერც გოლი გაიტანა და ვერც საგოლე გადაცემა მიითვალა.

სხვათა შორის, ამ მატჩში ერთმანეთის პირისპირ ქართველებმა ითამაშეს - „ზარიას“ შემადგენლობაში მოედანზე ჯაბა ლიპარტიანი იყო, რომელმაც მატჩის შემდეგ დათოსგან კომპლიმენტი მიიღო.

საქართველოს ნაკრების ფლანგელმა მატჩის შემდეგ კომენტარი გააკეთა.

კარგი მატჩი გამოდგა. პირველ ტაიმში უკეთ ვითამაშეთ, მაგრამ შეცდომების გამო ორი გოლი გაუშვით. მთავარია, რომ არ დაეპარცხდით.

როგორ შეფასებდით „ზარიას“ და სამართლიანია თუ არა შედეგი?

„ზარიას“ წინააღმდეგ თამაში რთული იყო. გუნდმა დაცვაში კარგად ითამაშა. მეორე

ტაიმში კარგი მომენტები გვექონდა, მაგრამ მეტოქესაც ჰქონდა გოლის გატანის შანსი. ასე რომ, ვფიქრობ, ფრე სამართლიანი შედეგია.

ამ თამაშში ფლანგზე მეტოქეების ფონზე სისწრაფით გამოირჩეოდით. ვისთან მეტოქეობა უფრო ძნელი იყო, იარ-მაშთან თუ შეცვლაზე გამოსულ ოლეინიკთან?

უფრო რთული 19 ნომრის (ოლეიკინი) წინააღმდეგ თამაში იყო, რადგან ის უფრო სწრაფია.

და საერთოდ, „ზარიაში“ ვინ იყო ყველაზე სახიფათო?

ლიპარტიანი, 10 ნომერი.

რადგან თქვენი თანამემამულეა?

(ელმძებ) არამხოლოდ. ლიპარტიანი ნამდვილად ძალიან კარგად ითამაშა, ისევე, როგორც კამენიუკა.

კამენიუკს ბოლო წამს რომ გაუტანა, მატჩის გმირი გახდებოდა.

დაახლოებით მოგების შანსი „ილიჩევცსაც“ ჰქონდა. საერთოდ, ჩვენ ფლანგებზე თამაში უფრო გამოვადვილდა. მეორე ტაიმში უნდა გაგვეტანა, როდესაც ვიცინევს გადაცემა გაუშვეთ. მან კი ძელს გაატარა.

მომენტები, როგორც ერთ, ისე მეორე კართან იქნებოდა და ამიტომ ვიმეორებ, ამ შეხვედრაში ფრე სამართლიანი შედეგია.

აპტარა ქართველების დიდი გმირობა - ნინე ეპროპის ჩეხიონია!

„ქართველებსაც შეგვიძლია“ - ეს ტრანსპარანტი შარშან ამ დროს საქართველოსა და ხორვატიის ეროვნული ნაკრებების მატჩისას იყო გამოფენილი და მათში ქართველებმა ხორვატებს სძლიეს.

ამ ამბიდან ერთი წლის შემდეგ კი ქართულმა ფეხბურთმა არანაკლებ და შესაძლოა, უფრო ფასეულ გამარჯვებას მიაღწია - პირველად ბოლო ათი წლის განმავლობაში საქართველოს 17-წლამდელთა ნაკრები ევროპის ჩემპიონატის ფინალურ ეტაპზე ითამაშებს!

ჩვენმა 17-წლამდელთა ქართველ გულშემატკივრებს დიდი ზეიმი აჩუქეს, ევროპას კი დაუმტკიცეს, რომ ქართულ ფეხბურთს დიდი პოტენციალი აქვს და თუ სათანადო პირობები ექნება, წლების შემდეგ მხოლოდ ჭბუკთა ასაკში წარმატებებს არ დასჯერდება.

ეს მართლაც ისტორიული შედეგია, მაგრამ ამედროულად, ჩვენი ნაკრების წევრებს ისიც უნდა ახსოვდეთ, რომ ეს მათი კარიერის მხოლოდ დასაწყისია და დიდ გამარჯვებებამდე კიდევ ძალიან დიდი შრომა აშორებთ.

ვიცი, რომ საქართველოს ნაკრების სამწვრთნელო შტაბი ბიჭებს ამაზე ყოველთვის ელაპარაკება და თუ მათ მატჩის შემდგომ პრესკონფერენციაზე ვასილ მისურაძის მიერ ნახსენები უბრალოდ „შეინარჩუნეს“ და საკუთარი ვარსკვლავობა ნაადრევად არ დაიჯერეს, ფეხბურთში მართლაც ბევრს მიაღწევენ.

ეს სამომავლო პერსპექტივას რაც შეეხება. შაბათს კი ქართველი ქომაგები მონატრებული გამარჯვებით დატკბნენ. საქართველოს ნაკრებს უკრაინისთან მხოლოდ გამარჯვება სჭირდებოდა და ეს საქმე დამაჯერებლად გააკეთა - მეტოქეს ურიოდ ნამდვილად არ უთამაშია, მაგრამ სწრაფი გოლის შემდეგ ქართველთა უპირატესობა გაგრძელდა და ყველა სათამაშო კომპონენტში იგრძნობოდა, რომ მასპინძლებს უკეთესი გუნდი და უკეთესი შემსრულებლები ჰყავდათ.

საქართველოს ნაკრები ასე დაწინაურდა - ვანო წილოსანმა რამდენიმე მეურვე გააბრუნა და უმეტესად ლელოვს დატოვებული ალკო მხევაშვილი მოიქცა, რომელსაც ახლო მანძილიდან ანგარიშის გახსნა არ გახტირებია.

28-ე წუთზე დავით ჯიქია ოთხ უკრაინელს დაუსხდბა, მაგრამ არახუსტად დაარტყა, ერთ წუთში კი დმიტრო ბელოროვის დრიბლინგი ჩვენმა მუკარე ალექსანდრე ადამიამ ადკეთა. ტაიმის მიწურულს ადამია კიდევ ერთხელ აღმოჩნდა მოწოდების სიმაღლეზე - ჯერ ვინახვლავ ტანკოვსკის შორეული დარტყმა მოიგერია, და-

ლეგენდარულ ქართველ ფეხბურთელებს ალექსანდრე ჩიშვამს, დავით მუჰირს და მათ აღმზრდელს, „ნორჩი დინამოს“ მწვრთნელს, ბატონ ჯამალ ბაბისონიას 8 აპრილს ჰქონდათ დაბადების დღე. ვულოცავთ და ვუსურვებთ ბედნიერებას, წარმატებებს და წინსვლას ცხოვრებაში.

ქართული ფეხბურთის ქომაგები და იმეზობლები

იუმორი

მე ახალგაზრდა ვარ და შენზე ძლიერი!

ტვიცინა ლარიანი ჯობია თუ დაჭმუჭნული ასმანეთიანი?

რა თქმა უნდა მეორე!

ჰოდა მაგი ვარ, ბიჭო, მე, და დამანებე თავი!

დამალევიანთ რამე, თორემ სიფხილზე ამივარდა თავში!

აუწიე ბიჭო ტელევიზორს ხმა!

აწეულია, მარა, ამ მომღერალს არა აქვს მეტი ხმა და რა ვქნა?!

რამდენი წლისა იქნება ის ქალი?!

ასე 38-40-42-ის.

მე ტელეფონის ნომერს კი არ გეკითხები!

დამკაში გასვლამ გადაბრუნება იცის და არ ვარგა.

მართლაც დიდი ხელოვნებაა, სამი საათი ილაპარაკო და არაფერი თქვა!

სევან დგას ავტობუსის გაჩერებასთან, მივიდა მეორე სვანი და ეკითხება:

შენ რა ნომერს უცდი?

მე 2 ნომერს, შენ?

მე 5 ნომერს.

მოვიდა 25 ნომერი ავტობუსი და ორივე ავიდა.

ცოლი ქმარს ეუბნენება:

მე რომ მოვკვდე ცოლს მოიყვან?

არა

ესე იგი შენ ცოლიანობა არ მოგწონს არა!

ხო კაი ჯანდაბას შენი თავი მოვიყვან.

მერე ჩვენ სახლში მოიყვან?

ხო.

ჩვენ საწოლში ჩააწვენ?

ხო.

ჩემ მანქანას მიცემ?

არა.

რატომ?

ტარება არ იცის.

თანავიზიონალი: „ბენდუქიძე საზოგადოების მოტყუებას ცდილობს“

როგორც პარტია „თავისუფალი საქართველოს“ პრესამსახური საქინფორმს აცნობებს, პარტიის პოლიტიკური მდივანი თენგიზ ომანიძე ეკონომიკის ყოფილი მინისტრის - კახა ბენდუქიძის „Xho Mockwy“-სთვის მიცემულ ინტერვიუს ეხმაურება ქართულ ღვინოზე რუსული ემბარგოს მიერ საქართველოს ეკონომიკის უმნიშვნელოდ დაზარალების თაობაზე.

2005 წელს, ანუ ქართულ ღვინოზე რუსეთის მხრიდან შეზღუდვების დაწესებამდე, ღვინის ექსპორტი 41.6 ათას ტონას შეადგენდა, 2011 წელს კი ექსპორტი 16.9 ათასი ტონა იყო. ასევე, 2005 წლამდე საქართველო რუსეთში 153.724.000 აშშ დოლარის ღირებულების პროდუქციას ყიდდა, ხოლო 2011 წელს პოლონეთში საქართველოს საერთო ექსპორტი 9.530.000 დოლარს, ხოლო ბალტიისპირეთის ქვეყნებში (ლატვია, ლატვია, ესტონეთი) ქართული ექსპორტის საერთო ჯამი 28.962.000 აშშ დოლარს შეადგენს.

ინფორმაცია ქართული ექსპორტის შესახებ მითითებულია სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის საიტზე და ის საჯარო და ხელმისაწვდომია ყველა დაინტერესებულ პირისთვის.

„ამდენად, კახა ბენდუქიძის განცხადება, თითქოს ქართული ეკონომიკა მხოლოდ უმნიშვნელოდ დაზარალდა რუსეთის ბაზრის დახურვის შემდეგ, არის სრული სიცრუე და საზოგადოების შეცდომაში შეყვანის მცდელობა. სტატისტიკა ნათლად ცხადყოფს, რომ ქართული პროდუქციისთვის რუსეთის ბაზარს ალტერნატივა არ აქვს“, - აღნიშნულია თენგიზ ომანიძის განცხადებაში.

„ღუბა, ღუქნის მასხარა, წაღი!“

თელავის თეატრის მსახიობები იწყებენ აქციას ლოზუნგით - „ღუბა, ღუქნის მასხარა, წაღი!“

თელავის თეატრის მსახიობების სახელმწიფო დრამატული თეატრის მმართველის თანამდებობიდან ღუბა სხირტაძის გათავისუფლების მოთხოვნით, თეატრის მსახიობები და ტექნიკური სამსახურის თანამშრომლები, რამდენიმე დღეში აქციების დაწყებას გეგმავენ.

კახეთის საინფორმაციო ცენტრის ინფორმაციით, ლოზუნგი, რომლითაც მსახიობები საპროტესტო აქციების დაწყებას აპირებენ, თელავის თეატრის ყოფილ სცენარისტს ბაადურ ბაღარჯიშვილს ეკუთვნის, რომელიც ცოტა ხნის წინ გარდაიცვალა. ღუბა სხირტაძის კარიკატურა კი, რომლის თავდაყირა გაკვრასაც თეატრის შესახველში გეგმავენ, ბესიკ დუღაშვილს ეკუთვნის.

„ერთადერთი გამოსავალი საპროტესტო აქციებია, იქნებ, როგორმე თეატრის გადარჩენა შევძლოთ, ვაპირებთ, რომ

თელავის თეატრის მსახიობები იწყებენ აქციას ლოზუნგით - „ღუბა, ღუქნის მასხარა, წაღი!“

თელავის თეატრის მსახიობების სახელმწიფო დრამატული თეატრის მმართველის თანამდებობიდან ღუბა სხირტაძის გათავისუფლების მოთხოვნით, თეატრის მსახიობები და ტექნიკური სამსახურის თანამშრომლები, რამდენიმე დღეში აქციების დაწყებას გეგმავენ.

კახეთის საინფორმაციო ცენტრის ცნობით, რამდენიმე თვეა თელავის სახელმწიფო თეატრში სპექტაკლი არ დაუდგამთ. თეატრს არ მიუწოდებია წყალი, ბუნებრივი აირი, გათიშულია ტელეფონი და ინტერნეტი.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემდეგ, მსახიობი ავთანდილ გულიაშვილი, რომელიც ავად იყო, დარბაზში გარდაიცვალა, თეატრის რეჟისორი გოგი ჩაკვეტაძე და მსახიობი ვანო იანტუელიძე კი ავად გახდნენ. ჩაკვეტაძეს სამედიცინო დახმარება თელავის საავადმყოფოს რეანიმაციულ განყოფილებაში აღმოუჩინეს. ღუბა სხირტაძე მასთან დაპირისპირების გამო თეატრის მთავარ რეჟისორს გოგი ჩაკვეტაძეს გათავისუფლებითაც დაემუქრა, თუმცა მოგვიანებით გადაიფიქრა და ჩაკვეტაძის გათავისუფლების შესახებ გაკეთებული განცხადება ემოციურობით ახსნა.

თელავის თეატრის დასის წევრებსა და ღუბა სხირტაძეს შორის დაპირისპირება უკვე ერთი წელია გრძელდება. მსახიობების თქმით, 2011 წლის 22 მარტს, თეატრის დასის შეკრებაზე, თეატრის მმართველის ღუბა სხირტაძის გინების შემ